



Spis treści

I Akty ustawodawcze

DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 445/2014/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiająca działanie Unii na rzecz Europejskich Stolic Kultury na lata 2020–2033 i uchylająca decyzję nr 1622/2006/WE 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 446/2014 z dnia 2 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 295/2008 w sprawie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 251/2009 i (WE) nr 275/2010 w odniesieniu do serii danych, które mają być tworzone, oraz kryteriów oceny jakości statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw ⁽¹⁾ 13
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 447/2014 z dnia 2 maja 2014 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 231/2014 ustanawiającego Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II) 32
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 448/2014 z dnia 2 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1035/2011 poprzez aktualizację odniesień do załączników do konwencji chicagowskiej ⁽¹⁾ 53
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 449/2014 z dnia 2 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 498/2012 w sprawie przydziału kontyngentów taryfowych mających zastosowanie do wywozu drewna z Federacji Rosyjskiej do Unii Europejskiej 57

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 450/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r. zmieniające po raz 213. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida 59

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 451/2014 z dnia 2 maja 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 61

DECYZJE

2014/244/WPZiB:

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa Atalanta/2/2014 z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie przyjęcia wkładów państw trzecich w operację wojskową Unii Europejskiej mającą na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta) oraz zmieniająca decyzję ATALANTA/3/2009 63

2014/245/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Brazylii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾ 65

2014/246/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Argentyny za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾ 68

2014/247/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Meksyku za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾ 71

2014/248/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Singapuru za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾ 73

2014/249/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Hongkongu za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾ 76

2014/250/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 29 kwietnia 2014 r. zmieniająca decyzję 2010/221/UE w odniesieniu do zatwierdzania środków krajowych zapobiegających wprowadzaniu herpeswirusa-1 μ var u ostryg (OshV-1 μ Var) na niektórych obszarach Irlandii i Zjednoczonego Królestwa (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 2763) ⁽¹⁾ 79

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

2014/251/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie rozliczenia rachunków agencji płatniczych państw członkowskich dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) za rok budżetowy 2013** (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 2785) 81

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1897/2000 z dnia 7 września 2000 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 w sprawie organizacji badania prób losowych dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie, dotyczące operacyjnej definicji bezrobocia** (Dz.U. L 228 z 8.9.2000) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 5, tom 4, s. 32) 91

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 445/2014/UE

z dnia 16 kwietnia 2014 r.

ustanawiająca działanie Unii na rzecz Europejskich Stolic Kultury na lata 2020–2033 i uchylająca decyzję nr 1622/2006/WE

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 167 ust. 5 tiret pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinie Komitetu Regionów ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) ma na celu tworzenie coraz ściślejszego związku między narodami Europy i powierza Unii zadania w zakresie, między innymi, przyczyniania się do rozkwitu kultur państw członkowskich, w poszanowaniu ich różnorodności narodowej i regionalnej, równocześnie podkreślając znaczenie wspólnego dziedzictwa kulturowego. W tym względzie Unia — jeśli to niezbędne — wspiera i uzupełnia działania państw członkowskich na rzecz pogłębiania wiedzy na temat kultury i historii narodów europejskich i ich upowszechniania.
- (2) W komunikacie Komisji z dnia 10 maja 2007 r. dotyczącym Europejskiej agendy kultury w dobie globalizacji świata, który Rada poparła w rezolucji z dnia 16 listopada 2007 r. ⁽³⁾, a Parlament Europejski w rezolucji z dnia 10 kwietnia 2008 r. ⁽⁴⁾, wyznacza się cele przyszłych działań Unii w dziedzinie kultury. Działania te powinny promować różnorodność kulturową i dialog międzykulturowy, kulturę jako katalizator kreatywności w kontekście wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, a także jako istotny element stosunków międzynarodowych Unii.
- (3) Celem Konwencji Unesco w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego, która weszła w życie w dniu 18 marca 2007 r. i której Unia jest stroną, jest ochrona i promowanie różnorodności kulturowej, sprzyjanie międzykulturowości i uwrażliwianie na wartość różnorodności kulturowej na szczeblu lokalnym, krajowym i międzynarodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 18.4.2012, s. 17 oraz Dz.U. C 17 z 19.1.2013, s. 97.⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 24 marca 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).⁽³⁾ Dz.U. C 287 z 29.11.2007, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. C 247 E z 15.10.2009, s. 32.

- (4) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1622/2006/WE ⁽¹⁾ ustanowiła działanie na rzecz obchodów Europejskiej Stolicy Kultury w latach 2007–2019.
- (5) Z ocen Europejskich Stolic Kultury oraz z konsultacji społecznych dotyczących tego działania po roku 2019 wynika, że stało się ono z czasem jedną z najambitniejszych inicjatyw kulturalnych w Europie, a zarazem jedną z najbardziej cenionych przez obywateli Europy. Należy zatem ustanowić nowe działanie obejmujące lata 2020–2033.
- (6) Miasta, którym przyznano tytuł Europejskiej Stolicy Kultury (zwany dalej „tytułem”), stopniowo dodają do pierwotnych celów tego tytułu — czyli podkreślania bogactwa i różnorodności kultur europejskich i cech im wspólnych oraz pogłębiania wzajemnego zrozumienia między obywatelami Europy — nowy wymiar: wykorzystując efekt dźwigni związany z tytułem, stymulują swój szeroko pojęty rozwój zgodnie z własnymi strategiami i priorytetami.
- (7) Cele działania ustanowionego w niniejszej decyzji powinny być w pełni zgodne z celami programu „Kreatywna Europa” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1295/2013 ⁽²⁾, który w swym założeniu zmierza do ochrony, rozwijania i propagowania europejskiej różnorodności kulturowej i językowej, promowania dziedzictwa kulturowego Europy oraz wzmacniania konkurencyjności europejskiego sektora kultury i sektora kreatywnego, zwłaszcza sektora audiowizualnego, by w ten sposób wspierać inteligentny, trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu. Realizacja tych celów powinna także pomóc w zwiększeniu poczucia przynależności do wspólnej przestrzeni kulturowej oraz w stymulowaniu dialogu międzykulturowego i wzajemnego zrozumienia.
- (8) Dla realizacji tych celów ważne jest rozwijanie przez miasta, którym przyznano tytuł Europejskiej Stolicy Kultury, powiązań między ich sektorem kultury i sektorem kreatywnym a takimi sektorami jak edukacja, badania naukowe, środowisko, rozwój obszarów miejskich czy turystyka kulturalna. Dotychczasowe doświadczenia pokazują w szczególności, że tytuł Europejskiej Stolicy Kultury może działać jako katalizator rozwoju lokalnego i turystyki kulturalnej, co podkreślono w komunikacie Komisji z dnia 30 czerwca 2010 r. zatytułowanym „Europa — najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie — nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego”, który został przyjęty z zadowoleniem przez Radę w jej konkluzjach z dnia 12 października 2010 r. oraz zatwierdzony przez Parlament Europejski w rezolucji z dnia 27 września 2011 r. ⁽³⁾.
- (9) Ważne jest, by miasta, którym przyznano tytuł, wspierały włączenie społeczne i równość szans oraz dokładały wszelkich starań, aby zapewnić możliwie najszersze zaangażowanie wszystkich grup społeczeństwa obywatelskiego w przygotowanie i realizację programu kulturalnego, ze szczególnym uwzględnieniem młodzieży, grup zmarginalizowanych i grup znajdujących się w trudnym położeniu.
- (10) Przeprowadzone oceny oraz konsultacje społeczne zdecydowanie pokazały również, że obchody Europejskich Stolic Kultury niosą ze sobą wiele potencjalnych korzyści, pod warunkiem że zostaną starannie zaplanowane. Pozostają one w pierwszym rzędzie inicjatywą kulturalną, ale mogą przynieść również znaczące korzyści społeczne i gospodarcze, zwłaszcza gdy zostają wpisane w długoterminową, opartą na kulturze strategię rozwoju dla danego miasta.
- (11) Działanie na rzecz Europejskich Stolic Kultury wiąże się również z wieloma wyzwaniami. Organizacja rocznego programu działań kulturalnych wymaga dużego wysiłku, a wykorzystanie związanego z tytułem potencjału udało się niektórym miastom bardziej niż innym. Dlatego też należy wzmocnić to działanie, aby pomóc wszystkim miastom w jak najlepszym wykorzystaniu zdobytego tytułu.
- (12) Tytuł powinien być nadal zastrzeżony dla miast, niezależnie od ich wielkości, ale w celu dotarcia do szerszego kręgu odbiorców i dla zwiększenia oddziaływania miasta powinny mieć również możliwość, podobnie jak dotychczas, włączania w działania otaczającego je obszaru.
- (13) Tytuł powinien być nadal przyznawany w oparciu o specjalnie przygotowany program kulturalny, który powinien mieć bardzo szeroki wymiar europejski. Ten program kulturalny powinien być częścią długoterminowej strategii o trwałym wpływie na lokalny rozwój gospodarczy, kulturalny i społeczny.

⁽¹⁾ Decyzja nr 1622/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiająca działanie Wspólnoty na rzecz obchodów Europejskiej Stolicy Kultury w latach 2007–2019 (Dz.U. L 304 z 3.11.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1295/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Kreatywna Europa” (2014–2020) i uchylające decyzje nr 1718/2006/WE, nr 1855/2006/WE i nr 1041/2009/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 221).

⁽³⁾ Dz.U. C 56 E z 26.2.2013, s. 41.

- (14) Dwuetapowy proces wyboru oparty na uporządkowanym chronologicznie wykazie państw członkowskich i przeprowadzony przez zespół niezależnych ekspertów sprawdził się jako uczciwy i przejrzysty. Proces ten umożliwił miastom doskonalenie złożonych wniosków między etapem wyboru wstępnego a etapem wyboru ostatecznego w oparciu o porady fachowe otrzymane od zespołu ekspertów i pozwolił na sprawiedliwe przyznawanie tytułu we wszystkich państwach członkowskich. Ponadto aby zapewnić ciągłość działania na rzecz Europejskich Stolic Kultury i zapobiec utracie doświadczenia i *know-how*, jaka miałyby miejsce w przypadku jednoczesnej wymiany wszystkich ekspertów, ich wymiana powinna odbywać się stopniowo.
- (15) Należy nadal zapewniać wiedzę fachową na szczeblu krajowym dzięki umożliwieniu państwom członkowskim mianowania maksymalnie dwóch ekspertów do zespołu ekspertów przeprowadzającego procedury wyboru i monitorowania.
- (16) Kryteria wyboru powinny zostać uściśnione, tak aby miasta kandydujące dysponowały lepszymi wytycznymi na temat celów i wymogów, które muszą spełnić w celu uzyskania tytułu. Kryteria te powinny też być łatwiejsze do zmierzenia, co ułatwi zespołowi ekspertów przeprowadzanie wyboru i monitorowanie miast. W związku z tym szczególną uwagę należy zwrócić na planowane przez miasta kandydujące działania, które staną się spuścizną obchodów, wpisujące się w długoterminową strategię polityki kulturalnej i mogące mieć trwały wpływ kulturalny, gospodarczy i społeczny.
- (17) Miasta kandydujące powinny w stosownych przypadkach zbadać możliwość starania się o wsparcie finansowe z programów i funduszy unijnych.
- (18) Etap przygotowawczy, mający miejsce między wyznaczeniem miasta a rokiem obchodów, ma zasadnicze znaczenie dla powodzenia działania na rzecz Europejskich Stolic Kultury. Zainteresowane strony są w dużym stopniu zgodne co do tego, że wprowadzone decyzją nr 1622/2006/WE środki towarzyszące były dla danych miast bardzo przydatne. Środki te należy dodatkowo rozbudować, w szczególności w drodze częstszych posiedzeń i wizyt monitorujących członków zespołu ekspertów w miastach, a także w drodze szerszej wymiany doświadczeń między byłymi, obecnymi i przyszłymi miastami, którym przyznano tytuł, oraz miastami kandydującymi. Wyznaczone miasta mogą także tworzyć dodatkowe powiązania z innymi miastami, którym przyznano tytuł.
- (19) Nagroda imienia Meliny Mercouri, ustanowiona decyzją nr 1622/2006/WE, nabrała silnej wartości symbolicznej, znaczącej więcej niż sama kwota pieniężna przyznawana przez Komisję. Należy jednak zaostrzyć i uściślić warunki wypłaty nagrody pieniężnej, by w ten sposób zapewnić wypełnienie przez wyznaczone miasta podjętych przez nie zobowiązań.
- (20) Ważne jest, by miasta we wszystkich swoich materiałach informacyjnych podawały w sposób jasny, że działanie ustanowione w niniejszej decyzji jest działaniem Unii.
- (21) Przeprowadzone przez Komisję oceny, których przedmiotem były dotychczasowe obchody Europejskiej Stolicy Kultury i które opierały się na danych zebranych na szczeblu lokalnym, nie mogły dostarczyć danych źródłowych o wpływie tytułu. Dlatego też kluczową rolę w procesie oceny należy przyznać właśnie miastom.
- (22) Dotychczasowe doświadczenia pokazały, że udział krajów kandydujących może pomóc im zbliżyć się do Unii poprzez podkreślenie wspólnych aspektów kultur europejskich. Dlatego też działanie ustanowione w niniejszej decyzji powinno zostać otwarte po roku 2019 dla krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów.
- (23) Jednak w okresie objętym niniejszą decyzją, a mianowicie w latach 2020–2033, z uwagi na zasadę równości wobec miast z państw członkowskich, miasta z krajów kandydujących i z potencjalnych kandydatów powinny mieć prawo do udziału tylko w jednym konkursie służącym otrzymaniu tytułu. Ponadto — również z uwagi na zasadę równości wobec miast z państw członkowskich — każdy kraj kandydujący lub potencjalny kandydat powinien móc otrzymać tytuł tylko jeden raz w tym okresie.
- (24) Decyzję nr 1622/2006/WE należy uchylić. Jej przepisy powinny jednak być nadal stosowane w odniesieniu do wszystkich miast, które zostały już wyznaczone na okres do roku 2019 lub których wyznaczenie na ten okres jest w toku.
- (25) Ponieważ cele niniejszej decyzji, a mianowicie ochrona i propagowanie różnorodności kultur w Europie, podkreślanie cech im wspólnych oraz wspieranie wkładu kultury w długoterminowy rozwój miast, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie z uwagi w szczególności na potrzebę posiadania wspólnych, jasnych i przejrzystych kryteriów i procedur wyboru i monitorowania, a także na potrzebę ściślejszej koordynacji między państwami członkowskimi, natomiast możliwe jest, z uwagi na skalę i oczekiwane skutki niniejszego działania, lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanowienie działania

Niniejszym ustanawia się działanie Unii zatytułowane „Europejskie Stolice Kultury” na lata 2020–2033 (zwane dalej „niniejszym działaniem”).

Artykuł 2

Cele

1. Cele ogólne niniejszego działania są następujące:
 - a) ochrona i propagowanie różnorodności kultur w Europie oraz podkreślanie cech im wspólnych, a także zwiększanie wśród obywateli poczucia przynależności do wspólnej przestrzeni kulturowej;
 - b) wspieranie wkładu kultury w długoterminowy rozwój miast zgodnie z ich strategiami i priorytetami.
2. Cele szczegółowe niniejszego działania są następujące:
 - a) zwiększanie zakresu, różnorodności i europejskiego wymiaru oferty kulturalnej w miastach, także w drodze współpracy ponadnarodowej;
 - b) poszerzanie dostępu do kultury i zwiększenie uczestnictwa w kulturze;
 - c) wzmacnianie potencjału sektora kultury oraz jego powiązań z innymi sektorami;
 - d) podnoszenie międzynarodowej rangi miast dzięki kulturze.

Artykuł 3

Dostęp do niniejszego działania

1. Konkurs na tytuł jest otwarty dla miast; miasta mogą włączyć w działania otaczające je obszary.
2. Liczba miast, którym przyznano tytuł w danym roku (zwanym dalej „rokiem obchodów”), nie może przekraczać trzech.

Tytuł przyznaje się każdego roku maksymalnie jednemu miastu z dwóch państw członkowskich, które wyszczególniono w kalendarzu przedstawionym w załączniku (zwanym dalej „kalendarzem”), oraz, w określonych latach, jednemu miastu z kraju kandydującego lub potencjalnego kandydata lub jednemu miastu z państwa, które przystąpiło do Unii w okolicznościach przedstawionych w ust. 5.

3. Miasta z państw członkowskich mają prawo do otrzymania tytułu na okres jednego roku zgodnie z wyszczególnioną w kalendarzu kolejnością państw członkowskich.
4. Miasta z krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów, które w dniu opublikowania zaproszenia do składania wniosków, o którym mowa w art. 10 ust. 2, uczestniczą w programie „Kreatywna Europa” lub w kolejnych programach unijnych na rzecz kultury, mogą się ubiegać o tytuł na okres jednego roku w ramach konkursu otwartego organizowanego co trzy lata zgodnie z kalendarzem.

W latach 2020–2033 miasta z krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów mają prawo do udziału jedynie w jednym konkursie.

W latach 2020–2033 każdy kraj kandydujący lub potencjalny kandydat może otrzymać tytuł tylko jeden raz.

5. W przypadku gdy państwo przystąpi do Unii po dniu 4 maja 2014 r., ale przed dniem 1 stycznia 2027 r., państwo to uzyskuje prawo do otrzymania tytułu siedem lat po swoim przystąpieniu zgodnie z przepisami i procedurami, które mają zastosowanie do państw członkowskich. Kalendarz zostaje odpowiednio zaktualizowany. W przypadku gdy państwo przystąpi do Unii w dniu 1 stycznia 2027 r. lub po tej dacie, nie przysługuje mu prawo do uczestnictwa w niniejszym działaniu jako państwu członkowskiemu.

Jednak w przypadku lat, dla których kalendarz przewiduje już trzy miasta, którym przyznano tytuł, miasta z państw, o których mowa w akapicie pierwszym, zyskują prawo — w kolejności przystępowania tych państw — do otrzymania tytułu dopiero w kolejnym wolnym roku w kalendarzu.

Jeżeli miasto z państwa, o którym mowa w akapicie pierwszym, uczestniczyło uprzednio w konkursie dla krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów, nie może ono uczestniczyć w kolejnych konkursach dla państw członkowskich. Jeżeli w okresie 2020–2033 miasto z takiego państwa zostało wyznaczone do otrzymania tytułu zgodnie z ust. 4, państwo to nie zyskuje po swoim przystąpieniu prawa do zorganizowania w tym okresie konkursu jako państwo członkowskie.

Jeżeli do Unii z tą samą datą przystąpiło więcej niż jedno państwo i jeżeli pomiędzy tymi państwami nie ma porozumienia co do kolejności uczestnictwa w niniejszym działaniu, Rada organizuje losowanie.

Artykuł 4

Wniosek

1. W oparciu o kryteria określone w art. 5 Komisja przygotowuje wspólny formularz wniosku, który jest stosowany przez wszystkie miasta kandydujące.

Jeżeli miasto kandydujące włącza w działania otaczający je obszar, wniosek jest składany w imieniu tego miasta.

2. Każdy wniosek opiera się na programie kulturalnym o szerokim wymiarze europejskim.

Program kulturalny obejmuje rok obchodów i jest przygotowywany specjalnie na potrzeby obchodów, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 5.

Artykuł 5

Kryteria

Kryteria oceny wniosków (zwane dalej „kryteriami”) dzielą się na kategorie: „wkład w strategię długoterminową”, „wymiar europejski”, „treści kulturalne i artystyczne”, „wykonalność”, „zasięg” i „zarządzanie”, w następujący sposób:

- 1) w odniesieniu do kategorii „wkład w strategię długoterminową” bierze się pod uwagę następujące czynniki:
 - a) istnienie, w momencie składania wniosku, strategii kulturalnej dla miasta kandydującego, uwzględniającej niniejsze działanie oraz przewidującej dalsze prowadzenie działalności kulturalnej po roku obchodów;
 - b) plany służące wzmocnieniu potencjału sektorów kultury i sektorów kreatywnych, w tym tworzeniu długotrwałych powiązań między sektorami kultury a sektorami gospodarczymi i społecznymi w danym mieście kandydującym;
 - c) przewidywany długoterminowy wpływ tytułu na miasto kandydujące w wymiarze kulturalnym, społecznym i gospodarczym, w tym na rozwój urbanistyczny;
 - d) plany monitorowania i oceny wpływu tytułu na miasto kandydujące oraz rozpowszechniania wyników oceny;
- 2) w odniesieniu do kategorii „wymiar europejski” ocenie podlegają następujące czynniki:
 - a) zakres i jakość działań promujących różnorodność kulturową Europy i dialog międzykulturowy oraz pogłębiających wzajemne zrozumienie między obywatelami Europy;
 - b) zakres i jakość działań eksponujących wspólne aspekty kultur europejskich oraz dziedzictwa i historii Europy, jak również integrację europejską i bieżącą tematykę europejską;
 - c) zakres i jakość działań z udziałem artystów europejskich, współpracy z podmiotami lub miastami z innych państw, w tym w stosownych przypadkach z miastami, którym przyznano tytuł, oraz partnerstw ponadnarodowych;
 - d) strategia mająca na celu przyciągnięcie uwagi szerokich kręgów europejskiej i międzynarodowej opinii publicznej;
- 3) w odniesieniu do kategorii „treści kulturalne i artystyczne” ocenie podlegają następujące czynniki:
 - a) jasna i spójna wizja i strategia artystyczna leżące u podstaw programu kulturalnego;
 - b) zaangażowanie lokalnych artystów i organizacji kulturalnych w tworzenie i realizację programu kulturalnego;
 - c) zakres i różnorodność proponowanych działań oraz ich ogólna wartość artystyczna;
 - d) zdolność łączenia lokalnego dziedzictwa kulturowego i tradycyjnych form sztuki z nowymi, innowacyjnymi i eksperymentalnymi formami ekspresji kulturalnej;

- 4) w odniesieniu do kategorii „wykonalność” miasta kandydujące wykazują, że:
 - a) wniosek ma szerokie i mocne poparcie polityczne oraz zapewnione trwałe zaangażowanie władz lokalnych, regionalnych i krajowych;
 - b) miasto kandydujące posiada lub będzie posiadało odpowiednią i trwałą infrastrukturę umożliwiającą organizację obchodów;
- 5) w odniesieniu do kategorii „zasięg” ocenie podlegają następujące czynniki:
 - a) zaangażowanie społeczności lokalnej i lokalnego społeczeństwa obywatelskiego w przygotowanie wniosku i w realizację niniejszego działania;
 - b) tworzenie dla szerokich kręgów społeczeństwa — w szczególności dla osób młodych, wolontariuszy oraz osób zmarginalizowanych i znajdujących się w trudnym położeniu, w tym mniejszości, przy zwróceniu szczególnej uwagi na dostępność działań kulturalnych dla osób niepełnosprawnych i osób starszych — nowych, trwałych możliwości biernego lub czynnego udziału w działaniach kulturalnych;
 - c) ogólna strategia pozyskiwania odbiorców, w szczególności powiązania z edukacją i z uczestnictwem szkół;
- 6) w odniesieniu do kategorii „zarządzanie” ocenie podlegają następujące czynniki:
 - a) wykonalność strategii gromadzenia funduszy i proponowanego budżetu, w tym w stosownych przypadkach planowanych starań o wsparcie finansowe z unijnych programów i funduszy; obejmuje to etap przygotowawczy, rok obchodów, ocenę oraz zapewnienie działań będących spuścizną obchodów, a także plan postępowania awaryjnego;
 - b) planowana struktura zarządcza i wykonawcza służąca realizacji niniejszego działania, która przewiduje m.in. właściwą współpracę między władzami lokalnymi a strukturą wykonawczą, w tym zespołem artystycznym;
 - c) procedury mianowania i zakresy działania dyrektora generalnego i dyrektora artystycznego;
 - d) istnienie kompleksowej strategii marketingowej i komunikacyjnej eksponującej fakt, że niniejsze działanie jest działaniem Unii;
 - e) posiadanie w strukturze wykonawczej pracowników o właściwych umiejętnościach i doświadczeniu, którzy zaplanują program kulturalny na rok obchodów, będą nim zarządzać i go realizować.

Artykuł 6

Zespół ekspertów

1. Utworzony zostaje zespół niezależnych ekspertów (zwany dalej „zespołem ekspertów”) w celu prowadzenia procedury wyboru i procedury monitorowania.
2. W skład zespołu ekspertów wchodzi 10 ekspertów mianowanych przez instytucje i organy Unii zgodnie z ust. 3 (zwanych dalej „ekspertami europejskimi”).
3. Po zorganizowaniu otwartego zaproszenia do wyrażenia zainteresowania Komisja proponuje grupę potencjalnych ekspertów europejskich.

Parlament Europejski, Rada i Komisja wybierają z tej grupy po trzech ekspertów i mianują ich zgodnie ze swoimi procedurami.

Komitet Regionów wybiera z tej grupy jednego eksperta i mianuje go zgodnie ze swoimi procedurami.

Przy wyborze ekspertów europejskich każda z tych instytucji i każdy z tych organów Unii starają się zapewnić kompletność kompetencji, zrównoważone pochodzenie geograficzne i równowagę płci w całym zespole ekspertów.

4. Oprócz ekspertów europejskich, w przypadku wyboru i monitorowania miasta z państwa członkowskiego danemu państwu członkowskiemu przysługuje prawo mianowania — zgodnie z własnymi procedurami i w porozumieniu z Komisją — maksymalnie dwóch ekspertów do zespołu ekspertów.
5. Wszyscy eksperci:
 - a) posiadają obywatelstwo Unii;
 - b) są niezależni;

- c) posiadają znaczne doświadczenie i wiedzę fachową w zakresie:
 - (i) sektora kultury;
 - (ii) rozwoju kulturalnego miast; lub
 - (iii) organizacji obchodów Europejskiej Stolicy Kultury lub międzynarodowego wydarzenia kulturalnego o podobnym zakresie i podobnej skali;
 - d) są w stanie poświęcić pracom w zespole ekspertów odpowiednią liczbę dni roboczych w roku.
6. Zespół ekspertów wyznacza swojego przewodniczącego.
7. Ekspertów europejskich mianuje się na okres trzech lat.

Niezależnie od akapitu pierwszego podczas tworzenia pierwszego zespołu ekspertów Parlament Europejski mianuje swoich ekspertów na okres trzech lat, Komisja — na okres dwóch lat, a Rada i Komitet Regionów — na okres jednego roku.

8. Wszyscy eksperci deklarują wszelkie faktyczne lub potencjalne konflikty interesów dotyczące określonego miasta kandydującego. W przypadku takiej deklaracji lub w przypadku ujawnienia takiego konfliktu interesów dany ekspert składa rezygnację, a stosowna instytucja lub stosowny organ Unii lub państwo członkowskie zastępują go inną osobą na pozostały okres kadencji, zgodnie z odpowiednią procedurą.

Artykuł 7

Składanie wniosków w państwach członkowskich

1. Każde państwo członkowskie odpowiada za zorganizowanie konkursu dla swoich miast zgodnie z kalendarzem.
2. Co najmniej sześć lat przed rokiem obchodów dane państwa członkowskie publikują zaproszenie do składania wniosków.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie uprawnione do wyznaczenia miasta, które ma otrzymać tytuł w roku 2020, publikują takie zaproszenie możliwie najwcześniej po dniu 4 maja 2014 r.

Zaproszenie do składania wniosków zawiera formularz wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1.

Ostateczny termin składania przez miasta kandydujące wniosków w ramach zaproszenia do składania wniosków przypada najwcześniej 10 miesięcy po opublikowaniu zaproszenia.

3. Dane państwa członkowskie powiadamiają o wnioskach Komisję.

Artykuł 8

Wybór wstępny w państwach członkowskich

1. Nie później niż pięć lat przed rokiem obchodów dane państwo członkowskie zwołuje posiedzenie zespołu ekspertów i miast kandydujących poświęcone wyborowi wstępnemu.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie uprawnione do wyznaczenia miast, które otrzymają tytuł w roku 2020, mogą przedłużyć ten termin o maksymalnie jeden rok.

2. Po dokonaniu oceny wniosków zgodnie z kryteriami zespół ekspertów ustala krótką listę miast kandydujących i sporządza sprawozdanie z wyboru wstępnego, w którym odnosi się do wszystkich wniosków i przedstawia między innymi zalecenia dla miast kandydujących umieszczonych na krótkiej liście.
3. Zespół ekspertów przedkłada sprawozdanie z wyboru wstępnego danym państwom członkowskim i Komisji.
4. Dane państwo członkowskie formalnie zatwierdza krótką listę na podstawie sprawozdania zespołu ekspertów.

Artykuł 9

Wybór ostateczny w państwach członkowskich

1. Miasta kandydujące umieszczone na krótkiej liście uzupełniają i modyfikują swoje wnioski, aby spełnić kryteria i uwzględnić zalecenia zamieszczone w wyborze wstępnego, i przedkładają je danemu państwu członkowskiemu, które następnie przekazuje je Komisji.

2. Nie później niż dziewięć miesięcy po posiedzeniu poświęconym wyborowi wstępnemu dane państwo członkowskie zwołuje posiedzenie zespołu ekspertów i miast kandydujących umieszczonych na krótkiej liście poświęcone wyborowi ostatecznemu.

W razie potrzeby dane państwo członkowskie może w porozumieniu z Komisją przedłużyć ten dziewięćmiesięczny termin o rozsądny okres.

3. Zespół ekspertów dokonuje oceny uzupełnionych i zmodyfikowanych wniosków.

4. Zespół ekspertów sporządza sprawozdanie z wyboru ostatecznego odnośnie do wniosków miast kandydujących umieszczonych na krótkiej liście wraz z rekomendacją dotyczącą wyznaczenia maksymalnie jednego miasta z danego państwa członkowskiego.

Sprawozdanie z wyboru ostatecznego zawiera również zalecenia dla wyłonionego miasta na temat tego, jakie postępy ma osiągnąć do roku obchodów.

Zespół ekspertów przedkłada sprawozdanie z wyboru ostatecznego danemu państwu członkowskiemu i Komisji.

5. Niezależnie od ust. 4, jeśli żadne miasto kandydujące nie spełnia wszystkich kryteriów, zespół ekspertów może zalecić nieprzyznawanie tytułu w danym roku.

Artykuł 10

Wybór wstępny i wybór ostateczny w krajach kandydujących i potencjalnych kandydatach

1. Komisja odpowiada za zorganizowanie konkursu dla miast z krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów.

2. Co najmniej sześć lat przed rokiem obchodów Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zaproszenie do składania wniosków.

Zaproszenie do składania wniosków zawiera formularz wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1.

Ostateczny termin składania wniosków w ramach zaproszenia do składania wniosków przypada najwcześniej 10 miesięcy po opublikowaniu zaproszenia.

3. Co najmniej pięć lat przed rokiem obchodów zespół ekspertów dokonuje wyboru wstępnego miast w oparciu o złożone wnioski. Nie organizuje się posiedzeń z udziałem miast kandydujących.

Po dokonaniu oceny wniosków zgodnie z kryteriami zespół ekspertów ustala krótką listę miast kandydujących i sporządza sprawozdanie z wyboru wstępnego, w którym odnosi się do wszystkich wniosków i przedstawia między innymi zalecenia dla miast kandydujących umieszczonych na krótkiej liście.

Zespół ekspertów przedkłada Komisji sprawozdanie z wyboru wstępnego.

4. Miasta kandydujące umieszczone na krótkiej liście uzupełniają i modyfikują swoje wnioski, aby spełnić kryteria i uwzględnić zalecenia zamieszczone w sprawozdaniu z wyboru wstępnego, i przedkładają je Komisji.

Nie później niż dziewięć miesięcy po posiedzeniu poświęconym wyborowi wstępnemu Komisja zwołuje posiedzenie zespołu ekspertów i miast kandydujących umieszczonych na krótkiej liście poświęcone wyborowi ostatecznemu.

W razie potrzeby Komisja może przedłużyć ten dziewięćmiesięczny termin o rozsądny okres.

5. Zespół ekspertów dokonuje oceny uzupełnionych i zmodyfikowanych wniosków.

6. Zespół ekspertów sporządza sprawozdanie z wyboru ostatecznego odnośnie do wniosków miast kandydujących umieszczonych na krótkiej liście wraz z rekomendacją dotyczącą wyznaczenia maksymalnie jednego miasta z jednego kraju kandydującego lub potencjalnego kandydata.

Sprawozdanie z wyboru ostatecznego zawiera również zalecenia dla wyłonionego miasta na temat tego, jakie postępy ma osiągnąć do roku obchodów.

Zespół ekspertów przedkłada Komisji sprawozdanie z wyboru ostatecznego.

7. Niezależnie od ust. 6, jeśli żadne miasto kandydujące nie spełnia wszystkich kryteriów, zespół ekspertów może zalecić nieprzyznawanie tytułu w danym roku.

Artykuł 11

Wyznaczenie

1. W oparciu o rekomendacje zawarte w sprawozdaniu zespołu ekspertów z wyboru ostatecznego dane państwo członkowskie wyznacza jedno miasto, które otrzymuje tytuł, i powiadamia o tym wyznaczeniu, nie później niż cztery lata przed rokiem obchodów, Parlament Europejski, Radę, Komisję i Komitet Regionów.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie uprawnione do wyznaczenia miast, które otrzymają tytuł w roku 2020, mogą przedłużyć ten termin o maksymalnie jeden rok.

2. W przypadku krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów Komisja — w oparciu o rekomendacje zawarte w sprawozdaniu zespołu ekspertów z wyboru ostatecznego — wyznacza jedno miasto, które otrzymuje tytuł w odpowiednich latach, i powiadamia o tym wyznaczeniu, nie później niż cztery lata przed rokiem obchodów, Parlament Europejski, Radę i Komitet Regionów.

3. Wyznaczeniu, o którym mowa w ust. 1 i 2, towarzyszy uzasadnienie oparte na sprawozdaniach zespołu ekspertów.

4. Jeżeli miasto włącza w działania otaczający je region, wyznaczenie ma zastosowanie do miasta.

5. W terminie dwóch miesięcy od powiadomienia o wyznaczeniu Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria C, wykaz miast wyznaczonych na Europejskie Stolicy Kultury.

Artykuł 12

Współpraca między wyznaczonymi miastami

Miasta wyznaczone na ten sam rok starają się stworzyć powiązania między swoimi programami kulturalnymi, a współpracę tę można wziąć pod uwagę w ramach procedury monitorowania określonej w art. 13.

Artykuł 13

Monitorowanie

1. Od momentu wyznaczenia do rozpoczęcia roku obchodów zespół ekspertów monitoruje przygotowania wyznaczonych miast do roku obchodów oraz udziela im wsparcia i wskazówek.

2. W tym celu Komisja zwołuje trzy posiedzenia monitorujące, w których biorą udział zespół ekspertów i wyznaczone miasta:

- a) trzy lata przed rokiem obchodów;
- b) 18 miesięcy przed rokiem obchodów;
- c) dwa miesiące przed rokiem obchodów.

Dane państwo członkowskie lub dany kraj kandydujący lub potencjalny kandydat mogą wyznaczyć obserwatora do uczestnictwa w tych posiedzeniach.

Sześć tygodni przed każdym z posiedzeń monitorujących wyznaczone miasta przekazują Komisji sprawozdania z postępów prac.

W trakcie posiedzeń monitorujących zespół ekspertów zapoznaje się ze stanem przygotowań i udziela wyznaczonym miastom porad, aby wspomóc je w opracowaniu programu kulturalnego wysokiej jakości oraz skutecznej strategii. Zespół ekspertów zwraca szczególną uwagę na zalecenia zawarte w sprawozdaniu z wyboru ostatecznego oraz w poprzednich sprawozdaniach z monitorowania, o których mowa w ust. 3.

3. Po każdym posiedzeniu monitorującym zespół ekspertów sporządza sprawozdanie z monitorowania na temat stanu przygotowań i niezbędnych dalszych działań.

Swoje sprawozdania z monitorowania zespół ekspertów przekazuje Komisji, a także wyznaczonym miastom i danemu państwu członkowskiemu lub danemu krajowi kandydującemu lub potencjalnemu kandydatowi.

4. Oprócz posiedzeń monitorujących Komisja może w razie konieczności organizować wizyty zespołu ekspertów w wyznaczonych miastach.

Artykuł 14

Nagroda

1. Komisja może przyznać wyznaczonemu miastu nagrodę pieniężną imienia Meliny Mercouri (zwaną dalej „nagrodą”) zależną od środków finansowych udostępnionych w stosownych wieloletnich ramach finansowych.

Prawne i finansowe aspekty nagrody podlegają odpowiednim unijnym programom na rzecz kultury.

2. Nagroda pieniężna jest wypłacana do końca marca w roku obchodów, pod warunkiem że dane wyznaczone miasto dotrzymuje zobowiązań podjętych na etapie składania wniosku, spełnia kryteria oraz uwzględnia zalecenia zawarte w sprawozdaniu z wyboru ostatecznego i w sprawozdaniach z monitorowania.

Zobowiązania podjęte przez wyznaczone miasto na etapie składania wniosku uznaje się za dotrzymane, jeśli w okresie między etapem składania wniosku a rokiem obchodów nie wprowadzono żadnych istotnych zmian w programie i strategii, w szczególności jeśli:

- a) budżet został utrzymany na poziomie pozwalającym zrealizować program kulturalny wysokiej jakości zgodnie z wnioskiem i kryteriami;
- b) odpowiednio respektowana jest niezależność zespołu artystycznego;
- c) wymiar europejski w ostatecznej wersji programu kulturalnego jest nadal wystarczająco szeroki;
- d) w strategii marketingowej i komunikacyjnej i w materiałach informacyjnych wykorzystywanych przez wyznaczone miasto wyraźnie podawany jest fakt, że niniejsze działanie jest działaniem Unii;
- e) istnieją plany monitorowania oraz oceny wpływu obchodów na wyznaczone miasto.

Artykuł 15

Ustalenia praktyczne

Komisja w szczególności:

- a) zapewnia ogólną spójność niniejszego działania;
- b) zapewnia koordynację między państwami członkowskimi a zespołem ekspertów;
- c) sporządza — na podstawie celów, o których mowa w art. 2, i kryteriów oraz w ścisłej współpracy z zespołem ekspertów — wytyczne mające stanowić pomoc w procedurze wyboru i procedurze monitorowania;
- d) zapewnia zespołowi ekspertów pomoc techniczną;
- e) publikuje na swojej stronie internetowej wszelkie sprawozdania zespołu ekspertów;
- f) podaje do wiadomości publicznej wszelkie stosowne informacje oraz przyczynia się do nagłaśniania niniejszego działania na szczeblu europejskim i międzynarodowym;
- g) wspiera wymianę doświadczeń i dobrych praktyk między byłymi, obecnymi i przyszłymi miastami, którym przyznano tytuł, oraz miastami kandydującymi, a także promuje szerokie rozpowszechnianie sprawozdań z oceny danych miast i wyciągniętych wniosków.

Artykuł 16

Ocena

1. Każde miasto odpowiada za ocenę rezultatów roku, w którym było Europejską Stolicą Kultury.

Aby zapewnić spójne podejście do procedury oceny, Komisja opracowuje wspólne wytyczne i wskaźniki dla miast w oparciu o cele, o których mowa w art. 2, i o kryteria.

Dane miasta sporządzają sprawozdania z oceny i przekazują je Komisji do dnia 31 grudnia roku następującego po roku obchodów.

Komisja publikuje sprawozdania z oceny na swojej stronie internetowej.

2. Poza ocenami sporządzanymi przez miasta Komisja zapewnia, aby regularnie sporządzane były niezależne zewnętrzne oceny rezultatów niniejszego działania.

Niezależne zewnętrzne oceny koncentrują się na ujęciu wszystkich dotychczasowych obchodów Europejskiej Stolicy Kultury w kontekście europejskim, umożliwiając dokonywanie porównań i wyciąganie użytecznych wniosków na potrzeby przyszłych Europejskich Stolic Kultury i wszystkich miast europejskich. Elementem tych ocen jest również ocena niniejszego działania w ujęciu całościowym, w tym ocena efektywności procesów związanych z prowadzeniem niniejszego działania, jego oddziaływania oraz sposobów jego usprawnienia.

W oparciu o te oceny Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Regionów następujące sprawozdania, do których w stosownych przypadkach załącza odpowiednie wnioski:

- a) pierwsze sprawozdanie okresowe — do dnia 31 grudnia 2024 r.;
- b) drugie sprawozdanie okresowe — do dnia 31 grudnia 2029 r.;
- c) sprawozdanie *ex post* — do dnia 31 grudnia 2034 r.

Artykuł 17

Uchylenie i przepis przejściowy

Decyzja nr 1622/2006/WE traci moc. Stosuje się ją jednak nadal w odniesieniu do miast, które zostały już wyznaczone lub są w trakcie bycia wyznaczanymi na Europejską Stolicę Kultury na okres od roku 2013 do roku 2019.

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 kwietnia 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
D. KOURKOULAS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

KALENDARZ

2020	Chorwacja	Irlandia	
2021	Rumunia	Grecja	Kraj kandydujący lub potencjalny kandydat
2022	Litwa	Luksemburg	
2023	Węgry	Zjednoczone Królestwo	
2024	Estonia	Austria	Kraj kandydujący lub potencjalny kandydat
2025	Słowenia	Niemcy	
2026	Słowacja	Finlandia	
2027	Łotwa	Portugalia	Kraj kandydujący lub potencjalny kandydat
2028	Republika Czeska	Francja	
2029	Polska	Szwecja	
2030	Cypr	Belgia	Kraj kandydujący lub potencjalny kandydat
2031	Malta	Hiszpania	
2032	Bułgaria	Dania	
2033	Niderlandy	Włochy	Kraj kandydujący lub potencjalny kandydat

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 446/2014

z dnia 2 maja 2014 r.

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 295/2008 w sprawie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 251/2009 i (WE) nr 275/2010 w odniesieniu do serii danych, które mają być tworzone, oraz kryteriów oceny jakości statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 295/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 2 lit. a), b), d), e) oraz j),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 295/2008 ustanowiono wspólne ramy dla gromadzenia, przekazywania oraz oceny statystyk europejskich dotyczących struktury, działalności, konkurencyjności oraz funkcjonowania przedsiębiorstw w Unii Europejskiej.
- (2) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 251/2009 ⁽²⁾ określono częstotliwość zestawiania wieloletnich statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw oraz podział wyników dla tworzenia statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw w celu sporządzania danych porównywalnych i zharmonizowanych między państwami członkowskimi.
- (3) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 275/2010 ⁽³⁾ określono kryteria oceny jakości i treść sprawozdań dotyczących jakości przedkładanych przez państwa członkowskie.
- (4) Z uwagi na potrzebę zwiększenia międzynarodowej porównywalności wyników, w szczególności w zakresie statystyk na temat przedsiębiorczości, konieczna jest aktualizacja wykazu cech poprzez wyszczególnienie serii danych dotyczących demografii przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej jednego pracownika. Należy również określić pierwszy rok sprawozdawczy, częstotliwość i podział wyników w odniesieniu do tych cech. Z tego względu należy odpowiednio zmienić załącznik IX do rozporządzenia (WE) nr 295/2008 i załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 251/2009.
- (5) Doświadczenie wskazuje, że nie ma potrzeby corocznego przekazywania danych dotyczących cech określonych w załącznikach V–VII do rozporządzenia (WE) nr 295/2008, jak to ma miejsce obecnie. Częstotliwość tę należy zatem dostosować do zestawiania danych raz na 10 lat. W związku z tym należy odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 251/2009.
- (6) Nie ma już potrzeby corocznego przekazywania sprawozdań dotyczących jakości statystyk zestawianych na podstawie załączników V–VII do rozporządzenia (WE) nr 295/2008. Częstotliwość tę należy zatem dostosować do przekazywania danych co 10 lat, zgodnie z wymogami dotyczącymi danych. Zgodnie z powyższym należy zmienić załącznik do rozporządzenia (UE) nr 275/2010.

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 13.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 251/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie wykonania i zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 295/2008 w odniesieniu do serii danych, które mają być tworzone na potrzeby statystyk strukturalnych przedsiębiorstw, oraz w zakresie dostosowań koniecznych po wprowadzeniu zmian w statystycznej klasyfikacji produktów według działalności (CPA) (Dz.U. L 86 z 31.3.2009, s. 170).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 275/2010 z dnia 30 marca 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 295/2008 w odniesieniu do kryteriów oceny jakości statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw (Dz.U. L 86 z 1.4.2010, s. 1).

- (7) Unijne i krajowe zainteresowane podmioty wezwały do ustanowienia jednolitego zintegrowanego wskaźnika w celu zapewnienia lepszego monitorowania postępów w zakresie innowacji w kontekście strategii „Europa 2020”. Wskaźnik ten miałby stanowić między innymi punkt odniesienia w zakresie zatrudnienia w innowacyjnych, szybko rozwijających się przedsiębiorstwach w Europie i na świecie. Dostarczanie danych stanowiących podstawę takiego nowego wskaźnika jest pilnie potrzebne, aby umożliwić jego stosowanie w ramach europejskiego semestru 2014 r. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 295/2008.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I, V, VI, VII i IX do rozporządzenia (WE) nr 295/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W załącznikach I i II do rozporządzenia (WE) nr 251/2009 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 275/2010 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załącznikach I, V, VI, VII i IX do rozporządzenia (WE) nr 295/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I sekcja 8 „Przekazywanie wyników” pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wyniki należy przekazać w terminie 18 miesięcy od końca roku kalendarzowego danego okresu sprawozdawczego, z wyjątkiem klas działalności 64.11 i 64.19 klasyfikacji NACE wersja 2. W przypadku klas działalności 64.11 i 64.19 klasyfikacji NACE wersja 2 opóźnienie w przekazaniu wynosi 10 miesięcy. Opóźnienie w przekazaniu wyników dotyczących klas działalności objętych grupami 64.2, 64.3 oraz 64.9 oraz działem 66 klasyfikacji NACE wersja 2 ustanawia się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3.”;

- 2) w załączniku V sekcja 5 otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA 5

Pierwszy rok sprawozdawczy

Pierwszym rokiem sprawozdawczym, dla którego opracowuje się dane statystyczne dla cech wymienionych w sekcji 4, jest rok kalendarzowy 2008.”;

- 3) w załączniku VI wprowadza się następujące zmiany:

- a) w sekcji 4 lit. d) wyraz „roczne” zastępuje się wyrazem „wieloletnie”;
- b) sekcja 5 otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA 5

Pierwszy rok sprawozdawczy

Pierwszym rokiem sprawozdawczym, dla którego opracowuje się dane statystyczne dla cech wymienionych w sekcji 4, jest rok kalendarzowy 2008.”;

- 4) w załączniku VII wprowadza się następujące zmiany:

- a) w sekcji 4 pkt 2 i pkt 3 wyraz „roczne” zastępuje się wyrazem „wieloletnie”;
- b) sekcja 5 otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA 5

Pierwszy rok sprawozdawczy

Pierwszym rokiem sprawozdawczym, dla którego opracowuje się dane statystyczne dla cech wymienionych w sekcji 4, jest rok kalendarzowy 2008.”;

- 5) w załączniku IX wprowadza się następujące zmiany:

- a) w sekcji 5 pkt 1 dodaje się cechy w brzmieniu:

„11 01 0	Populacja przedsiębiorstw prowadzących działalność, zatrudniających co najmniej jednego pracownika w t
11 02 0	Liczba przedsiębiorstw prowadzących działalność, które zatrudniły pierwszego pracownika w t
11 03 0	Liczba przedsiębiorstw, które nie zatrudniają już żadnych pracowników, począwszy od któregośkolwiek momentu w t
11 04 1	Liczba przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w którymkolwiek momencie w t – 1 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t
11 04 2	Liczba przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w którymkolwiek momencie w t – 2 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t

11 04 3	Liczba przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w którymkolwiek momencie w $t - 3$ i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t
11 04 4	Liczba przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w którymkolwiek momencie w $t - 4$ i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t
11 04 5	Liczba przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w którymkolwiek momencie w $t - 5$ i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t
11 96 0	Liczba przedsiębiorstw o szybkim tempie wzrostu mierzonym wielkością zatrudnienia w t

b) w sekcji 5 pkt 2 dodaje się cechy w brzmieniu:

„16 01 0	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw prowadzących działalność, które zatrudniały co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t
16 01 1	Liczba zatrudnionych w t w populacji przedsiębiorstw prowadzących działalność, które zatrudniały co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t
16 02 0	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t
16 02 1	Liczba zatrudnionych w t w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t
16 03 0	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które nie zatrudniały już pracowników, począwszy od któregośkolwiek momentu w t
16 03 1	Liczba zatrudnionych w t w populacji przedsiębiorstw, które nie zatrudniały już pracowników, począwszy od któregośkolwiek momentu w t
16 04 1	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w którymkolwiek momencie w $t - 1$ i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t
16 04 2	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w którymkolwiek momencie w $t - 2$ i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t
16 04 3	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w którymkolwiek momencie w $t - 3$ i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t
16 04 4	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w którymkolwiek momencie w $t - 4$ i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t
16 04 5	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w którymkolwiek momencie w $t - 5$ i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t
16 05 1	Liczba pracujących w $t - 1$ w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w którymkolwiek momencie w $t - 1$ i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t
16 05 2	Liczba pracujących w $t - 2$ w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w którymkolwiek momencie w $t - 2$ i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t
16 05 3	Liczba pracujących w $t - 3$ w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w którymkolwiek momencie w $t - 3$ i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t
16 05 4	Liczba pracujących w $t - 4$ w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w którymkolwiek momencie w $t - 4$ i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t
16 05 5	Liczba pracujących w $t - 5$ w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w którymkolwiek momencie w $t - 5$ i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w którymkolwiek momencie w t
16 96 1	Liczba pracowników w przedsiębiorstwach o szybkim tempie wzrostu mierzonym wielkością zatrudnienia w t

c) sekcja 9 otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA 9

Wstępne wyniki dla cech odnoszących się do przedsiębiorstw zlikwidowanych (11 93 0, 16 93 0, 16 93 1) przekazuje się w ciągu 18 miesięcy od końca roku kalendarzowego danego okresu sprawozdawczego. Poprawione wyniki dla wymienionych cech, ustalone w następstwie potwierdzenia likwidacji przedsiębiorstwa po dwóch latach nieprowadzenia działalności, przekazuje się w ciągu 30 miesięcy od tego samego okresu sprawozdawczego.

Wstępne wyniki dla cech 11 03 0, 16 03 0 i 16 03 1 przekazuje się w ciągu 20 miesięcy od końca roku kalendarzowego danego okresu sprawozdawczego. Poprawione wyniki dla wymienionych cech, ustalone w następstwie potwierdzenia statusu po dwóch latach, przekazuje się w ciągu 32 miesięcy od tego samego okresu sprawozdawczego.

Wszystkie pozostałe wyniki dotyczące rocznych demograficznych danych statystycznych na temat przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej jednego pracownika przekazuje się w ciągu 20 miesięcy od końca okresu sprawozdawczego.

Wstępne wyniki dotyczące cech przedsiębiorstw o szybkim tempie wzrostu mierzonym wielkością zatrudnienia przekazuje się w ciągu 12 miesięcy od końca okresu sprawozdawczego.

Wszystkie pozostałe wyniki przekazuje się w ciągu 18 miesięcy od końca roku kalendarzowego danego okresu sprawozdawczego.”.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 251/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w „Tabeli zbiorczej” tytuł serii oznaczonej kodem 1D otrzymuje brzmienie:

„Roczne statystyki przedsiębiorstw dot. działalności banku centralnego i instytucji kredytowych należących do klasy 64.19 klasyfikacji NACE wersja 2”

b) w „Tabeli zbiorczej” dodaje się serię w brzmieniu:

Kod serii	Tytuł
„1G	Roczne statystyki przedsiębiorstw dot. usług ubezpieczeniowych i funduszy emerytalnych”

c) tabela pod tytułem **„Roczne statystyki przedsiębiorstw dot. działalności banku centralnego”** otrzymuje brzmienie:

„Roczne statystyki przedsiębiorstw dot. działalności banku centralnego i instytucji kredytowych należących do klasy 64.19 klasyfikacji NACE wersja 2, wymienione w załączniku I sekcja 4 pkt 3 i 4 do rozporządzenia (WE) nr 295/2008

Seria 1D

Nazwa serii	Roczne statystyki przedsiębiorstw dot. działalności banku centralnego i instytucji kredytowych należących do klasy 64.19 klasyfikacji NACE wersja 2
Pierwszy rok sprawozdawczy	2013
Częstotliwość	Corocznie
Zakres działalności	NACE wersja 2 klasy 64.11 i 64.19
Cechy	Cecha w załączniku I sekcja 4 pkt 3: 11 11 0 Liczba przedsiębiorstw Cechy w załączniku I sekcja 4 pkt 4: 12 12 0 Wartość produkcji 12 15 0 Wartość dodana w kosztach czynników produkcji 12 17 0 Nadwyżka operacyjna brutto 13 11 0 Zakupy towarów i usług ogółem 13 13 1 Wypłaty dla pracowników tymczasowych 13 31 0 Koszty osobowe 13 32 0 Płace i wynagrodzenia 13 33 0 Koszty zabezpieczenia społecznego 15 11 0 Inwestycje brutto w dobra materialne 16 11 0 Liczba pracujących 16 13 0 Liczba zatrudnionych 16 14 0 Liczba zatrudnionych w przeliczeniu na pełne etaty
Poziom podziału działalności	NACE wersja 2, poziom 4-cyfrowy (klasy)”

d) dodaje się tabelę w brzmieniu:

„Roczne statystyki przedsiębiorstw dot. usług ubezpieczeniowych i funduszy emerytalnych, wymienione w załączniku I sekcja 4 pkt 3 i 4 do rozporządzenia (WE) nr 295/2008

Seria 1G

Nazwa serii	Roczne statystyki przedsiębiorstw dot. usług ubezpieczeniowych i funduszy emerytalnych
Pierwszy rok sprawozdawczy	2013
Częstotliwość	Corocznie
Zakres działalności	NACE wersja 2 dział 65
Cechy	Cecha w załączniku I sekcja 4 pkt 3: 11 11 0 Liczba przedsiębiorstw Cechy w załączniku I sekcja 4 pkt 4: 12 11 0 Obrót 12 12 0 Wartość produkcji 12 15 0 Wartość dodana w kosztach czynników produkcji 12 17 0 Nadwyżka operacyjna brutto 13 11 0 Zakupy towarów i usług ogółem 13 13 1 Wpłaty dla pracowników tymczasowych 13 31 0 Koszty osobowe 13 32 0 Płace i wynagrodzenia 13 33 0 Koszty zabezpieczenia społecznego 15 11 0 Inwestycje brutto w dobra materialne (z wyłączeniem grup 65.1 i 65.2 wg NACE wersja 2) 16 11 0 Liczba pracujących 16 13 0 Liczba zatrudnionych (z wyłączeniem grup 65.1 i 65.2 wg NACE wersja 2) 16 14 0 Liczba zatrudnionych w przeliczeniu na pełne etaty
Poziom podziału działalności	NACE wersja 2, poziom 4-cyfrowy (klasy)

2) w punktach 5, 6 i 7 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w tabelach zbiorczych usuwa się wyraz „Roczne”;
- b) w tabelach wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) w tytułach i nazwach serii usuwa się wyraz „Roczne”;
 - (ii) w pozycjach „Częstotliwość” wyraz „Corocznie” zastępuje się wyrażeniem „Co 10 lat”;

3) w pkt 9 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w „Tabeli zbiorczej” dodaje się serię w brzmieniu:

Kod serii	Tytuł
„9E	Roczne statystyki demograficzne dot. przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej jednego pracownika, w podziale według form prawnych
9F	Roczne statystyki demograficzne dot. przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej jednego pracownika, w podziale według klas liczby zatrudnionych

Kod serii	Tytuł
9G	Roczne wstępne wyniki dot. zlikwidowanych przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej jednego pracownika, w podziale według form prawnych
9H	Roczne wstępne wyniki dot. zlikwidowanych przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej jednego pracownika, w podziale według klas liczby zatrudnionych
9M	Roczne statystyki dot. przedsiębiorstw o szybkim tempie wzrostu mierzonym wielkością zatrudnienia
9P	Roczne wstępne statystyki dot. przedsiębiorstw o szybkim tempie wzrostu mierzonym wielkością zatrudnienia

b) dodaje się table w brzmieniu:

„Roczne statystyki demograficzne dotyczące przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej jednego pracownika, w podziale według form prawnych, wymienione w załączniku IX sekcja 5 pkt 1 i 2 do rozporządzenia (WE) nr 295/2008

Seria 9E

Nazwa serii	Roczne statystyki demograficzne dot. przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej jednego pracownika, w podziale według form prawnych
Pierwszy rok sprawozdawczy	2012
Częstotliwość	Corocznie
Zakres działalności	NACE wersja 2 sekcje od B do N
Cechy	11 01 0 Populacja przedsiębiorstw prowadzących działalność, zatrudniających co najmniej jednego pracownika w t 11 02 0 Liczba przedsiębiorstw prowadzących działalność, które zatrudniły pierwszego pracownika w t 11 03 0 Liczba przedsiębiorstw, które nie zatrudniają już żadnych pracowników w t 16 01 0 Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw prowadzących działalność, które zatrudniały co najmniej jednego pracownika w t 16 01 1 Liczba zatrudnionych w t w populacji przedsiębiorstw prowadzących działalność, które zatrudniały co najmniej jednego pracownika w t 16 02 0 Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw prowadzących działalność, które zatrudniły pierwszego pracownika w t 16 02 1 Liczba zatrudnionych w t w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t 16 03 0 Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które nie zatrudniają już żadnych pracowników w t 16 03 1 Liczba zatrudnionych w t w populacji przedsiębiorstw, które nie zatrudniają już żadnych pracowników w t
Poziom podziału działalności	B GÓRNICTWO I WYDOBYWANIE C PRZETWÓRSTWO PRZEMYSŁOWE 10 + 11 + 12 Produkcja produktów spożywczych, napojów i wyrobów tytoniowych 13 + 14 Produkcja wyrobów tekstylnych i odzieży

15.	Produkcja skór i wyrobów ze skór wyprawionych
16.	Produkcja wyrobów z drewna i korka, z wyłączeniem mebli; produkcja wyrobów ze słomy i materiałów używanych do wyplatania
17 + 18	Produkcja papieru i wyrobów z papieru; poligrafia i reprodukcja zapisanych nośników informacji
19.	Wytwarzanie i przetwarzanie koksu i produktów rafinacji ropy naftowej
20 + 21	Produkcja chemikaliów i wyrobów chemicznych; produkcja podstawowych substancji farmaceutycznych oraz leków i pozostałych wyrobów farmaceutycznych
22	Produkcja wyrobów z gumy i tworzyw sztucznych
23	Produkcja wyrobów z pozostałych mineralnych surowców niemetalicznych
24 + 25	Produkcja metali i metalowych wyrobów gotowych z wyłączeniem maszyn i urządzeń
26 + 27	Produkcja komputerów, wyrobów elektronicznych i optycznych, produkcja urządzeń elektrycznych
28	Produkcja maszyn i urządzeń, gdzie indziej niesklasyfikowana
29 + 30	Produkcja pojazdów samochodowych, przyczep i naczep oraz pozostałego sprzętu transportowego
31 + 32	Produkcja mebli oraz produkcja wyrobów, pozostała
33	Naprawa i instalowanie maszyn i urządzeń
D	WYTWARZANIE I ZAOPATRYWANIE W ENERGIĘ ELEKTRYCZNĄ, GAZ, PARĘ WODNĄ I POWIETRZE DO UKŁADÓW KLIMATYZACYJNYCH
E	DOSTAWA WODY; GOSPODAROWANIE ŚCIEKAMI I ODPADAMI ORAZ DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZANA Z REKULTYWACJĄ
F	BUDOWNICTWO
G	HANDEL HURTOWY I DETALICZNY; NAPRAWA POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH I MOTOCYKLI
45	Handel hurtowy i detaliczny pojazdami samochodowymi i motocyklami; naprawa pojazdów samochodowych i motocykli
46	Handel hurtowy, z wyłączeniem handlu pojazdami samochodowymi i motocyklami
47	Handel detaliczny, z wyłączeniem handlu pojazdami samochodowymi i motocyklami
47.1	Sprzedaż detaliczna prowadzona w niewyspecjalizowanych sklepach
47.2	Sprzedaż detaliczna żywności, napojów i wyrobów tytoniowych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach
47.3	Sprzedaż detaliczna paliw do pojazdów silnikowych na stacjach paliw
47.4	Sprzedaż detaliczna narzędzi informacyjnych i komunikacyjnych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach
47.5	Sprzedaż detaliczna artykułów użytku domowego prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach

47.6	Sprzedaż detaliczna wyrobów związanych z kulturą i rekreacją prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach
47.7	Sprzedaż detaliczna pozostałych wyrobów prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach
47.8	Sprzedaż detaliczna prowadzona na straganach i targowiskach.
47.9	Sprzedaż detaliczna prowadzona poza siecią sklepową, straganami i targowiskami
H	TRANSPORT I GOSPODARKA MAGAZYNOWA
49	Transport lądowy oraz transport rurociągowy
50	Transport wodny
51	Transport lotniczy
52	Magazynowanie i działalność usługowa wspomagająca transport
53	Działalność pocztowa i kurierska
I	DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZANA Z ZAKWATEROWANIEM I USŁUGAMI GASTRONOMICZNYMI
55	Zakwaterowanie
56	Działalność usługowa związana z wyżywieniem
J	INFORMACJA I KOMUNIKACJA
58	Działalność wydawnicza
59	Działalność związana z produkcją filmów, nagrań wideo, programów telewizyjnych, nagrań dźwiękowych i muzycznych
60	Nadawanie programów ogólnodostępnych i abonamentowych
61	Telekomunikacja
62	Działalność związana z oprogramowaniem, doradztwem w zakresie informatyki i działalności powiązane
62.0	Działalność związana z oprogramowaniem, doradztwem w zakresie informatyki i działalności powiązane
62.01	Działalność w zakresie programowania
62.02	Działalność związana z doradztwem w zakresie informatyki
62.03	Działalność związana z zarządzaniem urządzeniami informatycznymi
62.09	Pozostała działalność usługowa w zakresie technologii informatycznych i komputerowych
63	Działalność usługowa w zakresie informacji
K_X_K642	DZIAŁALNOŚĆ FINANSOWA I UBEZPIECZENIOWA Z WYJĄTKIEM DZIAŁALNOŚCI HOLDINGÓW FINANSOWYCH (NACE wersja 2: 642)
64.1 + 64.3 + 64.9	Finansowa działalność usługowa z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych, z wyjątkiem działalności holdingów finansowych
65.	Ubezpieczenia, reasekuracja oraz fundusze emerytalne, z wyłączeniem obowiązkowego ubezpieczenia społecznego

66.	Działalność wspomagająca usługi finansowe, ubezpieczenia i fundusze emerytalne
L	DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZANA Z OBSŁUGĄ RYNKU NIERUCHOMOŚCI
68	Działalność związana z obsługą rynku nieruchomości
68.1	Kupno i sprzedaż nieruchomości na własny rachunek
68.2	Wynajem i zarządzanie nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi
68.3	Działalność związana obsługą rynku nieruchomości na zlecenie
68.31	Pośrednictwo w obrocie nieruchomościami
68.32	Zarządzanie nieruchomościami wykonywane na zlecenie
M	DZIAŁALNOŚĆ PROFESJONALNA, NAUKOWA I TECHNICZNA
69	Działalność prawnicza, rachunkowo-księgowa i doradztwo podatkowe
69.1	Działalność prawnicza
69.2	Działalność rachunkowo-księgowa; doradztwo podatkowe
70.	Działalność firm centralnych (<i>head offices</i>); doradztwo związane z zarządzaniem
70.1	Działalność firm centralnych (<i>head offices</i>)
70.2	Doradztwo związane z zarządzaniem
70.21	Stosunki międzyludzkie (<i>public relations</i>) i komunikacja
70.22	Doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania, pozostałe
71	Działalność w zakresie architektury i inżynierii; badania i analizy techniczne
71.1	Działalność w zakresie architektury i inżynierii oraz związane z nią doradztwo techniczne
71.11	Działalność w zakresie architektury
71.12	Działalność w zakresie inżynierii i związane z nią doradztwo techniczne
71.2	Badania i analizy techniczne
72	Badania naukowe i prace rozwojowe
72.1	Badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie nauk przyrodniczych i technicznych
72.11	Badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie biotechnologii
72.19	Badania naukowe i prace rozwojowe pozostałe w dziedzinie nauk przyrodniczych i technicznych
72.2	Badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie nauk społecznych i humanistycznych
73.	Reklama, badanie rynku i opinii publicznej

73.1	Reklama
73.11	Działalność agencji reklamowych
73.12	Reklama poprzez środki masowego przekazu
73.2	Badanie rynku i opinii publicznej.
74	Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna, pozostała
74.1	Działalność w zakresie specjalistycznego projektowania
74.2	Działalność fotograficzna
74.3	Działalność związana z tłumaczeniami
74.9	Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna, pozostała gdzie indziej niesklasyfikowana
75	Działalność weterynaryjna
N	DZIAŁALNOŚĆ W ZAKRESIE USŁUG ADMINISTROWANIA I DZIAŁALNOŚĆ WSPIERAJĄCA
77	Wynajem i dzierżawa
77.1	Wynajem i dzierżawa pojazdów samochodowych
77.11	Wynajem i dzierżawa samochodów osobowych i furgonetek
77.12	Wynajem i dzierżawa samochodów ciężarowych
77.2	Wypożyczanie i dzierżawa artykułów użytku osobistego i domowego
77.21	Wypożyczanie i dzierżawa sprzętu rekreacyjnego i sportowego
77.22	Wypożyczanie kaset wideo, CD, DVD itp.
77.29	Wypożyczanie i dzierżawa pozostałych artykułów użytku osobistego i domowego
77.3	Wynajem i dzierżawa pozostałych maszyn, urządzeń oraz dóbr materialnych
77.31	Wynajem i dzierżawa maszyn i urządzeń rolniczych
77.32	Wynajem i dzierżawa maszyn i urządzeń budowlanych
77.33	Wynajem i dzierżawa maszyn i urządzeń biurowych, włączając komputery
77.34	Wynajem i dzierżawa środków transportu wodnego
77.35	Wynajem i dzierżawa środków transportu lotniczego
77.39	Wynajem i dzierżawa pozostałych maszyn, urządzeń oraz dóbr materialnych, gdzie indziej niesklasyfikowane
77.4	Dzierżawa własności intelektualnej i podobnych produktów, z wyłączeniem prac chronionych prawem autorskim
78	Działalność związana z zatrudnieniem

78.1	Działalność związana z wyszukiwaniem miejsc pracy i pozyskiwaniem pracowników
78.2	Działalność agencji pracy tymczasowej
78.3	Pozostała działalność związana z udostępnianiem pracowników
79	Działalność organizatorów turystyki, pośredników i agentów turystycznych oraz pozostała działalność usługowa w zakresie rezerwacji i działalności z nią związane
79.1	Działalność agentów i pośredników turystycznych oraz organizatorów turystyki
79.11	Działalność agentów i pośredników turystycznych
79.12	Działalność organizatorów turystyki
79.9	Pozostała działalność usługowa w zakresie rezerwacji oraz działalności z nią związane
80	Działalność detektywistyczna i ochroniarska
80.1	Działalność ochroniarska, z wyłączeniem obsługi systemów bezpieczeństwa
80.2	Działalność ochroniarska w zakresie obsługi systemów bezpieczeństwa
80.3	Działalność detektywistyczna
81	Działalność usługowa związana z utrzymaniem porządku w budynkach i zagospodarowaniem terenów zieleni
81.1	Działalność pomocnicza związana z utrzymaniem porządku w budynkach
81.2	Sprzątanie obiektów
81.21	Sprzątanie budynków niespecjalistyczne
81.22	Pozostałe sprzątanie budynków i obiektów przemysłowych
81.29	Sprzątanie pozostałe
81.3	Działalność usługowa związana z zagospodarowaniem terenów zieleni
82	Działalność związana z administracyjną obsługą biura i pozostała działalność wspomagająca prowadzenie działalności gospodarczej
82.1	Działalność związana z administracyjną obsługą biura, włączając działalność wspomagającą
82.11	Działalność usługowa związana z administracyjną obsługą biura
82.19	Wykonywanie fotokopii, przygotowywanie dokumentów i pozostała specjalistyczna działalność wspomagająca prowadzenie biura
82.2	Działalność centrów telefonicznych (<i>call center</i>)
82.3	Działalność związana z organizacją targów, wystaw i kongresów
82.9	Działalność komercyjna, gdzie indziej niesklasyfikowana
82.91	Działalność świadczona przez agencje inkasa i biura kredytowe
82.92	Działalność związana z pakowaniem

	82.99 Pozostała działalność wspomagająca prowadzenie działalności gospodarczej, gdzie indziej niesklasyfikowana Specjalne dane zagregowane B_TO_N Gospodarka przedsiębiorstw z wyjątkiem działalności holdingów finansowych — NACE wersja 2: 64.2 B_TO_E Przemysł ICT_M Produkcja w dziedzinie ICT (NACE wersja 2: 26.1 + 26.2 + 26.3 + 26.4 + 26.8) G_TO_N_X_K642 Usługi gospodarki przedsiębiorstw z wyjątkiem działalności holdingów finansowych — NACE: 64.2 ICT_T ICT ogółem (NACE wersja 2: 26.1 + 26.2 + 26.3 + 26.4 + 26.8 + 95.1 + 46.5 + 58.2 + 61 + 62 + 63.1) ICT_S Usługi ICT (NACE wersja 2: 95.1 + 46.5 + 58.2 + 61 + 62 + 63.1) ICT_W Handel hurtowy ICT (NACE wersja 2: 46.5)
Poziom podziału według form prawnych	1. Spółki prywatne i z nieograniczoną odpowiedzialnością osobistą 2. Spółki akcyjne prywatne lub emitujące akcje w obrocie publicznym z ograniczoną odpowiedzialnością udziałowców 3. Prywatne spółki komandytowe i komandytowo-akcyjne, w tym również pozostałe formy prawne takie jak spółdzielnie, spółki stowarzyszone itd. 4. Wszystkie powyższe formy prawne

Dane zawarte w tej serii, oprócz danych dotyczących cech 11 03 0, 16 03 0, 16 03 1, przekazuje się w ciągu 20 miesięcy od końca roku sprawozdawczego.

Dane zawarte w tej serii, dotyczące cech 11 03 0, 16 03 0, 16 03 1, przekazuje się w ciągu 32 miesięcy od końca roku sprawozdawczego.

Roczne statystyki demograficzne dotyczące przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej jednego pracownika, w podziale według klas liczby zatrudnionych, wymienione w załączniku IX sekcja 5 pkt 1 i 2 do rozporządzenia (WE) nr 295/2008

Seria 9F

Nazwa serii	Roczne statystyki demograficzne dot. przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej jednego pracownika, w podziale według klas liczby zatrudnionych
Pierwszy rok sprawozdawczy	2012 2013 dla cech 11 04 1, 16 04 1 i 16 05 1 2014 dla cech 11 04 2, 16 04 2 i 16 05 2 2015 dla cech 11 04 3, 16 04 3 i 16 05 3 2016 dla cech 11 04 4, 16 04 4 i 16 05 4 2017 dla cech 11 04 5, 16 04 5 i 16 05 5
Częstotliwość	Corocznie
Zakres działalności	NACE wersja 2 sekcje od B do N
Cechy	11 01 0 Populacja przedsiębiorstw prowadzących działalność, zatrudniających co najmniej jednego pracownika w t 11 02 0 Liczba przedsiębiorstw prowadzących działalność, które zatrudniły pierwszego pracownika w t

11 03 0	Liczba przedsiębiorstw, które nie zatrudniają już żadnych pracowników w t
11 04 1	Liczba przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t – 1 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w t
11 04 2	Liczba przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t – 2 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w t
11 04 3	Liczba przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t – 3 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w t
11 04 4	Liczba przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t – 4 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w t
11 04 5	Liczba przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t – 5 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w t
16 01 0	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw prowadzących działalność, które zatrudniały co najmniej jednego pracownika w t
16 01 1	Liczba zatrudnionych w t w populacji przedsiębiorstw prowadzących działalność, które zatrudniały co najmniej jednego pracownika w t
16 02 0	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t
16 02 1	Liczba zatrudnionych w t w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t
16 03 0	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które nie zatrudniają już żadnych pracowników w t
16 03 1	Liczba zatrudnionych w t w populacji przedsiębiorstw, które nie zatrudniają już żadnych pracowników w t
16 04 1	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t – 1 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w t
16 04 2	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t – 2 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w t
16 04 3	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t – 3 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w t
16 04 4	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t – 4 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w t
16 04 5	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t – 5 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w t
16 05 1	Liczba pracujących w t – 1 w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t – 1 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w t
16 05 2	Liczba pracujących w t – 2 w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t – 2 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w t

	16 05 3	Liczba pracujących w t – 3 w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t – 3 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w t
	16 05 4	Liczba pracujących w t – 4 w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t – 4 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w t
	16 05 5	Liczba pracujących w t – 5 w populacji przedsiębiorstw, które zatrudniły pierwszego pracownika w t – 5 i które zatrudniały również co najmniej jednego pracownika w t
Poziom podziału działalności	Zob. seria 9E	
Poziom podziału według klas wielkości	Liczba zatrudnionych: od 1 do 4, od 5 do 9, 10 lub więcej, ogółem	

Dane zawarte w tej serii, oprócz danych dotyczących cech 11 03 0, 16 03 0, 16 03 1, przekazuje się w ciągu 20 miesięcy od końca roku sprawozdawczego.

Dane zawarte w tej serii, dotyczące cech 11 03 0, 16 03 0, 16 03 1, przekazuje się w ciągu 32 miesięcy od końca roku sprawozdawczego.

Roczne wstępne wyniki dot. zlikwidowanych przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej jednego pracownika, w podziale według form prawnych, wymienione w załączniku IX sekcja 5 pkt 1 i 2 do rozporządzenia (WE) nr 295/2008

Seria 9G

Nazwa serii	Roczne wstępne wyniki dot. zlikwidowanych przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej jednego pracownika, w podziale według form prawnych	
Pierwszy rok sprawozdawczy	2012	
Częstotliwość	Corocznie	
Zakres działalności	NACE wersja 2 sekcje od B do N	
Cechy	11 03 0	Liczba przedsiębiorstw, które nie zatrudniają już żadnych pracowników w t
	16 03 0	Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które nie zatrudniają już żadnych pracowników w t
	16 03 1	Liczba zatrudnionych w t w populacji przedsiębiorstw, które nie zatrudniają już żadnych pracowników w t
Poziom podziału działalności	Zob. seria 9E	
Poziom podziału według statusu prawnego	1. Spółki prywatne i z nieograniczoną odpowiedzialnością osobistą 2. Spółki akcyjne prywatne lub emitujące akcje w obrocie publicznym z ograniczoną odpowiedzialnością udziałowców 3. Prywatne spółki komandytowe i komandytowo-akcyjne, w tym również pozostałe formy prawne takie jak spółdzielnie, spółki stowarzyszone itd. 4. Wszystkie powyższe formy prawne	

Dane zawarte w tej serii przekazuje się w ciągu 20 miesięcy od końca roku sprawozdawczego.

Roczne wstępne wyniki dot. zlikwidowanych przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej jednego pracownika, w podziale klas liczby zatrudnionych, wymienione w załączniku IX sekcja 5 pkt 1 i 2 do rozporządzenia (WE) nr 295/2008

Seria 9H

Nazwa serii	Roczne wstępne wyniki dot. zlikwidowanych przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej jednego pracownika, w podziale klas liczby zatrudnionych
Pierwszy rok sprawozdawczy	2012
Częstotliwość	Corocznie
Zakres działalności	NACE wersja 2 sekcje od B do N
Cechy	11 03 0 Liczba przedsiębiorstw, które nie zatrudniają już żadnych pracowników w t 16 03 0 Liczba pracujących w t w populacji przedsiębiorstw, które nie zatrudniają już żadnych pracowników w t 16 03 1 Liczba zatrudnionych w t w populacji przedsiębiorstw, które nie zatrudniają już żadnych pracowników w t
Poziom podziału działalności	Zob. seria 9E
Poziom podziału według klas wielkości	Liczba zatrudnionych: od 1 do 4, od 5 do 9, 10 lub więcej, ogółem

Dane zawarte w tej serii przekazuje się w ciągu 20 miesięcy od końca roku sprawozdawczego.

Roczne statystyki dotyczące przedsiębiorstw o szybkim tempie wzrostu mierzonym wielkością zatrudnienia, wymienione w załączniku IX sekcja 5 pkt 1 i 2 do rozporządzenia (WE) nr 295/2008

Seria 9M

Nazwa serii	Roczne statystyki dot. przedsiębiorstw o szybkim tempie wzrostu mierzonym wielkością zatrudnienia
Pierwszy rok sprawozdawczy	2012
Częstotliwość	Corocznie
Zakres działalności	NACE wersja 2 sekcje od B do N oraz dział S95
Cechy	11 96 0 Liczba przedsiębiorstw o szybkim tempie wzrostu mierzonym wielkością zatrudnienia w t 16 96 1 Liczba zatrudnionych w populacji przedsiębiorstw o szybkim tempie wzrostu mierzonym wielkością zatrudnienia w t
Poziom podziału działalności	NACE wersja 2, poziom 3-cyfrowy (grupy) NACE wersja 2, poziom 2-cyfrowy (działy) NACE wersja 2, poziom 1-cyfrowy (sekcje) Specjalne dane zagregowane B do N oraz S95 (Gospodarka przedsiębiorstw)

Dane dotyczące przedsiębiorstw o szybkim tempie wzrostu mierzonym wielkością zatrudnienia, zawarte w tej serii, przekazuje się w ciągu 18 miesięcy od końca roku sprawozdawczego.

Seria 9P

Nazwa serii	Roczne wstępne statystyki dot. przedsiębiorstw o szybkim tempie wzrostu mierzonym wielkością zatrudnienia
Pierwszy rok sprawozdawczy	2013
Częstotliwość	Corocznie
Zakres działalności	NACE wersja 2 sekcje od B do N oraz dział S95
Cechy	11 96 0 Liczba przedsiębiorstw o szybkim tempie wzrostu mierzonym wielkością zatrudnienia w t
	16 96 1 Liczba zatrudnionych w populacji przedsiębiorstw o szybkim tempie wzrostu mierzonym wielkością zatrudnienia w t
Poziom podziału działalności	Zob. seria 9M

Dane dotyczące przedsiębiorstw o szybkim tempie wzrostu mierzonym wielkością zatrudnienia, zawarte w tej serii, przekazuje się w ciągu 12 miesięcy po zakończeniu okresu odniesienia.”.

ZAŁĄCZNIK III

Sekcja II w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 275/2010 otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA II

Ramy czasowe

Począwszy od 2011 r., każdego roku do końca stycznia Komisja (Eurostat) przedkłada państwom członkowskim sprawozdania dotyczące jakości odnoszące się do lat referencyjnych t-3, zgodne ze standardową strukturą sprawozdania dotyczącego jakości ESS, częściowo wypełnione w zakresie wskaźników ilościowych oraz innych informacji dostępnych Komisji (Eurostatowi), dotyczące załączników I, II, III, IV, VIII i IX. W odniesieniu do tych załączników każdego roku do dnia 31 marca państwa członkowskie przedkładają Komisji (Eurostatowi) pełne sprawozdania dotyczące jakości.

Co 10 lat, począwszy od 2021 r., do końca stycznia Komisja (Eurostat) przedkłada państwom członkowskim sprawozdania dotyczące jakości odnoszące się do lat referencyjnych t-3, zgodne ze standardową strukturą sprawozdania dotyczącego jakości ESS, częściowo wypełnione w zakresie wskaźników ilościowych oraz innych informacji dostępnych Komisji (Eurostatowi), dotyczące załączników V, VI i VII. W odniesieniu do tych załączników co 10 lat, począwszy od 2021 r., do dnia 31 marca państwa członkowskie przedkładają Komisji (Eurostatowi) pełne sprawozdania dotyczące jakości.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 447/2014**z dnia 2 maja 2014 r.****w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 231/2014 ustanawiającego Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 231/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2014 ⁽²⁾ ustanawia się zasady i procedury realizacji pomocy, które są wspólne dla wszystkich dziewięciu instrumentów na rzecz działań zewnętrznych. Należy określić dodatkowe szczegółowe zasady regulujące określone kwestie, w szczególności w zakresie zarządzania pośredniego, programów współpracy transgranicznej finansowanych w ramach obszaru polityki „współpracy regionalnej i terytorialnej” oraz programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych w ramach obszaru „polityki rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich”.
- (2) Aby zapewnić realizowanie pomocy przedakcesyjnej we wszystkich beneficjentach wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 231/2014 (zwanych dalej „beneficjentami IPA II”) w taki sam sposób oraz poszanowanie zasad należytego zarządzania finansami, Komisja oraz beneficjenci IPA II powinni zawrzeć porozumienia w formie umów ramowych i sektorowych ustanawiających zasady wzajemnej współpracy w ramach niniejszego rozporządzenia.
- (3) Komisja powinna wspierać beneficjentów IPA II w ich wysiłkach na rzecz rozwijania swoich zdolności w zakresie zarządzania funduszami unijnymi zgodnie z zasadami i przepisami przewidzianymi w prawodawstwie UE. W tym celu Komisja powinna w stosownych przypadkach powierzać zadania w zakresie wykonania budżetu beneficjentom IPA II.
- (4) Odpowiedzialność za programowanie i realizację pomocy IPA II powinna spoczywać przede wszystkim na beneficjentach IPA II, którzy powinni ustanowić wymagane struktury i instytucje oraz przedłożyć Komisji wnioski w sprawie powierzenia im zadań w zakresie wykonania budżetu.
- (5) Należy zatem określić szczegółowe zasady dotyczące powierzania zadań w zakresie wykonania budżetu beneficjentom IPA II zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾ oraz zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1268/2012 ⁽⁴⁾.
- (6) Warunki, które kraj przystępujący musi spełnić, stanowią podstawę zapewnienia ogólnej jakości zarządzania finansami publicznymi.
- (7) Należy określić szczegółowe zasady ustalania wysokości korekt finansowych oraz procedurę, którą należy stosować wobec beneficjentów IPA II przy realizacji pomocy UE w ramach zarządzania pośredniego.
- (8) Aby zapewnić skuteczność, wydajność, spójność i koordynację w zakresie realizacji przedakcesyjnej pomocy finansowej UE udzielonej na podstawie rozporządzenia (UE) nr 231/2014 (zwanej dalej „pomocą w ramach IPA II”), rozporządzenie (UE) nr 236/2014 należy uzupełnić szczegółowymi zasadami w zakresie monitorowania i oceny.
- (9) Należy ustanowić szczegółowe zasady w zakresie sprawozdawczości, aby doprecyzować wymogi w zakresie sprawozdawczości, które ma spełniać beneficjent IPA II.

⁽¹⁾ Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 11.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające wspólne zasady i procedury wdrażania unijnych instrumentów na rzecz finansowania działań zewnętrznych (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 95).⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

- (10) Należy określić szczegółowe zasady dotyczące przejrzystości i widoczności pomocy w ramach IPA II, aby zapewnić skuteczne stosowanie przepisów rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 i rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012.
- (11) Pomoc w ramach IPA II powinna być wykorzystywana między innymi do promowania współpracy transgranicznej między beneficjentami IPA II, a także między beneficjentami IPA II a państwami członkowskimi lub krajami objętymi zakresem Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 232/2014 ⁽²⁾. Należy określić role i zakres odpowiedzialności interweniujących podmiotów, biorąc pod uwagę różne sytuacje, w szczególności w kontekście współpracy transgranicznej między beneficjentami IPA II a państwami członkowskimi.
- (12) Pomoc w ramach IPA II w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich w obszarze polityki „rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich” powinna promować stopniowe dostosowanie do wspólnotowego dorobku prawnego w obszarze wspólnej polityki rolnej. Należy określić szczegółowe zasady, aby sfinansować operacje o podobnym charakterze do działań realizowanych w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich za pośrednictwem systemów zarządzania i kontroli przypominających odpowiednie struktury o podobnych funkcjach w państwach członkowskich.
- (13) Aby umożliwić terminowe programowanie i wdrażanie programów IPA II 2014, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu IPA II,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT I OGÓLNE RAMY REALIZACJI POMOCY W RAMACH IPA

ROZDZIAŁ I

Przedmiot i definicje

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określa się szczegółowe zasady ustanawiające jednolite warunki wykonania rozporządzenia (UE) nr 231/2014 i szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (UE) nr 236/2014 w odniesieniu do metod realizacji, zarządzania finansami, monitorowania, oceny i sprawozdawczości, przejrzystości i widoczności pomocy w ramach IPA II, jak również zasady szczegółowe dotyczące współpracy transgranicznej w obszarze polityki „współpracy regionalnej i terytorialnej” oraz pomocy w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich w obszarze „polityki rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich”.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „beneficjent IPA II” oznacza jednego z beneficjentów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 231/2014;
- b) „program” oznacza program działania lub środki indywidualne, specjalne lub środki wsparcia, o których mowa w art. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 236/2014;
- c) „umowa ramowa” oznacza umowę zawartą między Komisją a beneficjentem IPA II mającą zastosowanie do wszystkich obszarów polityki IPA II i ustanawiającą zasady współpracy finansowej między beneficjentem IPA II a Komisją na mocy niniejszego rozporządzenia;
- d) „umowa sektorowa” oznacza umowę zawartą między Komisją a beneficjentem IPA II dotyczącą określonego obszaru polityki lub programu IPA II, w której ustanawia się zasady i procedury, których należy przestrzegać, nieujęte w umowie ramowej lub w umowie finansowej;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 232/2014 ustanawiające Europejski Instrument Sąsiedztwa (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 27).

- e) „obszar lub obszary polityki” oznaczają główne obszary współpracy, których dotyczą działania finansowane z pomocy w ramach IPA II, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 231/2014;
- f) „organy” oznaczają podmioty lub jednostki publiczne beneficjenta IPA II lub państwa członkowskiego na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym;
- g) „duży projekt” oznacza projekt obejmujący szereg robót, działań lub usług służący wykonaniu dokładnie określonego i niepodzielnego zadania o sprecyzowanym charakterze gospodarczym lub technicznym, który posiada jasno określone cele i którego całkowite koszty przekraczają kwotę ustaloną w umowie ramowej;
- h) „kraje uczestniczące” oznaczają samych beneficjentów IPA II lub beneficjentów IPA II wraz z państwami członkowskimi lub krajami objętymi zakresem Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa, uczestniczące w wieloletnim programie współpracy transgranicznej opracowanym wspólnie przez kraje uczestniczące;
- i) „umowa finansowa” oznacza roczną lub wieloletnią umowę zawartą między Komisją a beneficjentem IPA II na potrzeby realizacji unijnej pomocy finansowej za pomocą działania objętego zakresem niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

Ogólne ramy realizacji pomocy w ramach IPA II

Artykuł 3

Zasady finansowania unijnego

1. Pomoc w ramach IPA II służy wspieraniu reform przeprowadzanych przez beneficjentów IPA II, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (UE) nr 231/2014. Określone programy i odrębne działania mogą wymagać wkładu finansowego zarówno ze strony beneficjenta IPA II, jak i ze strony Unii.
2. Pozycja wydatków finansowana na podstawie rozporządzenia (UE) nr 231/2014 nie może być objęta żadnym innym finansowaniem w ramach budżetu unijnego.

Artykuł 4

Zasada odpowiedzialności kraju za własny rozwój

1. Odpowiedzialność za programowanie i realizację pomocy w ramach IPA II spoczywa przede wszystkim na beneficjencie IPA II.
2. Beneficjent IPA II wyznacza krajowego koordynatora IPA, który jest głównym partnerem Komisji w całym procesie: planowania strategicznego, koordynowania programowania, monitorowania realizacji, oceny i sprawozdawczości w zakresie pomocy w ramach IPA II.

Krajowy koordynator IPA:

- a) zapewnia koordynację w obrębie administracji beneficjenta IPA II oraz z pozostałymi darczyńcami, a także zapewnia ścisły związek między korzystaniem z pomocy w ramach IPA II a ogólnym procesem przystąpienia;
- b) koordynuje udział beneficjentów IPA II w odpowiednich programach współpracy terytorialnej, w szczególności programach współpracy transgranicznej, o których mowa w art. 27 lit. a)–c), oraz, w stosownych przypadkach, w programach współpracy transnarodowej lub międzyregionalnej ustanowionych i realizowanych na mocy rozporządzenia (UE) nr 1299/2013. Krajowy koordynator IPA może powierzyć to zadanie koordynacyjne koordynatorowi współpracy terytorialnej lub strukturze operacyjnej w zależności od potrzeb;
- c) zapewnia spójność celów określonych w działaniach lub programach zaproponowanych przez beneficjentów IPA II z celami określonymi w krajowym dokumencie strategicznym oraz należyte uwzględnienie istotnych strategii makroregionalnych i strategii dla basenów mórz;
- d) dąży do tego, aby administracja beneficjenta IPA II podjęła wszystkie niezbędne kroki w celu ułatwienia realizacji powiązanych programów.

Krajowym koordynatorem IPA jest przedstawiciel wysokiego szczebla w rządzie lub organach krajowej administracji beneficjenta IPA II posiadający odpowiednie uprawnienia.

3. Aby zapewnić wzmocnioną podstawę zarządzania pomocą przedakcesyjną i funduszami krajowymi, Komisja i beneficjent IPA II prowadzą dialog na temat zarządzania finansami publicznymi. W związku z tym Komisja ocenia poziom zgodności administracji beneficjenta IPA II z zasadami otwartego i prawidłowego systemu zarządzania finansami publicznymi. Jeżeli administracja spełnia te wymogi jedynie częściowo, beneficjent IPA II i właściwy urzędnik zatwierdzający uzgadniają działania niezbędne do usunięcia wskazanych uchybień.

Artykuł 5

Umowy ramowe i umowy sektorowe

1. Komisja i beneficjent IPA II zawierają umowę ramową zawierającą szczegółowe ustalenia dotyczące zarządzania, kontroli, nadzoru, monitorowania, oceny, sprawozdawczości i audytu w zakresie pomocy w ramach IPA II, która zobowiązuje beneficjenta IPA II do transpozycji odpowiednich unijnych wymogów regulacyjnych do jego porządku prawnego. Umowę ramową można uzupełnić umowami sektorowymi ustanawiającymi przepisy szczegółowe w zakresie zarządzania pomocą i realizowania pomocy w ramach IPA II w określonych obszarach polityki lub programach.
2. Pomoc w ramach IPA II przyznaje się beneficjentowi IPA II dopiero po wejściu w życie umowy ramowej, o której mowa w ust. 1. W przypadku zawarcia umów sektorowych pomoc w ramach IPA II dla danego obszaru polityki lub programu przyznaje się po wejściu w życie zarówno umowy ramowej, jak i odpowiedniej umowy sektorowej.
3. Umowa ramowa ma zastosowanie do wszystkich umów finansowych, o których mowa w art. 6. W stosownych przypadkach umowy sektorowe mają zastosowanie do wszystkich umów finansowych zawartych w odniesieniu do danego obszaru polityki lub programu objętego umową sektorową.
4. W umowie ramowej oraz, w stosownych przypadkach, w umowach sektorowych ustanawia się w szczególności szczegółowe postanowienia dotyczące:
 - a) struktur i instytucji niezbędnych do zarządzania, kontroli, nadzoru, monitorowania, oceny, sprawozdawczości i audytu w zakresie pomocy w ramach IPA II, a także ich funkcji i zakresu odpowiedzialności;
 - b) warunki i wymogi w zakresie kontroli dotyczące:
 - (i) ustanawiania wymaganych struktur i instytucji przez beneficjenta IPA II, tak aby umożliwić powierzenie zadań w zakresie wykonania budżetu w odniesieniu do pomocy w ramach IPA II;
 - (ii) monitorowania, zawieszenia lub zakończenia wykonywania powierzonych zadań w zakresie wykonania budżetu;
 - c) programowania i realizacji pomocy w ramach IPA II, a w szczególności przepisów dotyczących intensywności pomocy, stawek wkładu unijnego oraz kwalifikowalności;
 - d) postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, przyznanie dotacji i innych procedur udzielania zamówień zgodnie z art. 1 ust. 3, art. 8 i art. 10 rozporządzenia (UE) nr 236/2014;
 - e) przepisów dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń fiskalnych zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) nr 236/2014;
 - f) wymogów w zakresie płatności, badania i zatwierdzania zestawienia wydatków i procedur korekt finansowych oraz umarzania niewykorzystanych środków;
 - g) ochrony interesów finansowych Unii zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 236/2014 oraz przepisów w zakresie zgłaszania nadużyć finansowych i innych nieprawidłowości;
 - h) wymogów w zakresie przejrzystości, widoczności, informowania i promocji.

Artykuł 6

Decyzje w sprawie finansowania i umowy finansowe

1. Decyzje Komisji w sprawie przyjęcia programów spełniają wymogi niezbędne do uznania ich za decyzje w sprawie finansowania zgodnie z art. 84 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 i art. 94 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012.

2. W przypadku gdy w ramach takich decyzji przyjmuje się wieloletnie programy działania z podziałem zobowiązań na obszary polityki, o których mowa w art. 3 lit. a)–c) rozporządzenia (UE) nr 231/2014, programy, w stosownych przypadkach, zawierają orientacyjny wykaz dużych projektów. Komisja przyjmuje decyzję w sprawie zatwierdzenia wkładu finansowego na rzecz wybranego dużego projektu.

3. W umowach finansowych określa się między innymi warunki zarządzania pomocą w ramach IPA II, w tym mające zastosowanie metody realizacji, intensywność pomocy, terminy realizacji, jak również zasady kwalifikowalności wydatków. W przypadku realizowania programów zgodnie z zasadą zarządzania pośredniego przez beneficjenta IPA II umowa finansowa zawiera postanowienia wymagane w art. 40 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012.

4. Umowy finansowe dotyczące programów współpracy transgranicznej, o których mowa w tytule VI rozdział II, mogą również zostać podpisane przez państwo członkowskie, w którym instytucja zarządzająca odpowiedniego programu ma swoją siedzibę. Wszystkie kraje uczestniczące w danym programie mogą podpisać jedną umowę finansową dotyczącą programów współpracy transgranicznej, o których mowa w tytule VI rozdział III.

TYTUŁ II

ZARZĄDZANIE POŚREDNIE PRZEZ BENEFICJENTÓW IPA II

ROZDZIAŁ I

Systemy zarządzania i kontroli

Artykuł 7

Struktury i instytucje

1. Beneficjent IPA II ustanawia następujące struktury i instytucje niezbędne do zarządzania, kontroli, nadzoru, monitorowania, oceny, sprawozdawczości i przeprowadzania audytów wewnętrznych w zakresie pomocy w ramach IPA II:

- a) krajowego koordynatora IPA;
- b) krajowego urzędnika zatwierdzającego;
- c) struktury operacyjne.

2. Krajowy urzędnik zatwierdzający ustanawia strukturę zarządzania składającą się z funduszu krajowego oraz biura wsparcia krajowego urzędnika zatwierdzającego.

3. Beneficjent IPA II zapewnia instytucję audytową.

4. Beneficjent IPA II zapewnia odpowiedni podział obowiązków między strukturami i instytucjami, o których mowa w ust. 1–3, oraz w ich obrębie.

Artykuł 8

Funkcje i obowiązki krajowego koordynatora IPA

Oprócz funkcji określonych w art. 4 ust. 2 krajowy koordynator IPA podejmuje działania mające zapewnić właściwą realizację celów wyznaczonych w działaniach lub programach, w odniesieniu do których powierzono zadania w zakresie wykonania budżetu, w trakcie realizacji pomocy IPA II.

Artykuł 9

Funkcje i obowiązki krajowego urzędnika zatwierdzającego

1. Krajowy urzędnik zatwierdzający ponosi całkowitą odpowiedzialność za zarządzanie finansami w odniesieniu do pomocy w ramach IPA II na terytorium beneficjenta IPA II oraz za zapewnienie zgodności z prawem i prawidłowości wydatków.

2. Krajowym urzędnikiem zatwierdzającym jest przedstawiciel wysokiego szczebla rządu lub krajowej administracji beneficjenta IPA II posiadający odpowiednie uprawnienia.

3. Krajowy urzędnik zatwierdzający jest odpowiedzialny w szczególności za:

- a) zarządzanie zestawieniami wydatków i operacjami finansowymi w ramach IPA II;
- b) skuteczne funkcjonowanie systemów kontroli wewnętrznej w odniesieniu do realizacji pomocy w ramach IPA II;

- c) wdrożenie skutecznych i proporcjonalnych środków zwalczania nadużyć finansowych, z uwzględnieniem zidentyfikowanych rodzajów ryzyka;
- d) inicjowanie procesu przewidzianego w art. 14.

4. Krajowy urzędnik zatwierdzający podejmuje działania następcze w związku ze sprawozdaniami instytucji audytowej, o której mowa w art. 12, i przedstawia Komisji deklarację zarządczą. Deklarację zarządczą sporządza się w odniesieniu do każdego programu w postaci wskazanej w umowie ramowej w oparciu o faktyczny nadzór sprawowany przez krajowego urzędnika zatwierdzającego nad systemami kontroli wewnętrznej w ciągu roku budżetowego.

Pod koniec okresu wdrażania programu krajowy urzędnik zatwierdzający przedstawia końcowe zestawienie wydatków.

Artykuł 10

Funkcje i obowiązki struktur operacyjnych

1. Beneficjent IPA II ustanawia strukturę operacyjną lub struktury operacyjne w celu realizacji pomocy w ramach IPA II i zarządzania nią.
2. Struktura operacyjna jest odpowiedzialna za wdrażanie, informacje i widoczność, monitorowanie i sprawozdawczość w zakresie programów, a także, w stosownych przypadkach, za ich ocenę zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, oraz za zapewnienie zgodności z prawem i prawidłowości wydatków poniesionych podczas wdrażania programów, za które odpowiada.

Artykuł 11

Funkcje i obowiązki struktury zarządzania

1. Fundusz krajowy działa na szczeblu ministerstwa administracji krajowej beneficjenta IPA II wyposażonym w uprawnienia centralnej jednostki budżetowej. Fundusz wspiera krajowego urzędnika zatwierdzającego w wykonywaniu powierzonych mu zadań, w szczególności tych, o których mowa w art. 9 ust. 3 lit. a).
2. Biuro wsparcia krajowego urzędnika zatwierdzającego wspiera krajowego urzędnika zatwierdzającego w wykonywaniu powierzonych mu zadań, w szczególności tych, o których mowa w art. 9 ust. 3 lit. b).

Artykuł 12

Funkcje i obowiązki instytucji audytowej

1. Zgodnie z art. 60 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 struktury i instytucje, o których mowa w art. 7 ust. 1, ustanowione przez beneficjenta IPA II oraz struktura zarządzania, o której mowa w art. 7 ust. 2, ustanowiona przez krajowego urzędnika zatwierdzającego są objęte niezależną kontrolą zewnętrzną przeprowadzaną przez instytucję audytową, o której mowa w art. 7 ust. 3, która jest funkcjonalnie niezależna od wspomnianych powyżej struktur i instytucji. Beneficjent IPA II zapewnia, aby szef instytucji audytowej posiadał odpowiednie kompetencje, wiedzę i doświadczenie w obszarze audytu.
2. Instytucja audytowa przeprowadza audyty systemu lub systemów zarządzania i kontroli, działań, transakcji i rocznych zestawień wydatków zgodnie z przyjętymi na szczeblu międzynarodowym standardami audytu oraz zgodnie ze strategią audytu przygotowywaną raz na trzy lata. Strategię audytu aktualizuje się raz do roku.
3. Instytucja audytowa przygotowuje roczne sprawozdanie z działalności audytowej oraz roczną opinię audytową sporządzoną zgodnie z przyjętymi na szczeblu międzynarodowym standardami audytu.
4. Pod koniec okresu wdrażania programu instytucja audytowa przygotowuje końcowe sprawozdanie z działalności audytowej i przedstawia opinię audytową na temat końcowego zestawienia wydatków.

ROZDZIAŁ II

Przepisy szczegółowe dotyczące powierzania zadań w zakresie wykonania budżetu

Artykuł 13

Warunki powierzenia beneficjentowi IPA II zadań w zakresie wykonania budżetu

1. Komisja powierza zadania w zakresie wykonania budżetu beneficjentowi IPA II, zawierając umowę finansową zgodnie z przepisami art. 60 ust. 1 i 2, art. 61 oraz art. 184 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.
2. Beneficjent IPA II zapewnia poziom ochrony interesów finansowych Unii równoważny poziomowi wymaganemu na mocy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 i rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012, a także ustanawia niezbędne struktury zapewniające skuteczne funkcjonowanie systemów kontroli wewnętrznej.

3. Systemy zarządzania, kontroli, nadzoru i audytu ustanowione na terytorium beneficjenta IPA II zapewniają skuteczny system kontroli wewnętrznej, obejmujący co najmniej następujących pięć obszarów:

- a) kontrolę środowiska;
- b) zarządzanie ryzykiem;
- c) czynności kontrolne;
- d) informowanie i komunikację;
- e) czynności w zakresie monitorowania.

Artykuł 14

Powierzenie zadań w zakresie wykonania budżetu

1. Krajowy urzędnik zatwierdzający odpowiada w imieniu beneficjenta IPA II za przedstawienie Komisji wniosku w sprawie powierzenia mu zadań w zakresie wykonania budżetu zgodnie z art. 13.
2. Przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 1, krajowy urzędnik zatwierdzający zapewnia zgodność struktury zarządzania i odpowiednich struktur operacyjnych z wymogami określonymi w art. 60 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), b) i d) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 oraz w art. 13 ust. 3 tego rozporządzenia.
3. Zanim Komisja powierzy zadania w zakresie wykonania budżetu w odniesieniu do pomocy w ramach IPA II, dokonuje przeglądu wniosku, o którym mowa w ust. 1, oraz ustanowionych struktur i instytucji, o których mowa w art. 7, a także do celów oceny *ex ante* zgodnie z art. 61 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 uzyskuje dowody potwierdzające spełnienie wymogów określonych w art. 60 ust. 2 akapit pierwszy lit. a)–d) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 oraz w art. 13 ust. 3 tego rozporządzenia.

Na potrzeby powierzenia zadań w zakresie wykonania budżetu w odniesieniu do pomocy w ramach IPA II Komisja może opierać się na ocenie *ex ante* dotyczącej wcześniejszej umowy finansowej z beneficjentem IPA II lub na ocenie *ex ante* przeprowadzonej w odniesieniu do powierzenia uprawnień w zakresie zarządzania na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1085/2006 ⁽¹⁾. Komisja wnioskuję o przekazanie dodatkowych dowodów, jeżeli przedmiotowe oceny nie uwzględniają wszystkich wymogów.

4. Krajowy urzędnik zatwierdzający monitoruje ciągłość przestrzegania przez strukturę zarządzania i strukturę operacyjną lub struktury operacyjne wymogów, o których mowa w ust. 2. W przypadku niespełnienia tych wymogów krajowy urzędnik zatwierdzający niezwłocznie powiadamia Komisję i podejmuje wszelkie odpowiednie środki ochronne w odniesieniu do dokonanych płatności lub podpisanych umów.

5. Komisja monitoruje zgodność z przepisami art. 60 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 i w przypadku niespełnienia tych wymogów może podjąć odpowiednie środki naprawcze, obejmujące zawieszenie lub zakończenie części umowy finansowej w dowolnym momencie.

TYTUŁ III

ZARZĄDZANIE FINANSAMI

ROZDZIAŁ I

Finansowy wkład Unii

Artykuł 15

Kwalifikowalność wydatków

1. Przed zawarciem odpowiedniej umowy finansowej zgodnie z art. 13 podpisane umowy i umowy dodatkowe, poniesione wydatki i płatności dokonane przez beneficjenta IPA II nie kwalifikują się do finansowania na podstawie rozporządzenia (UE) nr 231/2014.
2. Na mocy rozporządzenia (UE) nr 231/2014 do finansowania nie kwalifikują się następujące wydatki:
 - a) zakup gruntów i istniejących budynków, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków ze względu na charakter działania zawartych w decyzji w sprawie finansowania;
 - b) inne wydatki przewidziane w umowach sektorowych lub finansowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1085/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. ustanawiające instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA) (Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 82).

ROZDZIAŁ II

Przepisy dotyczące zarządzania pośredniego przez beneficjenta IPA II

Artykuł 16

Informowanie o podejrzewanych nadużyciach finansowych i innych nieprawidłowościach

Beneficjent IPA II niezwłocznie zgłasza Komisji podejrzewane nadużycia finansowe i inne nieprawidłowości, będące przedmiotem pierwszego ustalenia administracyjnego lub sądowego, oraz regularnie informuje ją o przebiegu postępowań administracyjnych i prawnych. Przedmiotowe informacje przekazuje się drogą elektroniczną z zastosowaniem modułu opracowanego do tego celu przez Komisję.

Artykuł 17

Korekty finansowe

1. Aby zapewnić wykorzystanie funduszy IPA II zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami, Komisja stosuje mechanizmy korekt finansowych.
2. Korekta finansowa może zostać zastosowana w wyniku:
 - a) wskazania określonego błędu, nieprawidłowości lub nadużycia finansowego;
 - b) wskazania uchybienia lub braku w systemach zarządzania i kontroli beneficjenta IPA II.
3. Komisja stosuje korekty finansowe na podstawie wskazania kwot wypłaconych nienależnie oraz na podstawie skutków finansowych dla budżetu. Jeżeli kwot tych nie można dokładnie ustalić w celu zastosowania indywidualnych korekt, Komisja może zastosować korekty ryczałtowe lub korekty oparte na ekstrapolacji wyników.
4. Korekty finansowe stosuje się odpowiednio w formie potrąceń.
5. Podejmując decyzję w sprawie kwoty korekty, Komisja uwzględnia charakter i wagę określonego błędu lub określonej nieprawidłowości lub zakres i skutki finansowe uchybień lub braków wykrytych w systemie zarządzania i kontroli danego programu.

TYTUŁ IV

MONITOROWANIE, OCENA I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

ROZDZIAŁ I

Monitorowanie

Artykuł 18

Komitet monitorujący IPA

1. Komisja i beneficjent IPA II ustanawiają komitet monitorujący IPA II nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie pierwszej umowy finansowej.
2. Komitet monitorujący IPA dokonuje przeglądu ogólnej skuteczności, wydajności, jakości, spójności, koordynacji i zgodności realizacji wszystkich działań pod względem osiągnięcia ich celów. W tym celu Komisja, w stosownych przypadkach, opiera się na informacjach przedstawionych przez sektorowe komitety monitorujące. W razie potrzeby Komisja może wydać zalecenia dotyczące działań naprawczych.
3. W skład komitetu monitorującego IPA wchodzi przedstawiciele Komisji, krajowego koordynatora IPA i innych właściwych krajowych instytucji i podmiotów beneficjenta IPA II oraz, w stosownych przypadkach, organizacji międzynarodowych, w tym międzynarodowych instytucji finansowych i innych zainteresowanych stron, takich jak organizacje społeczeństwa obywatelskiego i sektora prywatnego.
4. Przedstawiciel Komisji i krajowy koordynator IPA współprzewodniczą posiedzeniom komitetu monitorującego IPA.
5. Komitet monitorujący IPA przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.
6. Posiedzenia komitetu monitorującego IPA odbywają się co najmniej raz w roku. Posiedzenia *ad hoc* mogą być również zwoływane z inicjatywy Komisji lub beneficjenta IPA II, w szczególności gdy są one poświęcone określonym zagadnieniom tematycznym.

Artykuł 19

Sektorowe komitety monitorujące

1. Zgodnie z zasadą zarządzania pośredniego przez beneficjentów IPA II beneficjent IPA II ustanawia sektorowe komitety monitorujące według obszarów polityki lub programów nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie pierwszej umowy finansowej powiązanej z odpowiednim obszarem polityki lub programem. W stosownych przypadkach sektorowe komitety monitorujące można ustanawiać na zasadzie *ad hoc* w ramach innych metod wykonywania.
2. Każdy sektorowy komitet monitorujący dokonuje przeglądu skuteczności, wydajności, jakości, spójności, koordynacji i zgodności realizacji działań w obszarze polityki lub w ramach programu i ich zgodności z odpowiednimi strategiami sektorowymi. Sektorowy komitet monitorujący mierzy postępy w zakresie osiągnięcia celów działań i ich oczekiwanych wyników, rezultatów i skutków za pomocą wskaźników odnoszących się do sytuacji wyjściowej, oraz mierzy postępy w zakresie wykonania finansowego. Sektorowy komitet monitorujący przedstawia komitetowi monitorującemu IPA sprawozdanie oraz może przedstawiać wnioski dotyczące wszelkich działań naprawczych w celu zapewnienia osiągnięcia celów działań i zwiększenia skuteczności, wydajności, wpływu i trwałości udzielonej pomocy.
3. W skład sektorowego komitetu monitorującego wchodzi przedstawiciele właściwych krajowych instytucji i podmiotów, innych zainteresowanych stron, takich jak partnerzy gospodarczy, społeczni i środowiskowi, oraz — w stosownych przypadkach — organizacji międzynarodowych, w tym międzynarodowych instytucji finansowych i społeczeństwa obywatelskiego. W pracach komitetu uczestniczy Komisja. Przedstawiciel wysokiego szczebla beneficjenta IPA II przewodniczy posiedzeniom sektorowego komitetu monitorującego. W zależności od obszaru polityki lub programu Komisja może współprzewodniczyć posiedzeniom komitetu.
4. Każdy sektorowy komitet monitorujący przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.
5. Posiedzenia sektorowego komitetu monitorującego odbywają się co najmniej dwa razy w roku. Możliwe jest również zwołanie posiedzeń *ad hoc*.

Artykuł 20

Inne działania monitorujące

W razie potrzeby można ustanawiać inne platformy monitorujące. Ich działalność podlega komitetowi monitorującemu IPA.

ROZDZIAŁ II

Ocena

Artykuł 21

Zasady

1. Pomoc w ramach IPA II podlega ocenom zgodnie z art. 30 ust. 4 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, których celem jest poprawa przydatności, spójności, jakości, skuteczności, wydajności, wartości dodanej dla Unii, zgodności i synergii tej pomocy z właściwym dialogiem politycznym.
2. Oceny można przeprowadzać na poziomie polityki, na poziomie strategicznym, tematycznym, sektorowym, programowym i operacyjnym, jak również na poziomie krajowym i regionalnym.
3. Wyniki ocen są uwzględniane przez komitet monitorujący IPA i sektorowe komitety monitorujące.

Artykuł 22

Oceny przeprowadzane przez beneficjenta IPA II w ramach zarządzania pośredniego

1. Beneficjent IPA II, któremu powierzono zadania w zakresie wykonania budżetu w odniesieniu do pomocy w ramach IPA II, odpowiada za przeprowadzenie ocen programów, którymi zarządza.
2. Beneficjent IPA II sporządza plan oceny zawierający działania w zakresie oceny, które beneficjent zamierza przeprowadzić na różnych etapach realizacji.

ROZDZIAŁ III

Sprawozdawczość

Artykuł 23

Sprawozdania roczne z realizacji pomocy w ramach IPA II przez beneficjentów IPA II w ramach zarządzania pośredniego

1. Do dnia 15 lutego następnego roku budżetowego beneficjent IPA II, zgodnie z art. 60 ust. 5 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, przedstawia Komisji:
 - a) sprawozdanie roczne z wykonywania powierzonych mu zadań;
 - b) roczne sprawozdanie finansowe lub zestawienie wydatków na zasadzie memoriału, jak określono w umowie finansowej, sporządzone w odniesieniu do wydatków poniesionych w związku z wykonywaniem powierzonych mu zadań;
 - c) deklarację zarządczą, o której mowa w art. 9 ust. 4;
 - d) streszczenie sprawozdań z audytu i kontroli przeprowadzonych przez strukturę zarządzania, stanowiące solidną podstawę deklaracji zarządczej. Streszczenie takie zawiera analizę charakteru i zakresu błędów i uchybień stwierdzonych w systemach, podjętych lub planowanych działań naprawczych, jak również działań następnych podjętych w związku ze sprawozdaniami opublikowanymi przez instytucję audytową.
2. Do dnia 15 marca następnego roku budżetowego beneficjent IPA II przedstawia Komisji opinię pokontrolną zgodnie z art. 60 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.
3. Pod koniec okresu wdrażania każdego programu beneficjent IPA II przedstawia sprawozdanie końcowe, które obejmuje cały okres wdrażania i może zawierać ostatnie sprawozdanie roczne.
4. Struktura operacyjna, w zależności od działania lub programu, za które odpowiada, może być zobowiązana do sporządzenia kompleksowego sprawozdania rocznego obejmującego cały rok budżetowy, które krajowy koordynator IPA przekazuje Komisji po zbadaniu przez odpowiedzialny sektorowy komitet monitorujący.

TYTUŁ V

PRZEJRZYSTOŚĆ I WIDOCZNOŚĆ

Artykuł 24

Informowanie, promocja i przejrzystość

1. Każdy podmiot realizujący pomoc w ramach IPA II, jak określono w art. 58 ust. 1 lit. a)–c) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, spełnia wymogi w zakresie informowania, promocji i przejrzystości zgodnie z art. 35 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 oraz zapewnia odpowiednią widoczność działań.
2. W przypadku zarządzania pośredniego przez beneficjenta IPA II struktury operacyjne są odpowiedzialne za publikowanie informacji na temat odbiorców środków unijnych zgodnie z art. 21 i 22 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012. Struktury operacyjne zapewniają powiadomienie odbiorcy o umieszczeniu go w wykazie opublikowanych odbiorców. Wszelkie dane osobowe umieszczone w tym wykazie przetwarzają się zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.
3. W stosownych przypadkach strategiczne dokumenty krajowe/obejmujące wiele krajów i wszelkie wprowadzone do nich zmiany, jak również programy są dokumentami urzędowymi, które udostępnia się ogółowi społeczeństwa i społeczeństwu obywatelskiemu.

Artykuł 25

Widoczność i komunikacja

1. Komisja i beneficjent IPA II uzgadniają spójny plan działań w zakresie komunikacji w celu udostępniania i aktywnego upowszechniania informacji na temat pomocy w ramach IPA II u beneficjenta IPA II.
2. Beneficjent IPA II przedstawia komitetowi monitorującemu IPA i sektorowym komitetom monitorującym sprawozdanie z prowadzonych przez niego działań w zakresie widoczności i komunikacji.

TYTUŁ VI

WSPÓŁPRACA TRANSGRANICZNA

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 26

Definicje

1. Do celów niniejszego tytułu stosuje się następujące definicje:

- a) „operacja” oznacza projekt, umowę, przedsięwzięcie lub grupę projektów wybrane przez wspólny komitet monitorujący lub instytucję zamawiającą danego programu lub na ich odpowiedzialność, przyczyniające się do realizacji celów jednej osi priorytetowej lub kilku osi priorytetowych, do których się odnoszą, jeżeli chodzi o programy współpracy transgranicznej określone w art. 27 lit. a), lub celów priorytetu tematycznego lub priorytetów tematycznych, do których się odnoszą, jeżeli chodzi o programy współpracy transgranicznej określone w art. 27 lit. b) lub c);
- b) „beneficjent” oznacza podmiot publiczny lub prywatny odpowiedzialny za rozpoczęcie lub rozpoczynający i realizujący operacje; w kontekście programów pomocy państwa (zdefiniowanych w art. 2 ust. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013⁽¹⁾), termin „beneficjent” oznacza podmiot, który otrzymuje pomoc, jeżeli chodzi o programy współpracy transgranicznej z udziałem państw członkowskich.

2. Do celów niniejszego tytułu rozdziały I i II, w odniesieniu do programów współpracy transgranicznej z udziałem państw członkowskich, pojęcia „wydatki publiczne”, „programowanie”, „umowa partnerstwa” i „dokument” stosuje się zgodnie z definicjami przedstawionymi w art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013.

Artykuł 27

Forma pomocy

Pomoc udziela się w jednej z następujących form współpracy transgranicznej:

- a) współpracy transgranicznej między co najmniej jednym państwem członkowskim a co najmniej jednym beneficjentem IPA II, jak określono w rozdziale II;
- b) współpracy transgranicznej między co najmniej dwoma beneficjentami IPA II, jak określono w rozdziale III;
- c) współpracy transgranicznej między beneficjentami IPA II a krajami objętymi Europejskim Instrumentem Sąsiedztwa, jak określono w rozdziale III.

Artykuł 28

Intensywność pomocy i stawka pomocy w ramach IPA II

1. W decyzji Komisji w sprawie przyjęcia programu współpracy transgranicznej w odniesieniu do form współpracy, o których mowa w art. 27, ustala się poziom współfinansowania i maksymalną kwotę pomocy w ramach IPA II w oparciu o:

- a) całkowitą kwotę wydatków kwalifikowalnych obejmującą wydatki publiczne i prywatne; albo
- b) kwalifikowalne wydatki publiczne.

2. W odniesieniu do programów współpracy transgranicznej określonych w art. 27 lit. a) poziom współfinansowania unijnego na poziomie każdej osi priorytetowej programu współpracy transgranicznej, o której mowa w art. 34 ust. 2, nie może być mniejszy niż 20 % i większy niż 85 % wydatków kwalifikowalnych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

3. W odniesieniu do programów współpracy transgranicznej określonych w art. 27 lit. b) i c) poziom współfinansowania unijnego na poziomie każdego priorytetu tematycznego nie może być mniejszy niż 20 % i większy niż 85 % wydatków kwalifikowalnych. W odniesieniu do pomocy technicznej poziom współfinansowania wynosi 100 %.

Artykuł 29

Priorytety tematyczne i koncentracja pomocy w ramach IPA II

1. Priorytetami tematycznymi pomocy w ramach IPA II są priorytety określone w załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 231/2014.
2. W odniesieniu do każdego programu współpracy transgranicznej wybiera się do czterech priorytetów tematycznych.

Artykuł 30

Zasięg geograficzny

W odpowiednim programie współpracy transgranicznej uwzględnia się wykaz kwalifikujących się regionów, do których należą:

- a) w przypadku programów współpracy transgranicznej, o których mowa w art. 27 lit. a), regiony na poziomie trzecim wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS) lub w razie braku klasyfikacji NUTS obszary równoważne wzdłuż granic lądowych lub wzdłuż granic morskich, oddalone od siebie nie więcej niż o 150 kilometrów, bez uszczerbku dla możliwych dostosowań niezbędnych do zapewnienia spójności i ciągłości programów transgranicznych ustanowionych dla okresu programowania 2007–2013;
- b) w przypadku programów współpracy transgranicznej, o których mowa w art. 27 lit. b) i c), kwalifikujące się regiony określa się, w stosownych przypadkach, w odpowiednim programie współpracy transgranicznej.

Artykuł 31

Przygotowanie, ocena, zatwierdzenie i zmiana programów współpracy transgranicznej

1. Kraje uczestniczące uzgadniają priorytety tematyczne dla każdego programu współpracy transgranicznej w odniesieniu do każdej granicy lub grupy granic w oparciu o priorytety tematyczne zdefiniowane w załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 231/2014.
2. Komisja ocenia spójność programów współpracy transgranicznej z niniejszym rozporządzeniem, ich efektywny wkład w realizację wybranych priorytetów tematycznych określonych w załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 231/2014, a także, jeżeli chodzi o uczestniczące państwa członkowskie, odpowiednią umowę partnerstwa.
3. W ciągu trzech miesięcy od daty złożenia programu współpracy transgranicznej Komisja przedstawia uwagi. Kraje uczestniczące dostarczają Komisji wszelkich niezbędnych informacji dodatkowych oraz, w stosownych przypadkach, korygują proponowany program współpracy transgranicznej.
4. Zatwierdzając każdy program współpracy transgranicznej po jego formalnym przedłożeniu, Komisja musi upewnić się, że jej ewentualne uwagi zostały należycie uwzględnione.
5. Składane przez kraje uczestniczące wnioski o zmianę programów współpracy transgranicznej muszą być należycie udokumentowane, a przede wszystkim muszą określać oczekiwany wpływ zmian programu współpracy transgranicznej na osiągnięcie jego celów. Do takich wniosków dołącza się zmieniony program. Przepisy ust. 2 i 3 mają zastosowanie do zmian programów współpracy transgranicznej.

Artykuł 32

Pomoc techniczna

1. Każdy program współpracy transgranicznej obejmuje określoną alokację budżetową dla operacji pomocy technicznej, z uwzględnieniem działań w zakresie przygotowania, zarządzania, monitorowania, oceny, informowania, komunikacji, tworzenia sieci, rozstrzygania skarg, kontroli i audytu związanych z wdrażaniem programu i działań mających na celu wzmocnienie zdolności administracyjnych w zakresie wdrażania programu. Z pomocy w ramach IPA II mogą również korzystać kraje uczestniczące w celu wspierania działań na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla beneficjentów, z uwzględnieniem elektronicznych systemów wymiany danych, oraz działań na rzecz zwiększenia zdolności instytucji w krajach uczestniczących i beneficjentów w zakresie zarządzania pomocą w ramach IPA II i korzystania z niej oraz wymiany najlepszych praktyk między tymi krajami i beneficjentami. Działania te mogą dotyczyć poprzednich i kolejnych okresów programowania.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1, wydatki na pomoc techniczną służące wsparciu przygotowania programu współpracy transgranicznej oraz utworzeniu systemów zarządzania i kontroli mogą być kwalifikowalne przed dniem przyjęcia decyzji Komisji w sprawie zatwierdzenia programu współpracy transgranicznej, ale nie wcześniej niż od dnia 1 stycznia 2014 r.

ROZDZIAŁ II

Współpraca transgraniczna między państwami członkowskimi a beneficjentami IPA II

Artykuł 33

Przepisy mające zastosowanie

1. W odniesieniu do państwa lub państw członkowskich uczestniczących w programie współpracy transgranicznej na podstawie niniejszego rozdziału, w szczególności do państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba instytucji zarządzającej, stosuje się przepisy mające zastosowanie do celu, jakim jest Europejska współpraca terytorialna, zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013 i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013⁽¹⁾, jak określono w niniejszym rozdziale. W przypadku gdy przepisy te dotyczą europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych określonych w art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, do celów niniejszego rozdziału uznaje się, że przepisy obejmują również pomoc w ramach IPA II.

2. Jeżeli chodzi o beneficjentów IPA II uczestniczących w programie współpracy transgranicznej na podstawie niniejszego rozdziału, stosuje się przepisy mające zastosowanie do Europejskiej współpracy terytorialnej, jak określono w niniejszym rozdziale, bez uszczerbku dla uzasadnionych odstępstw przewidzianych w odpowiedniej umowie finansowej.

Artykuł 34

Programowanie

1. Programy współpracy transgranicznej sporządza się zgodnie z zasadą partnerstwa określoną w art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 i zgodnie z art. 8 ust. 2–4, 7, 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013.

2. Programy współpracy transgranicznej składają się z osi priorytetowych. Bez uszczerbku dla art. 32, oś priorytetowa odpowiada priorytetowi tematycznemu, o którym mowa w art. 29. W stosownych przypadkach i w celu zwiększenia wpływu i skuteczności osi priorytetowej poprzez spójne zintegrowane podejście można włączyć do takiej osi elementy innych priorytetów tematycznych.

3. W ramach programów współpracy transgranicznej możliwe jest realizowanie działań w zakresie rozwoju kierowanego przez lokalną społeczność w rozumieniu art. 32–35 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, działań w zakresie wspólnych planów działania w rozumieniu art. 104–109 tego rozporządzenia oraz działań w zakresie zintegrowanych inwestycji terytorialnych w rozumieniu art. 36 tego rozporządzenia, z uwzględnieniem przepisów leżących u podstaw tych instrumentów i art. 9–11 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013. Komisja i kraje uczestniczące uzgadniają szczegółowe zasady i warunki w odniesieniu do każdego programu współpracy transgranicznej.

4. Państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba instytucji zarządzającej, przedkłada programy współpracy transgranicznej Komisji drogą elektroniczną.

5. Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) może, na wniosek krajów uczestniczących, uczestniczyć w przygotowywaniu operacji, jak również w działaniach związanych z przygotowywaniem operacji, w szczególności dużych projektów.

Przed przyjęciem programów współpracy transgranicznej Komisja może skonsultować się z EBI.

Artykuł 35

Pomoc techniczna

Kwota pomocy w ramach IPA II przeznaczona na pomoc techniczną jest ograniczona do 10 % całkowitej kwoty przeznaczonej na program współpracy transgranicznej, lecz nie niższa niż kwota 1 500 000 EUR.

Artykuł 36

Tryb wdrażania i wyznaczanie instytucji programowych

1. Programy współpracy transgranicznej, o których mowa w niniejszym rozdziale, wdraża się w ramach zarządzania dzielonego. W związku z tym państwa członkowskie i Komisja są odpowiedzialne za zarządzanie programami i kontrolę nad nimi w zakresie swoich obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 966/2012 i rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 1268/2012 oraz w niniejszym rozporządzeniu.

Przepisy art. 73 i 74 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dotyczące obowiązków państw członkowskich w ramach zarządzania dzielonego mają zastosowanie w odniesieniu do państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba instytucji zarządzającej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 259).

Zastosowanie mają przepisy art. 75 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dotyczącego uprawnień i obowiązków Komisji w ramach zarządzania dzielonego.

2. Kraje uczestniczące w programie współpracy transgranicznej wyznaczają jedną instytucję zarządzającą do celów art. 123 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, jedną instytucję certyfikującą do celów art. 123 ust. 2 tego rozporządzenia oraz jedną instytucję audytową do celów art. 123 ust. 4 tego rozporządzenia.

3. Instytucja zarządzająca i instytucja audytowa mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim. Kraje uczestniczące w programie współpracy transgranicznej mogą wyznaczyć jedną instytucję zarządzającą do pełnienia funkcji instytucji certyfikującej.

Procedurę wyznaczania instytucji zarządzającej i, w stosownych przypadkach, instytucji certyfikującej określoną w art. 124 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 przeprowadza państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba danej instytucji.

Wyznaczenia przewidziane w tym artykule pozostają bez uszczerbku dla rozdzielenia obowiązków w odniesieniu do stosowania korekt finansowych wśród krajów uczestniczących, jak przewidziano w programie współpracy transgranicznej.

Artykuł 37

Funkcje instytucji programu

1. Zastosowanie mają przepisy art. 125 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 i art. 23 ust. 1, 2, 4 i 5 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013 dotyczące funkcji instytucji zarządzającej.

2. Zastosowanie mają przepisy art. 126 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 i art. 24 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013 dotyczące funkcji instytucji certyfikującej.

Instytucja certyfikująca otrzymuje płatności dokonane przez Komisję oraz zasadniczo dokonuje płatności na rzecz beneficjenta wiodącego zgodnie z art. 132 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

3. Zastosowanie mają przepisy art. 127 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 i art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013 dotyczące funkcji instytucji audytowej.

Artykuł 38

Wspólny komitet monitorujący

1. W ciągu trzech miesięcy od zawiadomienia państwa członkowskiego o decyzji zatwierdzającej program współpracy transgranicznej kraje uczestniczące ustanawiają wspólny komitet monitorujący.

2. W skład wspólnego komitetu monitorującego wchodzi przedstawiciele Komisji, krajowego koordynatora IPA i innych właściwych krajowych instytucji i podmiotów beneficjenta IPA II, uczestniczącego państwa członkowskiego lub uczestniczących państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, międzynarodowych instytucji finansowych i innych zainteresowanych stron, w tym organizacji społeczeństwa obywatelskiego i sektora prywatnego.

3. Wspólnemu komitetowi monitorującemu przewodniczy przedstawiciel jednego z krajów uczestniczących lub instytucji zarządzającej.

4. Komisja uczestniczy w pracach wspólnego komitetu monitorującego w charakterze doradczym.

5. Jeżeli EBI wnosi wkład do programu, może on pełnić funkcję doradcy w ramach prac wspólnego komitetu monitorującego.

6. Wspólny komitet monitorujący dokonuje przeglądu ogólnej skuteczności, jakości i spójności procesu wdrażania wszystkich działań służących realizacji celów określonych w programie transgranicznym, umowach finansowych i odpowiednich dokumentach strategicznych. W razie potrzeby może wydać zalecenia dotyczące działań naprawczych.

Zastosowanie mają również przepisy art. 49 i 110 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dotyczące jego funkcji.

Wspólny komitet monitorujący wraz z instytucją zarządzającą prowadzą monitorowanie poprzez odniesienie do wskaźników określonych w odpowiednim programie współpracy transgranicznej zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013.

7. Wspólny komitet monitorujący przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

8. Posiedzenia wspólnego komitetu monitorującego odbywają się co najmniej raz w roku. Dodatkowe posiedzenia mogą być również zwoływane z inicjatywy jednego z krajów uczestniczących lub Komisji, w szczególności gdy są one poświęcone określonym zagadnieniom tematycznym.

Artykuł 39

Wybór operacji

1. Wyboru operacji realizowanych w ramach programów współpracy transgranicznej dokonuje wspólny komitet monitorujący.

Wspólny komitet monitorujący może powołać komitet sterujący, działający na jego odpowiedzialność, do wyboru operacji.

2. Wybrane operacje obejmują beneficjentów z co najmniej dwóch krajów uczestniczących, w tym co najmniej jednego z państwa członkowskiego. Operacja może być realizowana w jednym kraju uczestniczącym pod warunkiem wskazania skutków i korzyści transgranicznych.

3. Beneficjenci współpracują w zakresie opracowania i realizacji operacji. Ponadto współpracują oni w zakresie zapewnienia personelu lub finansowania operacji.

Artykuł 40

Beneficjenci

1. W przypadku gdy operacja w ramach programu współpracy transgranicznej obejmuje co najmniej dwóch beneficjentów, wszyscy beneficjenci wyznaczają jednego spośród nich jako beneficjenta wiodącego.

2. Beneficjent wiodący wykonuje następujące zadania:

- a) ustala z innymi beneficjentami porozumienie zawierające przepisy gwarantujące między innymi należyte zarządzanie finansami przeznaczonymi na operację, w tym warunki odzyskania nienależnie wypłaconych kwot;
- b) przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zapewnienie realizacji całej operacji;
- c) zapewnia, aby wydatki przedstawione przez wszystkich beneficjentów zostały poniesione na realizację operacji i odpowiadały działaniom uzgodnionym między wszystkimi beneficjentami oraz zgodnie z dokumentem przekazanym przez instytucję zarządzającą, o którym mowa w ust. 6;
- d) zapewnia, aby wydatki przedstawione przez innych beneficjentów zostały zweryfikowane przez kontrolera lub kontrolerów, jeżeli weryfikacja ta nie jest prowadzona przez instytucję zarządzającą zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013.

3. O ile nie określono inaczej w porozumieniach, o których mowa w ust. 2 lit. a), beneficjent wiodący zapewnia, aby pozostali beneficjenci otrzymali całkowitą kwotę wsparcia publicznego możliwie najszybciej i w całości. Nie potrąca się ani nie wstrzymuje żadnych kwot, ani też nie nakłada się żadnych opłat szczególnych lub innych opłat o równoważnym skutku, które powodowałyby zmniejszenie kwot wypłacanych innym beneficjentom.

4. Beneficjenci wiodący lub jedyni beneficjenci mają siedzibę w kraju uczestniczącym.

5. Niezależnie od przepisów art. 39 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, europejskie ugrupowanie współpracy terytorialnej ustanowione zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1082/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ lub inny podmiot prawny ustanowiony na podstawie przepisów obowiązujących w jednym z krajów uczestniczących może wystąpić o udział w operacji jako jedyny beneficjent, pod warunkiem że został utworzony przez organy i podmioty publiczne z co najmniej dwóch krajów uczestniczących.

6. Instytucja zarządzająca przekazuje wiodącemu lub jednemu beneficjentowi każdej operacji dokument określający warunki wsparcia operacji, w tym konkretne wymagania dotyczące produktów lub usług, które mają być dostarczone w ramach operacji, plan finansowania operacji oraz termin jej realizacji.

Artykuł 41

Ocena

1. Oceny przeprowadzają eksperci wewnętrzni i zewnętrzni, którzy są funkcjonalnie niezależni od podmiotów odpowiedzialnych za realizację programu. Wszystkie oceny są podawane do wiadomości publicznej.

2. Kraje uczestniczące przeprowadzają wspólnie ocenę *ex ante* zgodnie z art. 55 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

3. Zastosowanie mają przepisy art. 56 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dotyczące oceny podczas okresu programowania.

4. Zastosowanie mają przepisy art. 57 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dotyczące oceny *ex post*.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1082/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT) (Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 19).

Artykuł 42

Sprawozdawczość, informowanie i komunikacja

1. Zastosowanie mają przepisy art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013 dotyczące sprawozdań z wdrażania.
2. Roczne spotkanie w sprawie przeglądu organizuje się zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013.
3. Co roku do dnia 31 stycznia, 31 lipca i 31 października instytucja zarządzająca przekazuje Komisji drogą elektroniczną następujące dane do celów monitorowania, dla każdego programu transgranicznego oraz w podziale na osie priorytetowe:
 - a) łączne koszty kwalifikowalne i publiczne koszty kwalifikowalne operacji oraz liczbę operacji wybranych do udzielenia wsparcia;
 - b) łączne wydatki kwalifikowalne zadeklarowane przez beneficjentów instytucji zarządzającej.

Ponadto dane przekazywane do dnia 31 stycznia zawierają dane, o których mowa w lit. a) i b), w podziale na kategorie interwencji. Uznaje się, że to przekazanie danych spełnia wymóg przedkładania danych finansowych, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

Danym przekazywanym do dnia 31 stycznia i 31 lipca towarzyszy prognoza dotycząca kwoty, w odniesieniu do której instytucja zarządzająca planuje złożyć wnioski o płatność za bieżący rok budżetowy i kolejny rok budżetowy.

Datą graniczną dla danych przekazywanych na podstawie niniejszego artykułu jest koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc przekazania.

4. Instytucja zarządzająca koordynuje zadania związane z wymogami w zakresie informowania, promocji i przejrzystości, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 3 niniejszego rozporządzenia.

Na zasadzie odstępstwa od art. 25 niniejszego rozporządzenia, instytucja zarządzająca jest odpowiedzialna za działania informacyjne i komunikacyjne, o których mowa w art. 115 i 116 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

Artykuł 43

Kwalifikowalność i trwałość

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, wydatki kwalifikują się do finansowania pomocy w ramach IPA II ukierunkowanej na współpracę transgraniczną:
 - a) jeżeli zostały poniesione przez beneficjenta z państwa członkowskiego i uregulowane między dniem 1 stycznia 2014 r. a dniem 31 grudnia 2022 r.; lub
 - b) jeżeli zostały poniesione przez beneficjenta pochodzącego z terytorium beneficjenta IPA II i uregulowane po przedłożeniu programu współpracy transgranicznej.
2. Oprócz przepisów określonych w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia pomoc w ramach IPA II ukierunkowana na współpracę transgraniczną nie obejmuje udzielania wsparcia na:
 - a) odsetki od zadłużenia;
 - b) podatek od wartości dodanej (VAT), z wyjątkiem przypadków, w których VAT nie podlega zwrotowi w świetle krajowych przepisów w sprawie VAT;
 - c) likwidację i budowę elektrowni jądrowych;
 - d) inwestycje, których celem jest zredukowanie emisji gazów cieplarnianych w ramach działań objętych załącznikiem I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹);
 - e) wytwarzanie, przetwórstwo i sprzedaż tytoniu i wyrobów tytoniowych;
 - f) przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji, określone na mocy unijnych zasad dotyczących pomocy państwa;
 - g) inwestycję w infrastrukturę portów lotniczych, chyba że jest ona związana z ochroną środowiska lub towarzyszy jej inwestycja niezbędna do złagodzenia lub ograniczenia jej negatywnego wpływu na środowisko.

Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, zakup gruntów niezabudowanych i zabudowanych na kwotę do wysokości 10 % całkowitych wydatków kwalifikowalnych dla danej operacji kwalifikuje się do finansowania w ramach pomocy IPA II ukierunkowanej na współpracę transgraniczną. W przypadku terenów opuszczonych oraz terenów przeznaczonych wcześniej do użytku przemysłowego, które obejmują budynki, limit ten zwiększa się do 15 %. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach limit ten może zostać zwiększony do poziomu wyższego niż odpowiednie wspomniane wartości procentowe w odniesieniu do operacji dotyczących ochrony środowiska naturalnego;

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

3. Do objęcia pomocą w ramach IPA II nie wybiera się operacji w przypadku, gdy zostały one fizycznie ukończone lub w pełni zrealizowane przed złożeniem przez beneficjenta wniosku do instytucji zarządzającej o finansowanie w ramach programu współpracy transgranicznej, niezależnie od tego, czy dokonał on wszystkich powiązanych płatności.
4. Zastosowanie mają przepisy art. 61, art. 65 ust. 4, 6–9 i 11, art. 66–68, art. 69 ust. 1 i 2 oraz art. 71 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dotyczące dotacji.
5. Oprócz art. 6 ust. 2 niniejszego rozporządzenia w umowach finansowych dotyczących programów współpracy transgranicznej, o których mowa w niniejszym rozdziale, ustanawia się hierarchię zasad kwalifikowalności mających zastosowanie do danego programu współpracy transgranicznej zgodnie z zasadami określonymi w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013.
6. Zastosowanie mają również przepisy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013 dotyczące kosztów personelu.

Artykuł 44

Kwalifikowalność w zależności od lokalizacji

1. Operacje, z zastrzeżeniem odstępstw, o których mowa w ust. 2 i 3, odbywają się na obszarze objętym programem, stanowiącym część terytorium krajów uczestniczących i zdefiniowanym w odpowiednim programie współpracy transgranicznej („obszar objęty programem”).
2. Instytucja zarządzająca może zgodzić się na realizację całości lub części operacji poza obszarem objętym programem, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) operacja przynosi korzyść dla obszaru objętego programem;
 - b) łączna kwota przydzielona w ramach programu współpracy transgranicznej na operacje zlokalizowane poza obszarem objętym programem nie przekracza 20 % wsparcia z UE na poziomie programu;
 - c) obowiązki instytucji zarządzającej i audytowej w zakresie zarządzania operacjami, ich kontroli i audytu operacji są wykonywane przez instytucje programu współpracy transgranicznej lub instytucje te zawierają umowy z instytucjami w państwie członkowskim lub państwie trzecim, w którym dana operacja jest realizowana.
3. W przypadku operacji dotyczących pomocy technicznej, działań promocyjnych i rozwijania potencjału wydatki mogą być ponoszone poza obszarem objętym programem, o ile spełnione są warunki określone w ust. 2 lit. a) i c).

Artykuł 45

Udzielanie zamówień

1. Procedury udzielenia zamówień na usługi, dostawy i roboty budowlane przez beneficjentów przeprowadza się zgodnie z przepisami części drugiej tytułu IV rozdział 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 oraz części drugiej tytułu II rozdział 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012, które mają zastosowanie na całym obszarze objętym programem, zarówno na terytorium państwa członkowskiego, jak i beneficjenta lub beneficjentów IPA II.
2. W przypadku udzielania zamówień na usługi, dostawy i roboty budowlane przez instytucję zarządzającą w ramach szczególnego przydziału z budżetu na operacje związane z pomocą techniczną instytucja zarządzająca może stosować procedury udzielania zamówienia, o których mowa w ust. 1, albo procedury obowiązujące zgodnie z jej prawem krajowym.

Artykuł 46

Zarządzanie finansami, anulowanie zobowiązań, badanie i zatwierdzanie zestawienia wydatków, zamknięcie i korekty finansowe

1. Zastosowanie mają przepisy art. 76 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dotyczące zobowiązań budżetowych.
2. Zastosowanie mają przepisy art. 77–80, 82–83, 129–132, 134–135 i 142 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dotyczące płatności. Ponadto zastosowanie mają przepisy art. 27 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013 dotyczące dokonywania wpłat na jedno konto. Zastosowanie mają przepisy art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013 dotyczące stosowania euro.
3. Jeżeli chodzi o płatności zaliczkowe, zgodnie z decyzją Komisji w sprawie przyjęcia programu współpracy transgranicznej, Komisja przekazuje jedną płatność zaliczkową.

Płatność zaliczkowa wynosi 50 % wartości pierwszych trzech zobowiązań budżetowych w ramach programu.

Płatność zaliczkowa może być wypłacona w dwóch ratach, o ile jest to wymagane ze względu na potrzeby budżetowe.

Całkowita kwota wypłacona w ramach płatności zaliczkowej jest zwracana Komisji, jeżeli w terminie dwudziestu czterech miesięcy od dnia wypłacenia przez Komisję pierwszej raty płatności zaliczkowej nie zostanie wysłany żaden wniosek o płatność w ramach programu współpracy transgranicznej.

4. Zastosowanie mają przepisy art. 86–88 i 136 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dotyczące anulowania zobowiązań.
5. Zastosowanie mają przepisy art. 84 i 137–141 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dotyczące badania i zatwierdzania zestawienia wydatków oraz zamknięcia.
6. Zastosowanie mają przepisy art. 85, art. 122 ust. 2 oraz art. 143–147 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dotyczące korekt finansowych i odzyskiwania środków. Zastosowanie mają również przepisy art. 27 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013.

Artykuł 47

Systemy zarządzania i kontroli oraz audyt

1. Zastosowanie mają przepisy art. 72 i art. 122 ust. 1 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dotyczące ogólnych zasad funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli.
2. Zastosowanie mają przepisy art. 128 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dotyczące współpracy Komisji z instytucjami audytowymi.
3. Zastosowanie mają przepisy art. 148 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dotyczące proporcjonalnej kontroli programów współpracy transgranicznej.

Artykuł 48

Zakończenie programu współpracy transgranicznej

1. Jeżeli żaden z uczestniczących beneficjentów IPA II nie zawarł umowy finansowej przed końcem roku następującego po roku przyjęcia programu, program współpracy transgranicznej zostaje zakończony przez Komisję.

Przydzielone już roczne transze w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego pozostają do dyspozycji w trakcie ich normalnego okresu realizacji, jednak mogą być one wykorzystywane tylko na działania podejmowane wyłącznie w państwach członkowskich objętych funduszem oraz na działania, w odniesieniu do których umowy zostały zawarte przed wydaniem przez Komisję decyzji o zakończeniu programu. W ciągu trzech miesięcy od zamknięcia umów instytucja zarządzająca przekazuje sprawozdanie końcowe Komisji, która następnie podejmuje działania zgodnie z przepisami ust. 2 i 3.

2. Jeżeli program współpracy transgranicznej nie może zostać zrealizowany z uwagi na problemy powstające w stosunkach między krajami uczestniczącymi oraz w innych należycie uzasadnionych przypadkach, Komisja może podjąć decyzję o zakończeniu programu przed upływem terminu jego realizacji na wniosek wspólnego komitetu monitorującego lub z własnej inicjatywy po konsultacji ze wspólnym komitetem monitorującym.

W przypadku zamknięcia programu instytucja zarządzająca przekazuje sprawozdanie końcowe w ciągu sześciu miesięcy od wydania decyzji przez Komisję. Po rozliczeniu poprzednich płatności zaliczkowych Komisja dokonuje płatności salda końcowego lub, w stosownych przypadkach, wydaje nakaz odzyskania środków. Ponadto Komisja dokonuje umorzenia salda zobowiązań.

Opcjonalnie może zostać wydana decyzja o zmniejszeniu środków przyznanych na program do zakresu programu zgodnie z art. 31 ust. 5.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, niewykorzystane wsparcie z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego odpowiadające rocznym transzom jeszcze nieprzydzielonym lub rocznym transzom przydzielonym i umorzonym w całości lub częściowo w tym samym roku budżetowym, które nie zostało przeniesione na inny program w tej samej kategorii zewnętrznych programów współpracy zewnętrznej, alokuje się na wewnętrzne programy współpracy transgranicznej zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013.

Pomoc w ramach IPA II odpowiadającą rocznym transzom jeszcze niewykorzystanym lub przydzielonym i umorzonym w całości lub częściowo w tym samym roku budżetowym wykorzystuje się do finansowania innych programów lub projektów kwalifikujących się do pomocy w ramach IPA II.

ROZDZIAŁ III

Współpraca transgraniczna między beneficjentami IPA II lub między beneficjentami IPA II a krajami objętymi Europejskim Instrumentem Sąsiedztwa

Artykuł 49

Programowanie

1. Programy współpracy transgranicznej są opracowywane wspólnie przez kraje uczestniczące zgodnie z programem modelowym przedstawionym przez Komisję oraz przesyłane Komisji drogą elektroniczną.

2. Program współpracy transgranicznej składa się z priorytetów tematycznych zgodnie z art. 29.

Artykuł 50

Pomoc techniczna

Kwota pomocy w ramach IPA II przeznaczona na pomoc techniczną jest ograniczona do 10 % całkowitej kwoty przeznaczonej na program współpracy transgranicznej.

Artykuł 51

Sposoby realizacji

1. Programy współpracy transgranicznej, o których mowa w art. 27 lit. b) i c), są realizowane w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego.
2. Programami współpracy transgranicznej zarządza jedna instytucja zamawiająca, określona w decyzji wykonawczej Komisji w sprawie zatwierdzenia odpowiedniego programu współpracy transgranicznej.

Artykuł 52

Struktury i instytucje

1. W zarządzaniu programami współpracy transgranicznej uczestniczą następujące struktury beneficjentów IPA II:
 - a) krajowi koordynatorzy IPA, o których mowa w art. 4, z krajów uczestniczących w programie współpracy transgranicznej oraz, w stosownych przypadkach, koordynatorzy współpracy terytorialnej;
 - b) krajowy urzędnik zatwierdzający i struktura zarządzania, o których mowa w art. 7, uczestniczącego beneficjenta IPA II, w którego kraju znajduje się siedziba instytucji zamawiającej, w przypadku gdy program transgraniczny jest realizowany w ramach zarządzania pośredniego;
 - c) struktury operacyjne we wszystkich krajach uczestniczących, które ściśle współpracują w zakresie programowania i realizacji odpowiedniego programu współpracy transgranicznej. W przypadku zarządzania pośredniego struktura operacyjna obejmuje instytucję zamawiającą;
 - d) instytucja audytowa, o której mowa w art. 7 ust. 3, w przypadku gdy program transgraniczny jest realizowany w ramach zarządzania pośredniego. W przypadku gdy instytucja nie jest uprawniona do pełnienia funkcji przewidzianych w art. 12, otrzymuje wsparcie ze strony grupy audytorów, w skład której wchodzi przedstawiciel każdego kraju uczestniczącego w programie współpracy transgranicznej.
2. Beneficjenci IPA II i kraje objęte Europejskim Instrumentem Sąsiedztwa uczestniczące w programie współpracy transgranicznej ustanawiają wspólny komitet monitorujący, który pełni również rolę sektorowego komitetu monitorującego, o którym mowa w art. 19.
3. Wspólny sekretariat techniczny ustanawia się w celu wsparcia Komisji, struktur operacyjnych i wspólnego komitetu monitorującego.
4. Zadania i obowiązki wspomnianych struktur określa się w umowie ramowej, o której mowa w art. 5.
5. W ramach zarządzania pośredniego kraje uczestniczące zawierają porozumienie dwustronne określające ich obowiązki w zakresie realizacji odpowiedniego programu współpracy transgranicznej. Minimalne wymogi w odniesieniu do takiego porozumienia dwustronnego określa się w umowie ramowej, o której mowa w art. 5.

Artykuł 53

Wybór operacji

1. Operacje wybierane w ramach programu współpracy transgranicznej przynoszą wyraźne skutki i korzyści transgraniczne.
2. Operacje w ramach programów współpracy transgranicznej wybierane są przez instytucję zamawiającą w drodze zaproszeń do składania wniosków obejmujących cały kwalifikowalny obszar.
3. Kraje uczestniczące mogą także określić operacje niewymienione w zaproszeniu do składania wniosków. W takim przypadku operacje tego typu wyraźnie wymienia się w programie współpracy transgranicznej, o którym mowa w art. 49.

4. Operacje wybrane w ramach współpracy transgranicznej obejmują beneficjentów z co najmniej dwóch krajów uczestniczących. Beneficjenci współpracują w zakresie opracowania i realizacji operacji. Ponadto współpracują oni w zakresie zapewnienia personelu lub finansowania operacji lub w zakresie obu tych czynności.

5. Operacja może być realizowana w jednym kraju uczestniczącym pod warunkiem wskazania skutków i korzyści transgranicznych.

Artykuł 54

Beneficjenci

1. W przypadku programów współpracy transgranicznej, o których mowa w art. 27 lit. b), beneficjentów ustanawia się w kraju będącym beneficjentem IPA II. W przypadku programów współpracy transgranicznej, o których mowa w art. 27 lit. c), beneficjentów ustanawia się w kraju będącym beneficjentem IPA II lub w kraju objętym Europejskim Instrumentem Sąsiedztwa.

2. Jeden z beneficjentów uczestniczących w danej operacji jest wyznaczany przez wszystkich beneficjentów jako beneficjent wiodący.

3. Beneficjent wiodący przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zapewnienie finansowej realizacji całej operacji, monitorowanie, czy operacja jest realizowana zgodnie z warunkami określonymi w umowie, oraz dokonuje ustaleń z innymi beneficjentami, aby zagwarantować należyte zarządzanie środkami finansowymi przeznaczonymi na operację, w tym warunki odzyskania nienależnie wypłaconych kwot.

TYTUŁ VII

ROLNICTWO I ROZWÓJ OBSZARÓW WIEJSKICH

Artykuł 55

Przepisy szczegółowe dotyczące programów rozwoju obszarów wiejskich

1. W ramach obszaru polityki „rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich” programy rozwoju obszarów wiejskich są sporządzane na szczeblu krajowym przez odpowiednie organy wyznaczone przez beneficjenta IPA II i przekazywane Komisji po konsultacjach z odpowiednimi zainteresowanymi stronami.

2. Programy rozwoju obszarów wiejskich są wdrażane przez beneficjentów IPA II w oparciu o zarządzanie pośrednie zgodnie z art. 58 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 i służą finansowaniu wybranych rodzajów działań, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ⁽¹⁾.

3. Struktura operacyjna, która ma zostać ustanowiona zgodnie z art. 10, w odniesieniu do programów rozwoju obszarów wiejskich obejmuje następujące odrębne instytucje, które ściśle ze sobą współpracują:

- a) instytucję zarządzającą, która jest organem publicznym działającym na szczeblu krajowym, odpowiada za przygotowanie i realizację programów, w tym za wybór środków i promocję, koordynację, ocenę, monitorowanie i sprawozdawczość w zakresie przedmiotowego programu, oraz zarządza nią urzędnik wyższego szczebla, na którym spoczywa wyłączna odpowiedzialność; oraz
- b) agencję rozwoju obszarów wiejskich IPA pełniącą funkcje o podobnym charakterze co agencja płatnicza w państwach członkowskich, która odpowiada za działania w zakresie promocji i wyboru projektów, jak również udzielania zezwoleń, kontroli i księgowania zobowiązań i płatności oraz egzekwowania płatności.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1, wydatki na pomoc techniczną służące wsparciu przygotowania programów rozwoju obszarów wiejskich oraz utworzeniu systemów zarządzania i kontroli mogą być kwalifikowalne przed dniem przyjęcia decyzji Komisji w sprawie zatwierdzenia programu rozwoju obszarów wiejskich, ale nie wcześniej niż od dnia 1 stycznia 2014 r.

5. Przy ustalaniu udziału wydatków publicznych jako odsetka całkowitego kwalifikowalnego kosztu inwestycji, nie bierze się pod uwagę pomocy krajowej ukierunkowanej na ułatwienie dostępu do pożyczek udzielanych bez wkładu UE przewidzianego w rozporządzeniu (UE) nr 231/2014.

6. Projekty inwestycyjne realizowane w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich nadal kwalifikują się finansowania unijnego, pod warunkiem że w okresie pięciu lat od realizacji płatności końcowej przez strukturę operacyjną nie poddano ich żadnej istotnej modyfikacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

TYTUŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 56***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 448/2014**z dnia 2 maja 2014 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1035/2011 poprzez aktualizację odniesień do załączników do konwencji chicagowskiej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb żeglugi powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie w sprawie zapewniania służb) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4, 6 i 7,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE ⁽²⁾, w szczególności jego art. 8b ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1035/2011 ⁽³⁾ ustanawia przepisy wykonawcze dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej. Te przepisy wykonawcze nadają skuteczność normom i obowiązkom przewidzianym w Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. („konwencja chicagowska”) zgodnie z celami ustanowionymi w art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ oraz art. 2 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 216/2008.
- (2) Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) niedawno zmieniła załączniki 3, 4, 10, 11, 14 i 15 do konwencji chicagowskiej. Poprawki do załączników 3, 4, 10, 11, poprawka 11-A do załącznika 14 i załącznik 15 weszły w życie w dniu 14 listopada 2013 r., natomiast poprawka 11-B do załącznika 14 ma wejść w życie w dniu 14 listopada 2014 r.
- (3) Jak wskazano w motywie 14 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1035/2011, do czasu pełnej transpozycji odpowiednich norm ICAO do prawa Unii służby żeglugi powietrznej powinny działać zgodnie z odpowiednimi normami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO). Powyższe ma również zastosowanie do norm zmienionych w wyniku niedawnych poprawek do załączników do konwencji chicagowskiej. Należy zatem odpowiednio zaktualizować odniesienia do konwencji w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1035/2011.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej ustanowionego na mocy art. 5 rozporządzenia (WE) nr 549/2004,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1035/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 10.⁽²⁾ Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1035/2011 z dnia 17 października 2011 r. ustanawiające wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 482/2008 i (UE) nr 691/2010 (Dz.U. L 271 z 18.10.2011, s. 23).⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe) (Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. W załączniku I pkt 2.2.1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Informacje wymienione w lit. a) i b) muszą być zgodne z krajowym planem skuteczności działania na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 549/2004, a jeśli chodzi o dane odnoszące się do bezpieczeństwa, muszą być zgodne z państwowym programem bezpieczeństwa, o którym mowa w normie 3.1.1 załącznika 19 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, stosownie do przypadku.”.

2. W załączniku II pkt 4 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) załącznik 10, Łączność lotnicza, tom II, Procedury telekomunikacyjne, z uwzględnieniem procedur mających status procedur służb żeglugi powietrznej (PANS), wydanie szóste z października 2001 r., wraz ze wszystkimi poprawkami do nr. 88-A włącznie;

c) załącznik 11, Służby ruchu lotniczego, wydanie trzynaste z lipca 2001 r., wraz ze wszystkimi poprawkami do nr. 49 włącznie i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 923/2012 (*), stosownie do przypadku.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 923/2012 z dnia 26 września 2012 r. ustanawiające wspólne zasady w odniesieniu do przepisów lotniczych i operacyjnych dotyczących służb i procedur żeglugi powietrznej oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze (WE) nr 1035/2011 oraz rozporządzenia (WE) nr 1265/2007, (WE) nr 1794/2006, (WE) nr 730/2006, (WE) nr 1033/2006 i (UE) nr 255/2010 (Dz.U. L 281 z 13.10.2012, s. 1).”.

3. W załączniku III pkt 2 lit. a), b) i c) otrzymują brzmienie:

„a) nie naruszając przepisów rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 923/2012, załącznik 3, Służby meteorologiczne dla międzynarodowej żeglugi powietrznej, wydanie osiemnaste z lipca 2013 r., wraz ze wszystkimi poprawkami do nr. 76 włącznie;

b) załącznik 11, Służby ruchu lotniczego, wydanie trzynaste z lipca 2001 r., wraz ze wszystkimi poprawkami do nr. 49 włącznie i rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 923/2012, stosownie do przypadku;

c) nie naruszając przepisów rozporządzenia (UE) nr 139/2014 (**), załącznik 14 — Lotniska, w następujących wersjach:

(i) tom I, Projektowanie i eksploatacja lotnisk, wydanie szóste z lipca 2013 r., wraz ze wszystkimi poprawkami do nr 11-A włącznie, a od dnia 13 listopada 2014 r. również włącznie z poprawką 11-B;

(ii) tom II, Heliporty, wydanie czwarte z lipca 2013 r., wraz ze wszystkimi poprawkami do nr. 5 włącznie.

(**) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 139/2014 z dnia 12 lutego 2014 r. ustanawiającego wymagania i procedury administracyjne dotyczące lotnisk zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz.U. L 44 z 14.2.2014, s. 1).”.

4. W załączniku IV pkt 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) następujących załączników do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, jeśli mają one znaczenie dla zapewniania służb informacji lotniczej w danej przestrzeni powietrznej:

(i) załącznik 3, Służby meteorologiczne dla międzynarodowej żeglugi powietrznej, wydanie osiemnaste z lipca 2013 r., wraz ze wszystkimi poprawkami do nr. 76 włącznie;

(ii) załącznik 4, Mapy lotnicze, wydanie jedenaste z lipca 2009 r., wraz ze wszystkimi poprawkami do nr. 57 włącznie;

(iii) nie naruszając przepisów rozporządzenia (UE) nr 73/2010, załącznik 15, Służby informacji lotniczej, wydanie czternaste z lipca 2013 r., wraz ze wszystkimi poprawkami do nr. 37 włącznie.”.

5. W załączniku V pkt 3 lit. a)–e) otrzymują brzmienie:

„a) tom I, Pomoce radionawigacyjne, wydanie szóste z lipca 2006 r., wraz ze wszystkimi poprawkami do nr. 88-A włącznie;

b) tom II, Procedury telekomunikacyjne, z uwzględnieniem procedur mających status procedur służb żeglugi powietrznej (PANS), wydanie szóste z października 2001 r., wraz ze wszystkimi poprawkami do nr. 88-A włącznie;

- c) tom III, Systemy łączności, wydanie drugie z lipca 2007 r., wraz ze wszystkimi poprawkami do nr. 88-A włącznie;
 - d) tom IV, Radar dozoru i systemy zapobiegania kolizjom, wydanie czwarte z lipca 2007 r., wraz ze wszystkimi poprawkami do nr. 88-A włącznie;
 - e) tom V, Wykorzystanie zakresu radiowych częstotliwości lotniczych, wydanie trzecie z lipca 2013 r., wraz ze wszystkimi poprawkami do nr. 88-A włącznie.”.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 449/2014**z dnia 2 maja 2014 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 498/2012 w sprawie przydziału kontyngentów taryfowych mających zastosowanie do wywozu drewna z Federacji Rosyjskiej do Unii Europejskiej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2012/105/UE z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii i tymczasowego stosowania Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Federacją Rosyjską dotyczącego zarządzania kontyngentami taryfowymi mającymi zastosowanie do wywozu drewna z Federacji Rosyjskiej do Unii Europejskiej i Protokołu między Unią Europejską a rządem Federacji Rosyjskiej w sprawie warunków technicznych przy zastosowaniu tego porozumienia ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 sierpnia 2012 r. Federacja Rosyjska przystąpiła do Światowej Organizacji Handlu. Zobowiązania Federacji Rosyjskiej obejmują kontyngenty taryfowe na wywóz określonych rodzajów drewna iglastego, z których pewna część została przyznana na wywóz do Unii. Zasady zarządzania tymi kontyngentami taryfowymi ustanowione są w Porozumieniu w formie wymiany listów między Unią Europejską a Federacją Rosyjską dotyczącym zarządzania kontyngentami taryfowymi mającymi zastosowanie do wywozu drewna z Federacji Rosyjskiej do Unii Europejskiej („Porozumienie”) ⁽²⁾ i Protokole między Unią Europejską a rządem Federacji Rosyjskiej w sprawie warunków technicznych przy zastosowaniu Porozumienia („Protokół”) ⁽³⁾. Porozumienie i Protokół zostały podpisane w dniu 16 grudnia 2011 r. Były one stosowane tymczasowo od dnia przystąpienia Federacji Rosyjskiej do Światowej Organizacji Handlu.
- (2) Na podstawie art. 4 decyzji 2012/105/UE w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 498/2012 ⁽⁴⁾ ustanowiono zasady przydziału kontyngentów taryfowych mających zastosowanie do wywozu drewna z Federacji Rosyjskiej do Unii Europejskiej. Rozporządzenie to przestaje być stosowane z dniem zakończenia tymczasowego stosowania protokołu.
- (3) Podczas gdy Porozumienie i Protokół nadal są stosowane tymczasowo do czasu zakończenia procedur niezbędnych do ich zawarcia, doświadczenie zdobyte w trakcie wdrażania rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 498/2012 w ciągu pierwszych trzech okresów obowiązywania kontyngentu ujawniło potrzebę zmiany art. 15 tego rozporządzenia, aby uwzględnić niski stopień wykorzystania kontyngentów taryfowych podczas pierwszych trzech okresów obowiązywania kontyngentu. Konieczne jest zawieszenie pomniejszenia pułapów przywozowych, o których mowa w art. 13 i 14, w okresie obowiązywania kontyngentu 2015, aby wesprzeć pełne wykorzystanie przez importerów tradycyjnych w szczególności kontyngentów taryfowych przyznanych na wywóz do Unii.
- (4) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 498/2012.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ds. drewna ustanowionego decyzją Rady 2012/105/UE,

⁽¹⁾ Decyzja Rady z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii i tymczasowego stosowania Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Federacją Rosyjską dotyczącego zarządzania kontyngentami taryfowymi mającymi zastosowanie do wywozu drewna z Federacji Rosyjskiej do Unii Europejskiej i Protokołu między Unią Europejską a rządem Federacji Rosyjskiej w sprawie warunków technicznych przy zastosowaniu tego porozumienia (Dz.U. L 57 z 29.2.2012, s. 1).

⁽²⁾ Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Federacją Rosyjską dotyczące zarządzania kontyngentami taryfowymi mającymi zastosowanie do wywozu drewna z Federacji Rosyjskiej do Unii Europejskiej (Dz.U. L 57 z 29.2.2012, s. 3).

⁽³⁾ Protokół między Unią Europejską a rządem Federacji Rosyjskiej w sprawie warunków technicznych przy zastosowaniu Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Federacją Rosyjską dotyczącego zarządzania kontyngentami taryfowymi mającymi zastosowanie do wywozu drewna z Federacji Rosyjskiej do Unii Europejskiej (Dz.U. L 57 z 29.2.2012, s. 5).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 498/2012 z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie przydziału kontyngentów taryfowych mających zastosowanie do wywozu drewna z Federacji Rosyjskiej do Unii Europejskiej (Dz.U. L 152 z 13.6.2012, s. 28).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 15 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 498/2012 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Jeżeli warunki pomniejszenia pułapów przywozowych, ustanowione w art. 13 i 14, zostają spełnione jednocześnie, stosuje się tylko wyższą wartość pomniejszenia (R_i lub r_i).
2. Przepisy art. 13 i 14 nie mają zastosowania w trakcie pierwszego okresu obowiązywania kontyngentu następującego po trzech pierwszych okresach obowiązywania kontyngentu.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 450/2014**z dnia 30 kwietnia 2014 r.****zmieniające po raz 213. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a) i art. 7a ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu na mocy tego rozporządzenia.
- (2) Dnia 15 kwietnia 2014 r. Komitet Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął decyzję o wykreśleniu nazwiska jednej osoby z wykazu osób, grup i podmiotów, w odniesieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych, po rozpatrzeniu złożonego przez tę osobę wniosku o skreślenie jej nazwiska z tego wykazu oraz szczegółowego sprawozdania Rzecznika Praw Obywatelskich, sporządzonego zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1904(2009).
- (3) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dyrektor Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 w tytule „Osoby fizyczne” wykreśla się wpis w brzmieniu:

„Youssef Ben Abdul Baki Ben Youcef **Abdaoui** (*alias* a) Abu Abdullah, b) Abdellah, c) Abdullah, d) Abou Abdullah, e) Abdullah Youssef). Adres: Via Torino 8/B, Cassano Magnago (VA), Włochy. Data urodzenia: 4.9.1966. Miejsce urodzenia: Kairouan, Tunezja. Obywatelstwo: tunezyjskie. Numer paszportu: G025057 (tunezyjski paszport wydany dnia 23.6.1999, utracił ważność dnia 5.2.2004). Krajowy nr identyfikacyjny: AO 2879097 (włoski dokument tożsamości ważny do 30.10.2012). Dodatkowe informacje: a) włoski numer identyfikacji podatkowej: BDA YSF 66P04 Z352Q; b) zakaz wjazdu do strefy Schengen; c) imię matki: Fatima Abdaoui; d) członek organizacji działającej we Włoszech, bezpośrednio powiązanej z organizacją Al-Kaida w Islamskim Maghrebie. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 25.6.2003.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 451/2014**z dnia 2 maja 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 maja 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	CL	173,8
	MA	40,5
	MK	102,8
	TN	109,1
	TR	97,3
	ZZ	104,7
0707 00 05	MA	35,6
	TR	133,7
	ZZ	84,7
0709 93 10	MA	70,8
	TR	112,1
	ZA	31,4
	ZZ	71,4
0805 10 20	EG	49,6
	IL	91,1
	MA	48,7
	TN	64,4
	TR	63,3
	ZZ	63,4
0805 50 10	MA	35,6
	TR	89,9
	ZZ	62,8
0808 10 80	AR	118,6
	BR	86,6
	CL	104,3
	CN	98,7
	MK	30,8
	NZ	147,4
	US	158,7
	ZA	118,0
	ZZ	107,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ATALANTA/2/2014

z dnia 29 kwietnia 2014 r.

w sprawie przyjęcia wkładów państw trzecich w operację wojskową Unii Europejskiej mającą na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta) oraz zmieniająca decyzję ATALANTA/3/2009

(2014/244/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

uwzględniając decyzję Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa ATALANTA/3/2009 z dnia 21 kwietnia 2009 r. w sprawie ustanowienia komitetu uczestników operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu zapobieganie aktom piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii, odstraszanie od nich oraz ich zwalczanie (Atalanta) (2009/369/WPZiB) ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 10 ust. 2 wspólnego działania 2008/851/WPZiB Rada upoważniła Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) do podejmowania stosownych decyzji w sprawie przyjęcia proponowanych wkładów państw trzecich.
- (2) Zgodnie z zaleceniem dowódcy operacji UE z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie wkładu Nowej Zelandii i opinii Komitetu Wojskowego Unii Europejskiej z dnia 25 marca 2014 r., wkład Nowej Zelandii powinien zostać przyjęty.
- (3) Należy zatem zmienić decyzję Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa ATALANTA/3/2009, aby uchylić załącznik zawierający wykaz państw trzecich, których wkłady finansowe zostały przyjęte.
- (4) Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowywaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Wkład Nowej Zelandii w operację wojskową Unii Europejskiej mającą na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta) zostaje przyjęty i uznany za istotny.
2. Nowa Zelandia zostaje zwolniona z wkładów finansowych do budżetu operacji Atalanta.

Artykuł 2

W decyzji Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa ATALANTA/3/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 1 tiret drugie usuwa się zwrot „o których mowa w załączniku”;
- 2) uchyła się załącznik.

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 112 z 6.5.2009, s. 9.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komitetu Politycznego i Bezpieczeń-
stwa

W. STEVENS

Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 28 kwietnia 2014 r.****w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Brazylii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/245/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 października 2012 r. Komisja upoważniła Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) do wydania opinii technicznej dotyczącej ram prawnych i nadzorczych Brazylii w odniesieniu do agencji ratingowych.
- (2) W opinii technicznej z dnia 31 maja 2013 r. ESMA stwierdził, że ramy prawne i nadzorcze Brazylii odnoszące się do agencji ratingowych są pod względem skutków swego działania porównywalne z określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009.
- (3) Zgodnie z art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, aby ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego mogły zostać uznane za równoważne z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009, muszą one spełniać trzy warunki.
- (4) Zgodnie z pierwszym warunkiem agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać wymogowi uzyskania zezwolenia lub rejestracji oraz skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów. Ramy prawne i regulacyjne Brazylii w odniesieniu do agencji ratingowych składają się z rozporządzenia ICVM 521 Komisji Papierów Wartościowych i Giełd Brazylii (Comissão de Valores Mobiliários, CVN), przyjętego w dniu 25 kwietnia 2012 r. na podstawie ustawy nr 6.385 z 1976 r. Ramy regulacyjne zobowiązują agencje ratingowe do przestrzegania wszystkich przepisów kodeksu postępowania Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO). Wszystkie odnośne przepisy ustawowe i wykonawcze weszły w życie. Zgodnie z tymi ramami regulacyjnymi agencje ratingowe podlegają obowiązkowi rejestracji i bieżącemu nadzorowi CVM. Na mocy ram prawnych i nadzorczych Brazylii CVM jest wyposażona w kompleksowy wachlarz uprawnień umożliwiających jej zbadanie, czy agencje ratingowe wywiązują się ze swoich zobowiązań prawnych. CMV może także badać i wydobywać przykłady dokumentacji księgowej, ksiąg lub dokumentów, jak również wszelkie inne materiały, i może żądać informacji oraz wyjaśnień, pod groźbą kary grzywny, bez uszczerbku dla innych sankcji. Uprawnienia CMV obejmują również przeprowadzanie inspekcji, po uprzednim powiadomieniu lub bez uprzedzenia, w celu sprawowania skutecznego nadzoru i egzekwowania wymogów wobec agencji ratingowych, a także uprawnienia do nałożenia sankcji na agencje ratingowe działające z naruszeniem obowiązujących przepisów. CVM może nałożyć różne kary na agencje ratingowe i osoby bezpośrednio uczestniczące w proces wystawiania ratingu, począwszy od ostrzeżenia, grzywny i zawieszenia do wycofania rejestracji agencji ratingowej. W przypadku potwierdzenia przez CVM, że doszło do przestępstwa, musi ona przekazać sprawę do prokuratury (Ministério Público). CVM może także na wezwanie brać udział w sporach prawnych dotyczących rynku papierów wartościowych, w ramach których jej działania mogą przybierać różne formy: od gromadzenia dowodów do wydawania opinii prawnych. Agencje ratingowe muszą przedkładać CVM roczny arkusz referencyjny, a także informację dotyczącą zaistniałych zdarzeń, np. w przypadku wystąpienia istotnych zmian w zakresie metod, podjęcia decyzji o zaprzestaniu prowadzenia ratingu lub jeśli wstępna opinia nie została wykorzystana przez wystawiającego przy ujawnianiu transakcji. Według stanu z września 2013 r. wszystkie agencje ratingowe przedstawiły CVM zaktualizowane arkusze referencyjne i CVM otrzymała informacje wywołane przez zdarzenie. CVM dokonała przeglądu dokumentów i zwróciła się do jednej agencji ratingowej o wyjaśnienie wykrytego konfliktu interesów, które to

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.

żądanie agencja ratingowa spełniła. Ustalenia o współpracy zawarte pomiędzy ESMA a CVM przewidują wymianę informacji w zakresie środków egzekwowania prawa i środków nadzorczych podjętych wobec agencji ratingowych prowadzących działalność transgraniczną. Na tej podstawie należy uznać, że agencje ratingowe w Brazylii podlegają wymogom uzyskania zezwolenia lub rejestracji równoważnym wobec ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009 oraz że brazylijskie ustalenia w zakresie nadzoru i egzekwowania mające zastosowanie do agencji ratingowych są skutecznie stosowane i egzekwowane.

- (5) Zgodnie z drugim ze wspomnianych warunków agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać prawnie wiążącym przepisom, które są równoważne do tych, o których mowa w art. 6–12 i załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, z wyjątkiem art. 6a, 6b, 8a, 8b, 8c, 11a oraz załącznika I sekcja B pkt 3 lit. ba) i pkt 3a i 3b do tego rozporządzenia. Oceniając spełnienie tego warunku, należy zwrócić należytą uwagę na art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013⁽¹⁾ w odniesieniu do daty stosowania niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. W odniesieniu do ładu korporacyjnego ramy prawne i nadzorcze Brazylii wymagają od agencji ratingowych, jako część procedury rejestracji, aby posiadały one struktury ładu korporacyjnego z co najmniej dwoma dyrektorami, z których jeden musi być niezależny i odpowiedzialny za zapewnienie zgodności z przepisami. Ramy prawne i nadzorcze Brazylii, które wymagają obowiązkowej zgodności z kodeksem IOSCO, zobowiązują agencje ratingowe do posiadania odpowiednich rozwiązań dotyczących zarządzania w sytuacjach konfliktu interesów. W kodeksie postępowania agencji ratingowej musi zostać określone przyjęcie mechanizmów w celu wskazywania i wyeliminowania sytuacji obejmujących konflikty interesów, zarządzania nimi oraz ich ujawniania. Brazylijskie ramy zawierają również szczegółowe przepisy dotyczące outsourcingu, prowadzenia rejestrów i poufności. Agencje ratingowe są również zobowiązane do ustanowienia komórki ds. przeglądu metod ratingowych, a brazylijskie ramy zawierają szeroki zakres wymogów dotyczących ujawniania w odniesieniu do ratingów i działalności ratingowej, na przykład wymóg dystrybucji w odpowiednim czasie decyzji dotyczących ratingów, publikacji dokumentu opartego na historycznych wynikach ratingów oraz upublicznienia rocznego sprawozdania, w tym informacji na temat działalności agencji. Ramy prawne i nadzorcze Brazylii powinny zatem prowadzić do osiągnięcia tych samych celów co rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do zarządzania konfliktami interesów, procesów i procedur organizacyjnych, którymi musi dysponować agencja ratingowa, jakości ratingów i metod ich tworzenia, ujawniania ratingów oraz powszechnego i okresowego ujawniania informacji na temat działalności w zakresie ratingu. Powinny one zatem zapewniać równoważne zabezpieczenia, jeśli chodzi o uczciwość, przejrzystość, prawidłowe zarządzanie agencjami ratingowymi oraz wiarygodność ich działalności w zakresie ratingu.
- (6) Zgodnie z trzecim warunkiem system regulacyjny państwa trzeciego musi zapobiegać ingerencji organów nadzoru i innych organów publicznych w tym państwie w treść ratingów i w metody ich tworzenia. Każda taka ingerencja byłaby sprzeczna z zasadą legalności zapisaną w konstytucji Brazylii, która stanowi, że władze publiczne mogą podjąć działania jedynie, jeżeli tak stanowi prawo. O ile można to stwierdzić, brak jest przepisu prawnego, który upoważniałby CVM lub jakikolwiek inny organ publiczny do wpływania na treść ratingów lub metody ich tworzenia.
- (7) W świetle przeanalizowanych czynników można uznać, że ramy prawne i nadzorcze Brazylii odnoszące się do agencji ratingowych spełniają warunki ustanowione w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Ramy prawne i nadzorcze Brazylii odnoszące się do agencji ratingowych należy zatem uznać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009. Komisja, informowana przez ESMA, powinna w dalszym ciągu monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych Brazylii odnoszących się do agencji ratingowych oraz spełnianie warunków, na których podstawie podjęto niniejszą decyzję.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 ramy prawne i nadzorcze Brazylii odnoszące się do agencji ratingowych uznaje się za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 28 kwietnia 2014 r.****w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Argentyny za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/246/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 października 2012 r. Komisja upoważniła Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) do wydania opinii technicznej dotyczącej ram prawnych i nadzorczych Argentyny w odniesieniu do agencji ratingowych.
- (2) W opinii technicznej z dnia 31 maja 2013 r. i aktualizacji do tej opinii wydanej przez ESMA w dniu 18 grudnia 2013 r. urząd stwierdził, że ramy prawne i nadzorcze Argentyny odnoszące się do agencji ratingowych są pod względem skutków swego działania porównywalne z określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009.
- (3) Zgodnie z art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, aby ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego mogły zostać uznane za równoważne z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009, muszą one spełniać trzy warunki.
- (4) Zgodnie z pierwszym warunkiem agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać wymogowi uzyskania zezwolenia lub rejestracji oraz skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów. Argentyńskie ramy prawne i regulacyjne obowiązują od 1992 r. Niedawno zostały one zmienione oraz wzmocnione i obecnie składają się na nie następujące regulacje: ustawa nr 26.831 („prawo rynków kapitałowych”) przyjęta dnia 29 listopada 2012 r., uzupełniona przez dekret nr 1023/13 z dnia 29 lipca 2013 r., w którym ustanowiono ogólne zasady dotyczące argentyńskich rynków kapitałowych, w tym ogólne zasady, które mają być stosowane w odniesieniu do agencji ratingowych, a także rozporządzenia wykonawcze Krajowej Komisji Papierów Wartościowych (Comision Nacional de Valores, CNV), które zostały przyjęte na mocy rezolucji ogólnej nr 622/2013; wszystkie wymienione regulacje weszły w życie. Agencje ratingowe muszą także przestrzegać wszystkich postanowień kodeksu postępowania Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO). Zgodnie z tymi ramami regulacyjnymi agencje ratingowe podlegają obowiązki rejestracji i bieżącemu nadzorowi CNV. Ustawa nr 26.831 określa uprawnienia CNV w zakresie nadzoru i nakładania sankcji. CNV jest uprawniona do przeprowadzania kontroli i dochodzeń w odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych podlegających jej uprawnieniom nadzorczym, a także do zwracania się do organów ścigania o pomoc, wszczynania działań prawnych i zgłaszania przestępstw. CNV przeprowadza dwa razy w roku kontrole na miejscu oraz kontrole dokumentacji w odniesieniu do każdej zarejestrowanej agencji ratingowej. CNV może, w przypadku naruszenia obowiązujących przepisów, nakładać sankcje, takie jak grzywny lub zakaz prowadzenia działalności jako dyrektor, kierownik, audytor lub członek komitetu ratingowego przez okres co najmniej pięciu lat. CNV również może zawiesić w czynnościach — czasowo lub na stałe — osoby odpowiedzialne za naruszenie, a także cofnąć rejestrację agencji ratingowej lub wydane jej zezwolenie. CNV prowadzi publiczny rejestr postępowań dotyczących egzekwowania prawa na swojej stronie internetowej, na której podaje do wiadomości datę wszczęcia postępowania, ostateczną decyzję i nałożone sankcje. Ustalenia o współpracy zawarte pomiędzy ESMA a CNV przewidują wymianę informacji w zakresie środków egzekwowania prawa i środków nadzorczych podjętych wobec agencji ratingowych prowadzących działalność transgraniczną. Na tej podstawie należy uznać, że agencje ratingowe w Argentynie podlegają wymogom uzyskania zezwolenia lub rejestracji równoważnym wobec ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009 oraz że argentyńskie ustalenia w zakresie nadzoru i egzekwowania mające zastosowanie do agencji ratingowych są skutecznie stosowane i egzekwowane

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.

- (5) Zgodnie z drugim ze wspomnianych warunków agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać prawnie wiążącym przepisom, które są równoważne do tych, o których mowa w art. 6–12 i załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, z wyjątkiem art. 6a, 6b, 8a, 8b, 8c, 11a oraz załącznika I sekcja B pkt 3 lit. ba) i pkt 3a i 3b do tego rozporządzenia. Oceniając spełnienie tego warunku, należy zwrócić należytą uwagę na art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013⁽¹⁾ w odniesieniu do daty stosowania niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Argentyńskie ramy prawne i nadzorcze wymagają, aby agencjami ratingowymi kierowały zarządy odpowiedzialne za zapewnienie należytego i ostrożnego zarządzania tymi agencjami ratingowymi, a także aby działalność ratingowa była prowadzona w sposób niezależny oraz aby konflikty interesów były odpowiednio wykrywane, zarządzane, ujawniane i eliminowane. W tym celu agencje ratingowe muszą przyjąć odpowiednie i skuteczne rozwiązania organizacyjne i administracyjne, a także dostarczać i przechowywać informacje na temat rzeczywistych i potencjalnych konfliktów interesów odnoszących się do członków komitetu ratingowego, członków zarządu, kierownictwa i pracowników za pośrednictwem głównego kanału przekazywania informacji finansowych („Autopista de la informacion Financiera”). Agencje ratingowe muszą ustanowić i utrzymywać stałą i skuteczną komórkę ds. zapewnienia zgodności z przepisami, która działa niezależnie i podlega bezpośrednio zarządowi. W odniesieniu do procesów i procedur organizacyjnych argentyńskie ramy prawne i nadzorcze zawierają szczegółowe zasady dotyczące outsourcingu, prowadzenia rejestrów i poufności. Od agencji ratingowych wymaga się dokonywania przeglądu metod, modeli i kluczowych założeń ratingowych co najmniej raz w roku, a także monitorowania i przeglądu ratingów co najmniej cztery razy w roku. Argentyńskie ramy prawne przewidują szereg wymogów dotyczących ujawniania informacji w odniesieniu do ratingów i działalności ratingowej, takich jak obowiązkowe stosowanie kategorii ratingu, wymóg publikowania ratingów natychmiast po obradach komitetu ratingowego oraz przekazywania wszystkich ratingów oraz sprawozdań z rankingów do publikacji na stronie internetowej CNV za pośrednictwem wspomnianego wyżej głównego kanału przekazywania informacji finansowych. Argentyńskie ramy prawne i nadzorcze powinny zatem prowadzić do osiągnięcia tych samych celów co rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do zarządzania konfliktami interesów, procesów i procedur organizacyjnych, którymi musi dysponować agencja ratingowa, jakości ratingów i metod ich tworzenia, ujawniania ratingów oraz powszechnego i okresowego ujawniania informacji na temat działalności w zakresie ratingu. Zapewniają one zatem równoważne zabezpieczenia, jeśli chodzi o uczciwość, przejrzystość, prawidłowe zarządzanie agencjami ratingowymi oraz wiarygodność ich działalności w zakresie ratingu.
- (6) Zgodnie z trzecim warunkiem system regulacyjny państwa trzeciego musi zapobiegać ingerencji organów nadzoru i innych organów publicznych w tym państwie w treść ratingów i w metody ich tworzenia. CNV jest organem administracyjnym, w związku z czym podlega ustawie 19.549 z dnia 3 kwietnia 1972 r. (Ustawa o postępowaniu administracyjnym). CNV działa w drodze wydawania aktów administracyjnych w ramach przekazanych jej uprawnień. O ile można to stwierdzić, brak jest przepisu prawnego który upoważniałby CNV lub jakikolwiek inny organ publiczny do wywierania wpływu na treść ratingów lub metody ich tworzenia.
- (7) W świetle przeanalizowanych czynników można uznać, że ramy prawne i nadzorcze Argentyny odnoszące się do agencji ratingowych spełniają warunki ustanowione w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Ramy prawne i nadzorcze Argentyny odnoszące się do agencji ratingowych należy zatem uznać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009. Komisja, informowana przez ESMA, powinna w dalszym ciągu monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych Argentyny odnoszących się do agencji ratingowych oraz spełnianie warunków, na których podstawie podjęto niniejszą decyzję.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 ramy prawne i nadzorcze odnoszące się do agencji ratingowych obowiązujące w Argentynie uznaje się za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 28 kwietnia 2014 r.****w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Meksyku za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/247/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 października 2012 r. Komisja upoważniła Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) do wydania opinii technicznej dotyczącej ram prawnych i nadzorczych Meksyku w odniesieniu do agencji ratingowych.
- (2) W opinii technicznej z dnia 31 maja 2013 r. ESMA stwierdził, że ramy prawne i nadzorcze Meksyku odnoszące się do agencji ratingowych są pod względem skutków swego działania porównywalne z określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009.
- (3) Zgodnie z art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, aby ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego mogły zostać uznane za równoważne z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009, muszą one spełniać trzy warunki.
- (4) Zgodnie z pierwszym warunkiem agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać wymogowi uzyskania zezwolenia lub rejestracji oraz skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów. Agencje ratingowe są objęte regulacją i nadzorowane przez Meksykańską Komisję Bankową i ds. Papierów Wartościowych (Comisión Nacional Bancaria y de Valores, CNBV) od lipca 1993 r. Od grudnia 1999 r., aby móc oferować i świadczyć usługi ratingowe, muszą one uzyskać uprzednie zezwolenie CNBV. W dniu 17 lutego 2013 r. obecnie stosowane zmienione rozporządzenie w sprawie agencji ratingowych (Disposiciones Aplicables a las Instituciones Calificadoras de Valores) zostało opublikowane przez CNBV w jej dzienniku urzędowym i weszło w życie. CNBV jest uprawniona do badania wszelkich działań lub kwestii, które stanowią lub mogą stanowić naruszenie prawa. CNBV ma prawo zażądać wszelkiego rodzaju informacji i dokumentacji, przeprowadzać kontrole na miejscu i wezwać do stawienia każdej osobę, która może wnieść wkład w dochodzenie. Agencje ratingowe mogą zostać na stałe lub tymczasowo wykluczone lub zawieszone; możliwe jest też cofnięcie licencji. CNBV jest również uprawniona do nakładania kar administracyjnych. CNBV przeprowadza roczne przeglądy zgodności zarejestrowanych agencji ratingowych, na których podstawie przedstawia uwagi i nakłada sankcje. Ustalenia o współpracy zawarte pomiędzy ESMA a CNBV przewidują wymianę informacji w zakresie środków egzekwowania prawa i środków nadzorczych podjętych wobec agencji ratingowych prowadzących działalność transgraniczną. Na tej podstawie należy uznać, że agencje ratingowe w Meksyku podlegają wymogom uzyskania zezwolenia lub rejestracji równoważnym wobec ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009 oraz że meksykańskie ustalenia w zakresie nadzoru i egzekwowania mające zastosowanie do agencji ratingowych są skutecznie stosowane i egzekwowane.
- (5) Zgodnie z drugim ze wspomnianych warunków agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać prawnie wiążącym przepisom, które są równoważne do tych, o których mowa w art. 6–12 i załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, z wyjątkiem art. 6a, 6b, 8a, 8b, 8c, 11a oraz załącznika I sekcja B pkt 3 lit. ba) i pkt 3a i 3b do tego rozporządzenia. Oceniając spełnienie tego warunku, należy zwrócić należytą uwagę na art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 ⁽²⁾ w odniesieniu do daty stosowania niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Meksykańskie ramy prawne w odniesieniu do ładu korporacyjnego zobowiązują agencje ratingowe do posiadania zarządu składającego się z maksymalnie

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

21 członków, spośród których co najmniej 25 % musi spełniać wymogi niezależności. Niezależni dyrektorzy są między innymi odpowiedzialni za opracowanie polityki ratingowej oraz metod, skuteczność systemu kontroli wewnętrznej oraz monitorowanie procesów pod względem zgodności i ładu korporacyjnego. Konflikty interesów muszą być wykrywane i eliminowane oraz, w stosownych przypadkach, należy informować pracownika odpowiadającego za kwestie zgodności z przepisami o wszelkich potencjalnych konfliktach interesów, które mogłyby wpłynąć na ratingi. W przypadku wykrycia przez agencję ratingową konfliktów interesów, które mogłyby mieć wpływ na jej ratingi, musi ona powstrzymać się od świadczenia usług. Meksykańskie ramy prawne zawierają obszerne wymogi organizacyjne dotyczące prowadzenia rejestrów i poufności oraz stanowią, że agencje ratingowe ponoszą pełną odpowiedzialność za wszelkie czynności zlecane na zasadzie outsourcingu. Podmioty świadczące agencjom ratingowym usługi outsourcingowe również podlegają nadzorowi CNBV. Agencje ratingowe są zobowiązane do ustanowienia formalnej komórki ds. przeglądu metod i modeli ratingowych, ponadto meksykańskie ramy prawne zawierają szeroki zakres wymogów dotyczących ujawniania informacji w odniesieniu do ratingów i działalności w zakresie ratingu. Ramy prawne i nadzorcze Meksyku powinny zatem prowadzić do osiągnięcia tych samych celów co rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do zarządzania konfliktami interesów, procesów i procedur organizacyjnych, którymi musi dysponować agencja ratingowa, jakości ratingów i metod ich tworzenia, ujawniania ratingów oraz powszechnego i okresowego ujawniania informacji na temat działalności w zakresie ratingu. Zapewniają one zatem równoważne zabezpieczenia, jeśli chodzi o uczciwość, przejrzystość, prawidłowe zarządzanie agencjami ratingowymi oraz wiarygodność ich działalności w zakresie ratingu kredytowego.

- (6) Zgodnie z trzecim warunkiem system regulacyjny państwa trzeciego musi zapobiegać ingerencji organów nadzoru i innych organów publicznych w tym państwie w treść ratingów i w metody ich tworzenia. Konstytucja Meksyku stanowi, że organy administracji są uprawnione do działania jedynie w sytuacji, gdy posiadają wyraźne upoważnienie lub uprawnienia określone na mocy obowiązujących przepisów. O ile można to stwierdzić, brak jest przepisu prawnego, który upoważniałby CNBV lub jakiegokolwiek inny organ publiczny do wpływania na treść ratingów lub metody ich tworzenia.
- (7) W świetle przeanalizowanych czynników można uznać, że ramy prawne i nadzorcze Meksyku odnoszące się do agencji ratingowych spełniają warunki ustanowione w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Ramy prawne i nadzorcze Meksyku odnoszące się do agencji ratingowych należy zatem uznać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009. Komisja, informowana przez ESMA, powinna w dalszym ciągu monitorować zmiany meksykańskich ram prawnych i nadzorczych odnoszących się do agencji ratingowych oraz spełnianie warunków, na których podstawie podjęto niniejszą decyzję.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 ramy prawne i nadzorcze odnoszące się do agencji ratingowych obowiązujące w Meksyku uznaje się za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 28 kwietnia 2014 r.****w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Singapuru za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/248/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 października 2012 r. Komisja upoważniła Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) do wydania opinii technicznej dotyczącej ram prawnych i nadzorczych Singapuru w odniesieniu do agencji ratingowych.
- (2) W opinii technicznej z dnia 31 maja 2013 r. ESMA stwierdził, że ramy prawne i nadzorcze Singapuru odnoszące się do agencji ratingowych są pod względem skutków swego działania porównywalne z określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009.
- (3) Zgodnie z art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, aby ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego mogły zostać uznane za równoważne z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009, muszą one spełniać trzy warunki.
- (4) Zgodnie z pierwszym warunkiem agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać wymogowi uzyskania zezwolenia lub rejestracji oraz skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów. Ramy prawne i regulacyjne Singapuru odnoszące się do agencji ratingowych weszły w życie w dniu 17 stycznia 2012 r. Singapurski organ monetarny (Monetary Authority of Singapore, MAS), którym jest bank centralny Singapuru, jest uprawniony do wydawania przepisów prawa wtórnego na podstawie ustawy o papierach wartościowych i transakcjach terminowych (Securities and Futures Act, SFA). Aby wykonywać usługi ratingowe w Singapurze, agencje ratingowe są zobowiązane do uzyskania licencji na świadczenie usług z zakresu rynków kapitałowych (licencji CMS) zgodnie z SFA i podlegają bieżącemu nadzorowi przez MAS. Regulacje MAS mające zastosowanie do agencji ratingowych jako posiadaczy licencji CMS obejmują przepisy dotyczące papierów wartościowych i transakcji terminowych (wydawanie licencji i prowadzenie działalności) oraz regulacje odnośnie do papierów wartościowych i transakcji terminowych (wymogi finansowe i wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego dla posiadaczy licencji CMS), a także prawnie wiążący kodeks postępowania dla agencji ratingowych. Ramy prawne i nadzorcze Singapuru dają MAS dostateczne uprawnienia, aby umożliwić mu badanie, czy agencje ratingowe wywiązują się ze swoich zobowiązań prawnych, a także z zobowiązań do informowania MAS na bieżąco o wszelkich dotyczących ich zmianach oraz do przedstawiania MAS informacji finansowych. MAS ma prawo do kontrolowania posiadacza licencji CMS i agencje ratingowe muszą umożliwić MAS pełny dostęp do swoich ksiąg, rachunków i dokumentów oraz udzielać takich informacji i zapewnić takie udogodnienia, jakie mogą być wymagane do przeprowadzenia kontroli. MAS ma prawo sporządzać kopie lub wejść w posiadanie wszelkich ksiąg i może powołać się na swoje uprawnienia dochodzeniowe, aby zażądać przedstawienia dokumentów. Do kwietnia 2012 r. w Singapurze wydano licencje trzem agencjom ratingowym i w pierwszych ośmiu miesiącach 2013 r. MAS przeprowadził jedną kontrolę na miejscu. Ponadto MAS jest uprawniony do: wydawania agencji ratingowej instrukcji pisemnych, które nie odnoszą się do treści ratingów, perspektyw ratingowych lub metod, jeżeli uzna to

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.

za konieczne lub wskazane w interesie publicznym lub w celu ochrony inwestorów; cofnięcia licencji lub zawieszenia działalności agencji ratingowej; publikowania informacji dotyczących naruszenia przez agencję ratingową jej prawnych obowiązków. MAS może przekazywać sprawy odpowiednim organom krajowym na potrzeby prowadzonych dochodzeń i ścigania przestępstw. Ustalenia o współpracy zawarte pomiędzy ESMA a MAS przewidują wymianę informacji w zakresie środków egzekwowania prawa i środków nadzorczych podjętych wobec agencji ratingowych prowadzących działalność transgraniczną. Na tej podstawie należy uznać, że agencje ratingowe w Singapurze podlegają wymogom uzyskania zezwolenia lub rejestracji równoważnym wobec ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009 oraz że singapurskie uzgodnienia w zakresie nadzoru i egzekwowania mające zastosowanie do agencji ratingowych są skutecznie stosowane i egzekwowane

- (5) Zgodnie z drugim ze wspomnianych warunków agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać prawnie wiążącym przepisom, które są równoważne do tych, o których mowa w art. 6–12 i załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, z wyjątkiem art. 6a, 6b, 8a, 8b, 8c, 11a oraz załącznika I sekcja B pkt 3 lit. ba) i pkt 3a i 3b do tego rozporządzenia. Oceniając spełnienie tego warunku, należy zwrócić należytą uwagę na art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013⁽¹⁾ w odniesieniu do daty stosowania niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. W odniesieniu do ładu korporacyjnego w ramach prawnych i nadzorczych Singapuru przewiduje się ogólny obowiązek w odniesieniu do agencji ratingowych, ich kierownictwa i pracowników, polegający na niezależnym wypełnianiu zadań; rzeczywistą niezależność dyrektorów osiąga się poprzez wymagania dotyczące poszczególnych obszarów działania i wykazuje się ją MAS. Agencje ratingowe muszą uzyskać zgodę MAS na powołanie dyrektora generalnego lub dyrektora, przy czym MAS uwzględni indywidualne doświadczenie, wiedzę specjalistyczną i dotychczasowe wyniki. MAS ma ponadto uprawnienia, aby żądać usunięcia dyrektora generalnego, dyrektorów lub innych członków kierownictwa agencji ratingowych, jeżeli uzna, że osoby te nie wywiązywały się ze swoich obowiązków, np. w odniesieniu do konfliktów interesów oraz komórki ds. przeglądu i nadzoru zgodności z prawem. W ramach prawnych i nadzorczych Singapuru obowiązują szeroko zakrojone przepisy w odniesieniu do wykrywania, eliminowania i ujawniania przypadków rzeczywistych lub potencjalnych konfliktów interesów oraz w odniesieniu do zarządzania takimi przypadkami. Ramy te wymagają ponadto od agencji ratingowych ustanowienia rygorystycznej i formalnej komórki ds. przeglądu odpowiedzialnej za dokonywanie przeglądu metod wystawiania ratingu i zawierają szereg wymogów organizacyjnych w celu zapewnienia zgodności z obowiązującym prawem i zasadami, jak również wymogów dotyczących jawności, np. w odniesieniu do informacji, które należy publikować przy wystawianiu ratingów kredytowych, oraz corocznego publikowania informacji dotyczących działalności ratingowej agencji. Ramy prawne i nadzorcze Singapuru powinny zatem prowadzić do osiągnięcia tych samych celów co rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do zarządzania konfliktami interesów, procesów i procedur organizacyjnych, którymi musi dysponować agencja ratingowa, jakości ratingów i metod ich tworzenia, ujawniania ratingów oraz powszechnego i okresowego ujawniania informacji na temat działalności w zakresie ratingu. Zapewniają one zatem równoważne zabezpieczenia, jeśli chodzi o uczciwość, przejrzystość, prawidłowe zarządzanie agencjami ratingowymi oraz wiarygodność ich działalności w zakresie ratingu.
- (6) Zgodnie z trzecim warunkiem system regulacyjny państwa trzeciego musi zapobiegać ingerencji organów nadzoru i innych organów publicznych tego państwa w treść ratingów i w metody ich tworzenia. O ile można to stwierdzić, brak jest przepisu prawnego, który upoważniałby MAS lub jakiegokolwiek inny organ publiczny do wywierania wpływu na treść ratingów lub metody ich tworzenia. Wszelkie działania podejmowane przez MAS poza zakresem jego uprawnień mogą być przedmiotem kontroli sądowej.
- (7) W świetle przeanalizowanych czynników można uznać, że ramy prawne i nadzorcze Singapuru odnoszące się do agencji ratingowych spełniają warunki ustanowione w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Ramy prawne i nadzorcze Singapuru odnoszące się do agencji ratingowych należy zatem uznać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009. Komisja, informowana przez ESMA, powinna nadal monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych Singapuru odnoszących się do agencji ratingowych oraz spełnianie warunków, na których podstawie podjęto niniejszą decyzję.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 ramy prawne i nadzorcze odnoszące się do agencji ratingowych obowiązujące w Singapurze uznaje się za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 28 kwietnia 2014 r.****w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Hongkongu za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/249/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 października 2012 r. Komisja upoważniła Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) do wydania opinii technicznej dotyczącej ram prawnych i nadzorczych Hongkongu w odniesieniu do agencji ratingowych.
- (2) W opinii technicznej z dnia 31 maja 2013 r. ESMA stwierdził, że ramy prawne i nadzorcze Hongkongu odnoszące się do agencji ratingowych są porównywalne z określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009.
- (3) Zgodnie z art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, aby móc uznać ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego za równoważne z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009, muszą one spełniać trzy warunki.
- (4) Zgodnie z pierwszym warunkiem agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać wymogowi uzyskania zezwolenia lub rejestracji oraz skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów. Na ramy prawne i regulacyjne Hongkongu odnoszące się do agencji ratingowych składa się ordynacja dotycząca papierów wartościowych i transakcji terminowych (Securities and Futures Ordinance, SFO) oraz kodeks postępowania dla osób świadczących usługi ratingowe (Code of Conduct for Persons Providing Credit Rating Services, CoC) z odpowiednimi zmianami, które weszły w życie w dniu 1 czerwca 2011 r. Od agencji ratingowych i ich analityków ratingowych, którzy świadczą usługi ratingowe w Hongkongu, wymaga się posiadania licencji na świadczenie usług ratingowych; podmioty te podlegają nadzorowi ze strony Komisji ds. Papierów Wartościowych i Transakcji Terminowych Hongkongu (Securities and Futures Commission, SFC). Ramy prawne i nadzorcze Hongkongu dają SFC dostateczne uprawnienia, aby umożliwić jej badanie, czy agencje ratingowe wywiązują się ze swoich zobowiązań prawnych. SFC może nakazać zarówno osobom objętym, jak i nieobjętym regulacją przedstawienie informacji i dokumentów odnoszących się do prowadzonego dochodzenia, w tym wykazów transakcji, dokumentów bankowych, rejestrów połączeń telefonicznych, rejestrów internetowych i informacji o beneficjentach rzeczywistych. Uprawnienie to ma zastosowanie zarówno do osób objętych dochodzeniem, jak i do tych, w przypadku których SFC ma uzasadnione powody by sądzić, iż posiadają informacje istotne dla dochodzenia. Ponadto, jeżeli istnieje obawa przed zniszczeniem lub usunięciem materiału dowodowego, ucieczką osoby objętej dochodzeniem lub innymi problemami, SFC ma prawo do dostępu do prywatnych obiektów zarówno osób objętych, jak i nieobjętych regulacją na podstawie nakazu przeszukania wydanego przez organ sądowy. Ponadto SFC posiada pełny zakres uprawnień do wszczęcia postępowania karnego, cywilnego, administracyjnego i podjęcia innego rodzaju działań. Obejmuje to uprawnienia administracyjne do nakładania sankcji dyscyplinarnych wobec osób posiadających licencję lub zarejestrowanych przez SFC; nakładania ograniczeń na osoby posiadające licencję lub zarejestrowane w odniesieniu do ich działalności gospodarczej; do cofnięcia lub zawieszenia licencji osoby posiadającej taką licencję lub zarejestrowanej; oraz do udzielenia nagany, nałożenia obowiązku lub nałożenia na osobę posiadającą licencję lub zarejestrowaną grzywny w wysokości do 10 mln dolarów hongkońskich lub w wysokości trzykrotności korzyści, które uzyskała, lub strat, których uniknęła. SFC ma także prawo zwrócić się do właściwego sądu o wydanie nakazu zaprzestania bezprawnych praktyk lub nakazów naprawczych. SFC prowadzi ponadto oprócz kontroli na miejscu także nadzór zewnętrzny we współpracy z licencjonowanymi agencjami ratingowymi w celu zrozumienia ich modeli i planów biznesowych oraz ryzyka związanego z tego rodzaju działalnością, aby móc określić i ocenić ryzyko wynikające z ich działalności. Informacje na temat licencjonowanych agencji ratingowych

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.

gromadzone są za pośrednictwem danych zgłaszanych do SFC, w tym — ale nie wyłącznie — zbadanych przez biegłego rewidenta rocznych sprawozdań finansowych i rocznych sprawozdań z przeglądów kontrolnych. SFC prowadzi również postępowania w sprawie skarg i dobrowolnie zgłoszonych własnych naruszeń. Ponieważ system regulacyjny Hongkongu w odniesieniu do agencji ratingowych zaczął obowiązywać od dnia 1 czerwca 2011 r., wszystkie licencjonowane agencje ratingowe podlegają stałemu nadzorowi SFC i jej kompetencjom w zakresie egzekwowania prawa. Ustalenia o współpracy zawarte pomiędzy ESMA a SFC przewidują wymianę informacji w zakresie środków egzekwowania prawa i środków nadzorczych podjętych wobec agencji ratingowych prowadzących działalność transgraniczną. Na tej podstawie należy uznać, że agencje ratingowe w Hongkongu podlegają wymogom uzyskania zezwolenia lub rejestracji równoważnym wobec ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009 oraz że hongkońskie ustalenia w zakresie nadzoru i egzekwowania mające zastosowanie do agencji ratingowych są skutecznie stosowane i egzekwowane.

- (5) Zgodnie z drugim ze wspomnianych warunków agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać prawnie wiążącym przepisom, które są równoważne do tych, o których mowa w art. 6–12 i załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, z wyjątkiem art. 6a, 6b, 8a, 8b, 8c, 11a oraz załącznika I sekcja B pkt 3 lit. ba) i pkt 3a i 3b do tego rozporządzenia. Oceniając spełnienie tego warunku, należy zwrócić należytą uwagę na art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013⁽¹⁾ w odniesieniu do daty stosowania niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. W ramach prawnych i nadzorczych Hongkongu ustanowiono szczegółowe wymogi dotyczące ładu korporacyjnego. Rada dyrektorów i pracownicy odpowiedzialni za działalność objętą regulacjami ponoszą główną odpowiedzialność za zagwarantowanie utrzymania odpowiednich norm postępowania i przestrzeganie właściwych procedur przez agencję ratingową. Agencje ratingowe muszą mieć dwóch pracowników odpowiedzialnych za działalność objętą regulacjami, którzy muszą być zatwierdzeni przez SFC, a co najmniej jednym z nich musi być dyrektor wykonawczy w rozumieniu SFO. Obowiązują szeroko zakrojone przepisy w zakresie konfliktu interesów, zobowiązujące agencje ratingowe do wskazywania i eliminowania przypadków konfliktu interesu lub zarządzania takimi przypadkami oraz do stosowania rozwiązań organizacyjnych gwarantujących, aby interesy gospodarcze agencji nie miały wpływu na niezależność i dokładność jej ratingów, jak również w odniesieniu do wymogów organizacyjnych, w tym w zakresie outsourcingu, prowadzenia rejestrów i poufności. W zakresie wymogów organizacyjnych w ogólnym kodeksie SFC oraz w CoC określono wymogi, jakie agencje ratingowe muszą spełniać, dotyczące np. zasad i procedur służących zapewnieniu przestrzegania obowiązków prawnych oraz stałej i skutecznej komórki ds. nadzoru zgodności z prawem. Agencje ratingowe są również zobowiązane do ustanowienia komórki ds. przeglądu odpowiedzialnej za okresowe przeglądy metod i modeli ratingowych oraz ich istotnych zmian. Ramy prawne i nadzorcze Hongkongu zawierają szeroki zakres wymogów dotyczących ujawniania informacji, takich jak publiczne ujawnianie ratingów oraz doroczne publiczne ujawnianie informacji na temat działalności w zakresie ratingu i świadczenia usług pomocniczych. Ramy prawne i nadzorcze Hongkongu powinny zatem prowadzić do osiągnięcia tych samych celów co rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do zarządzania konfliktami interesów, procesów i procedur organizacyjnych, którymi musi dysponować agencja ratingowa, jakości ratingów i metod ich tworzenia, ujawniania ratingów oraz powszechnego i okresowego ujawniania informacji na temat działalności w zakresie ratingu. Powinny one zatem zapewniać równoważne zabezpieczenia, jeśli chodzi o uczciwość, przejrzystość, prawidłowe zarządzanie agencjami ratingowymi oraz wiarygodność ich działalności w zakresie ratingu.
- (6) Zgodnie z trzecim warunkiem system regulacyjny państwa trzeciego musi zapobiegać ingerencji organów nadzoru i innych organów publicznych w tym państwie w treść ratingów i w metody ich tworzenia. W sekcjach 4 i 5 SFO określono odpowiednio cele regulacyjne oraz funkcje i kompetencje SFC, które nie obejmują żadnych uprawnień SFC do ingerowania w jakikolwiek rating wydany przez agencję ratingową lub w metody ustalania ratingu przez tę agencję ratingową. O ile można to stwierdzić, brak jest przepisu prawnego, który upoważniałby SFC lub jakikolwiek inny organ publiczny do wpływania na treść ratingów lub metody ich tworzenia.
- (7) W świetle przeanalizowanych czynników można uznać, że ramy prawne i nadzorcze Hongkongu odnoszące się do agencji ratingowych spełniają warunki ustanowione w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Ramy prawne i nadzorcze Hongkongu odnoszące się do agencji ratingowych należy zatem uznać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009. Komisja, informowana przez ESMA, powinna w dalszym ciągu monitorować zmiany hongkońskich ram prawnych i nadzorczych odnoszących się do agencji ratingowych oraz spełnianie warunków, na których podstawie podjęto niniejszą decyzję.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 ramy prawne i nadzorcze odnoszące się do agencji ratingowych obowiązujące w Hongkongu uznaje się za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 29 kwietnia 2014 r.****zmieniająca decyzję 2010/221/UE w odniesieniu do zatwierdzania środków krajowych zapobiegających wprowadzaniu herpeswirusa-1 μ Var u ostryg (OsHV-1 μ Var) na niektórych obszarach Irlandii i Zjednoczonego Królestwa***(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 2763)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2014/250/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 43 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2010/221/UE ⁽²⁾ zezwala niektórym państwom członkowskim na stosowanie ograniczeń wprowadzania do obrotu oraz przywozu w odniesieniu do przesyłek zwierząt wodnych w celu zapobiegania wprowadzeniu niektórych chorób na terytorium tych państw.
- (2) Państwa członkowskie mogą stosować takie ograniczenia, pod warunkiem że wykażą, iż ich terytorium lub niektóre wyznaczone obszary ich terytorium są wolne od takich chorób albo że ustanowiły program zwalczania w celu uwolnienia się od tych chorób.
- (3) W załącznikach I i III do decyzji 2010/221/UE znajduje się wykaz obszarów w Irlandii i Zjednoczonym Królestwie z zatwierdzonymi środkami krajowymi kontroli herpeswirusa-1 μ Var u ostryg (OsHV-1 μ Var).
- (4) Ponieważ choroba wywoływana wirusem OsHV-1 μ Var była nadal uznawana za nowo występującą chorobę, z którą wiąże się wiele niewiadomych, a programy nadzoru zatwierdzone decyzją 2010/221/UE nie były jeszcze w pełni ocenione, decyzja wykonawcza Komisja 2013/213/UE ⁽³⁾ dopuszczała stosowanie w odniesieniu do tych obszarów ograniczeń związanych z OsHV-1 μ Var do dnia 30 kwietnia 2014 r.
- (5) Z obecnie dostępnych danych naukowych wynika, że OsHV-1 μ Var nadal jest czynnikiem wykrywany w większości próbek pobranych w przypadkach śmiertelności młodych osobników ostryg i jaj, oraz że w ciągu ostatnich dwóch lat ogólny wskaźnik śmiertelności spowodowanej tą chorobą zmniejszył się i ustabilizował. Ponadto programy nadzoru dotyczące Irlandii i Zjednoczonego Królestwa pokazują, że w przypadku ostryg pacyficznych duża liczba obszarów produkcyjnych pozostaje wolna od tej choroby. Programy te wskazują, że zastosowanie obowiązujących obecnie ograniczeń przemieszczania jest skuteczne. Wciąż istnieją jednak pewne wątpliwości dotyczące epidemiologii tej choroby oraz najbardziej odpowiednich środków koniecznych do zapewnienia jej skutecznej kontroli. W związku z tym za niezbędną uznaje się bardziej obszerną naukową ocenę sytuacji, w tym nową opinię naukową Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA).
- (6) Na podstawie dostępnych dowodów naukowych i epidemiologicznych na temat ewolucji OsHV-1 μ Var w Unii oraz do czasu opracowania nowej opinii naukowej EFSA należy przedłużyć okres ważności obecnie obowiązujących środków, w ramach których państwa członkowskie mogą stosować szczególne ograniczenia związane z tą chorobą. Okres ten powinien być ograniczony do dwóch kolejnych lat, czyli do dnia 30 kwietnia 2016 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2010/221/UE z dnia 15 kwietnia 2010 r. zatwierdzająca krajowe środki w zakresie ograniczania wpływu niektórych chorób zwierząt akwakultury i dzikich zwierząt wodnych zgodnie z art. 43 dyrektywy Rady 2006/88/WE (Dz.U. L 98 z 24.4.2010, s. 7).⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/213/UE z dnia 29 kwietnia 2013 r. zmieniająca decyzję 2010/221/UE w odniesieniu do zatwierdzania środków krajowych zapobiegających wprowadzaniu herpeswirusa-1 μ Var u ostryg (OsHV-1 μ Var) na niektórych obszarach Irlandii i Zjednoczonego Królestwa (Dz.U. L 120 z 1.5.2013, s. 16).

- (7) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/12/UE ⁽¹⁾ potwierdzono status obszaru wolnego od choroby w odniesieniu do OsHV-1 μ Var w przypadku następujących terytoriów Zjednoczonego Królestwa poprzez uwzględnienie ich w załączniku I do decyzji 2010/221/UE: (i) terytorium Wielkiej Brytanii z wyjątkiem zatoki Whitstable w Kent, ujścia rzeki Blackwater w Essex i zatoki Poole w Dorset; (ii) obszaru Larne Lough na terytorium Irlandii Północnej; oraz (iii) terytorium Guernsey.
- (8) Zgodnie z deklaracją przekazaną Komisji przez Zjednoczone Królestwo program nadzoru w odniesieniu do OsHV-1 μ Var wykazał status tego państwa jako obszaru wolnego od choroby, z wyjątkiem obszarów zakażonych, i przestaje być stosowany, jak określono w załączniku III do decyzji 2010/221/UE.
- (9) Wpis dotyczący Zjednoczonego Królestwa w załączniku III do decyzji 2010/221/UE powinien zatem zostać usunięty.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2010/221/UE.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 3a ust. 2 decyzji 2010/221/UE datę „30 kwietnia 2014 r.” zastępuje się datą „30 kwietnia 2016 r.”.

Artykuł 2

W załączniku III do decyzji 2010/221/UE skreśla się wpis dotyczący Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ Var).

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 maja 2014 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/12/UE z dnia 14 stycznia 2014 r. zmieniająca decyzję 2010/221/UE w odniesieniu do krajowych środków zapobiegających wprowadzaniu niektórych chorób zwierząt wodnych na części terytoriów Irlandii, Finlandii, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa (Dz.U. L 11 z 16.1.2014, s. 6).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 29 kwietnia 2014 r.****w sprawie rozliczenia rachunków agencji płatniczych państw członkowskich dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) za rok budżetowy 2013***(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 2785)*

(2014/251/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 30,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 119 ust. 1,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 885/2006 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 10,

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 119 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, zmieniony art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1310/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego niektóre przepisy przejściowe w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1305/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie środków i ich rozdziału w odniesieniu do roku 2014, a także i zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 oraz rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1308/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie ich stosowania w roku 2014 ⁽⁴⁾ stanowi, że art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 ma zastosowanie do finansowego rozliczenia wydatków poniesionych i płatności dokonanych w odniesieniu do rolniczego roku budżetowego 2013.
- (2) Na podstawie art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 (o którym mowa w art. 119 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1310/2013, zmienionego art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1310/2013, Komisja, na podstawie rocznych sprawozdań finansowych przekazanych przez państwa członkowskie wraz z informacjami wymaganymi do rozliczenia oraz z poświadczeniem kompletności, dokładności i prawdziwości sprawozdań oraz ze sprawozdaniami jednostek certyfikujących, rozlicza rachunki agencji płatniczych, o których mowa w art. 6 wymienionego rozporządzenia.
- (3) Na podstawie art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 883/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do prowadzenia kont przez agencje płatnicze, deklaracji wydatków i dochodów oraz warunków zwrotu wydatków w ramach EFRG i EFRROW ⁽⁵⁾ rok budżetowy dla rachunków EFRG rozpoczyna się w dniu 16 października roku N – 1, a kończy w dniu 15 października roku N. W ramach rozliczania rachunków, w celu ujednolicenia okresu referencyjnego dla wydatków EFRROW z okresem referencyjnym dla wydatków EFRG, wydatkami uwzględnianymi z tytułu roku budżetowego 2013 są wydatki dokonane przez państwa członkowskie między dniem 16 października 2012 r. a dniem 15 października 2013 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.⁽³⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 90.⁽⁴⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 865.⁽⁵⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 1.

- (4) Artykuł 10 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 885/2006 przewiduje, że kwoty, które zgodnie z decyzją w sprawie rozliczenia rachunków określoną w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy przedmiotowego rozporządzenia podlegają zwrotowi od każdego państwa członkowskiego lub które mają być wypłacone na rzecz każdego państwa członkowskiego, ustalane są poprzez potrącanie płatności pośrednich w danym roku budżetowym z wydatków uznanych dla tego samego roku budżetowego zgodnie z ust. 1. Komisja potrąca tę kwotę od następnej płatności pośredniej bądź ją do niej dodaje.
- (5) Komisja sprawdziła informacje przekazane przez państwa członkowskie oraz powiadomiła państwa członkowskie przed dniem 31 marca 2014 r. o wynikach tej weryfikacji oraz o niezbędnych poprawkach.
- (6) Roczne sprawozdania finansowe oraz dokumenty towarzyszące pozwalają Komisji podjąć decyzję dotyczącą kompletności, dokładności i prawdziwości przedłożonych rocznych sprawozdań finansowych w przypadku niektórych agencji płatniczych. Kwoty rozliczone w rozbiciu na poszczególne państwa członkowskie oraz kwoty podlegające zwrotowi od lub płatne na rzecz poszczególnych państw członkowskich są wymienione w załączniku I.
- (7) Informacje przekazane przez niektóre inne agencje płatnicze wymagają przeprowadzenia dodatkowego postępowania, a ich rachunki nie mogą zostać rozliczone niniejszą decyzją. W załączniku II wymienione są agencje płatnicze, których to dotyczy.
- (8) Zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 Komisja może zredukować lub czasowo zawiesić płatności pośrednie na rzecz państwa członkowskiego. Komisja powinna odpowiednio poinformować o tym państwo członkowskie. Przy podejmowaniu niniejszej decyzji Komisja musi uwzględnić kwoty zmniejszone lub zawieszone, aby uniknąć wszelkich niewłaściwych i nienależnych płatności, zwracając kwoty, które mogą być później przedmiotem korekty finansowej. W szczególności deklaracje za drugi i trzeci kwartał 2013 r. zawierały odpowiednio kwoty 753 591,20 EUR oraz 532 237,50 EUR dla programu na rzecz rozwoju obszarów wiejskich Lazio (CCI 2007IT06RP0005). Kwoty te były również włączone do deklaracji rocznej za rok budżetowy 2013. Kwoty te były przedmiotem redukcji zgodnie z art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 oraz art. 41 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w drodze decyzji Komisji C(2013) 8989 w związku z nieprawidłowym finansowaniem oraz decyzji Komisji C(2014) 1278 w związku z nieprzestrzeganiem terminów obowiązkowej weryfikacji. Ponieważ procedura zgodna z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 nadal trwa, należy utrzymać przedmiotowe redukcje.
- (9) Artykuł 10 ust. 1 akapit drugi i trzeci rozporządzenia (WE) nr 885/2006 stanowi, że decyzja w sprawie finansowego rozliczenia rachunków ustala kwoty, którymi należy obciążyć UE i dane państwo członkowskie zgodnie z art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005. Zgodnie z art. 119 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 procedura na podstawie art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 ma nadal zastosowanie do wydatków poniesionych i płatności dokonanych w odniesieniu do rolniczego roku budżetowego 2013. Podczas rolniczego roku budżetowego 2013 obowiązywały art. 32 i 33, dlatego też kwoty wynikające z ich stosowania powinny być brane pod uwagę w decyzji w sprawie rozliczenia rachunków w odniesieniu do roku budżetowego 2013.
- (10) Na podstawie art. 33 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 50 % konsekwencji finansowych nieodzyskania kwot powstałych w wyniku nieprawidłowości ponosi państwo członkowskie, którego to dotyczy, jeżeli odzyskanie kwot związanych z takimi nieprawidłowościami nie nastąpiło przed zakończeniem programu na rzecz rozwoju obszarów wiejskich w terminie 4 lat od daty pierwszego ustalenia administracyjnego lub sądowego lub w terminie 8 lat, w przypadku gdy nieodzyskana kwota jest przedmiotem postępowania przed sądami krajowymi, albo w chwili zakończenia programu, jeżeli powyższe terminy wygasają przed jego zakończeniem. Artykuł 33 ust. 4 wymienionego rozporządzenia zobowiązuje państwa członkowskie do przesłania Komisji wraz z rocznym sprawozdaniem finansowym skróconego zestawienia procedur odzyskania wszczętych w wyniku nieprawidłowości. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania obowiązku sprawozdawczego państw członkowskich w odniesieniu do kwot, które należy odzyskać, określono w rozporządzeniu (WE) nr 885/2006. W załączniku III do wymienionego rozporządzenia przedstawione są tabele, które państwa członkowskie muszą dostarczyć w 2014 r. Na podstawie wypełnionych przez państwa członkowskie tabel Komisja powinna podjąć decyzję w sprawie konsekwencji finansowych nieodzyskania kwot powstałych w wyniku nieprawidłowości starszych niż, odpowiednio, 4 lata lub 8 lat. Z tego względu niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla możliwych przyszłych decyzji w sprawie rozliczenia zgodności, które Komisja może podjąć zgodnie z art. 33 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.
- (11) Zgodnie z art. 33 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 oraz na mocy art. 10 rozporządzenia (WE) nr 885/2006 po zakończeniu programu na rzecz rozwoju obszarów wiejskich państwa członkowskie mogą zdecydować o zaprzestaniu odzyskiwania. Taka decyzja może zostać podjęta jedynie w przypadku, gdy łączna kwota poniesionych i przewidywanych kosztów odzyskiwania przewyższa kwotę do odzyskania lub gdy odzyskanie okazuje się niemożliwe w związku z niewypłacalnością dłużnika lub osób odpowiedzialnych prawnie za nieprawidłowości, stwierdzoną i uznaną zgodnie z prawem krajowym. Jeżeli decyzję podjęto w terminie 4 lat od daty pierwszego ustalenia administracyjnego lub sądowego bądź w terminie 8 lat, w przypadku gdy odzyskanie jest przedmiotem postępowania przed sądami krajowymi, 100 % konsekwencji finansowych nieodzyskania

powinno zostać pokryte z budżetu UE. W skróconym zestawieniu, o którym mowa w art. 33 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, zostały przedstawione kwoty, których odzyskiwania państwo członkowskie zdecydowało zaprzestać, oraz przyczyny podjęcia takiej decyzji. Kwotami tymi nie zostają obciążone państwa członkowskie, których to dotyczy, i muszą one w związku z powyższym zostać pokryte z budżetu UE. Z tego względu niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla możliwych przyszłych decyzji w sprawie rozliczenia zgodności, które Komisja może podjąć zgodnie z art. 33 ust. 5 wymienionego rozporządzenia.

- (12) Zgodnie z art. 24 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 (o którym mowa w art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, zmienionym art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1310/2013) łączna kwota całkowita płatności zaliczkowych i płatności pośrednich nie powinna przekraczać 95 % wkładu EFRROW na każdy program rozwoju obszarów wiejskich.
- (13) Zgodnie z art. 26 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 (o którym mowa w art. 36 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013) płatności zaliczkowe i płatności pośrednie są dokonywane bez przekraczania całkowitej kwoty wkładu EFRROW przyznanej dla każdego z działań. Ponadto zgodnie z art. 17 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2006, bez uszczerbku dla pułapu przewidzianego w art. 24 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 (o którym mowa w art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013), jeżeli połączone deklaracje wydatków przekraczają zaprogramowaną całość na rzecz priorytetu programu rozwoju obszarów wiejskich, kwota do wypłacenia jest równa kwocie zaplanowanej dla tego priorytetu. Plan finansowania dla osi 2 programu rozwoju obszarów wiejskich 2007PT06RP0001 został przekroczony o 913 212,81 EUR w deklaracji kwartalnej na 3. kwartał 2013 r. Komisja nie wypłaciła przedmiotowej kwoty. Nowy plan finansowania nie został zatwierdzony ani przyjęty przez Komisję. Kwota 913 212,81 EUR zawarta w rocznej deklaracji na rok budżetowy 2013 powinna zatem zostać wyłączona z decyzji w sprawie finansowego rozliczenia rachunków za RB2013. Zostanie ona prawdopodobnie zwrócona w późniejszym okresie przez Komisję w następstwie przyjęcia nowego planu finansowania.
- (14) Zgodnie z art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla możliwych przyszłych decyzji w sprawie rozliczenia zgodności, które Komisja może podjąć w celu wykluczenia z finansowania unijnego wydatków dokonanych niezgodnie z przepisami Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zostają rozliczone rachunki agencji płatniczych państw członkowskich, z wyjątkiem agencji płatniczych określonych w art. 2, dotyczące wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w odniesieniu do roku budżetowego 2013.

Kwoty, które na podstawie niniejszej decyzji, w ramach każdego programu na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, podlegają zwrotowi od każdego państwa członkowskiego lub które mają być wypłacone na rzecz każdego państwa członkowskiego, wraz z kwotami wynikającymi z zastosowania art. 33 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, określono w załączniku I.

Artykuł 2

W odniesieniu do roku budżetowego 2013 rachunki agencji płatniczych państw członkowskich dotyczące wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), określonych w załączniku II, są wyłączone z niniejszej decyzji i będą przedmiotem przyszłej decyzji w sprawie rozliczenia rachunków.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla możliwych przyszłych decyzji w sprawie rozliczenia zgodności, które Komisja może podjąć zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 w celu wykluczenia z finansowania unijnego wydatków dokonanych niezgodnie z przepisami Unii Europejskiej.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Rozliczone wydatki EFRROW w rozbiciu na poszczególne programy rozwoju obszarów wiejskich w odniesieniu do roku budżetowego 2013

Kwoty do zwrotu przez państwa członkowskie lub płatne na ich rzecz w ramach poszczególnych programów

Zatwierdzone programy, w ramach których zadeklarowano wydatki z EFRROW

w EUR

Państwo członkowskie	CCI	Wydatki 2013 r.	Korekty	Ogółem	Kwoty, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane	Zatwierdzona kwota rozliczona za rok budżetowy 2013	Płatności okresowe zwrócone państwu członkowskiemu za rok budżetowy	Kwota podlegająca zwrotowi od (–) lub płatna na rzecz (+) państwa członkowskiego (*)
		i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii – iv	vi	vii = v – vi
AT	2007AT06RPO001	526 093 587,02	0,00	526 093 587,02	0,00	526 093 587,02	526 228 598,38	– 135 011,36
BE	2007BE06RPO001	17 530 612,03	0,00	17 530 612,03	0,00	17 530 612,03	17 530 604,51	7,52
BE	2007BE06RPO002	24 009 543,25	0,00	24 009 543,25	0,00	24 009 543,25	24 020 335,79	– 10 792,54
CY	2007CY06RPO001	22 911 162,41	0,00	22 911 162,41	0,00	22 911 162,41	22 911 162,05	0,36
CZ	2007CZ06RPO001	371 656 567,14	0,00	371 656 567,14	0,00	371 656 567,14	371 656 234,34	332,80
DE	2007DE06RAT001	502 729,46	0,00	502 729,46	0,00	502 729,46	502 729,47	– 0,01
DE	2007DE06RPO003	74 073 468,14	0,00	74 073 468,14	0,00	74 073 468,14	74 028 548,75	44 919,39
DE	2007DE06RPO004	189 496 395,12	0,00	189 496 395,12	0,00	189 496 395,12	189 496 395,12	0,00
DE	2007DE06RPO007	177 835 416,54	0,00	177 835 416,54	0,00	177 835 416,54	177 835 470,52	– 53,98
DE	2007DE06RPO009	3 098 847,36	0,00	3 098 847,36	0,00	3 098 847,36	3 098 852,43	– 5,07
DE	2007DE06RPO010	35 055 715,71	0,00	35 055 715,71	0,00	35 055 715,71	35 055 224,07	491,64
DE	2007DE06RPO011	120 203 444,24	0,00	120 203 444,24	0,00	120 203 444,24	120 203 444,24	0,00
DE	2007DE06RPO012	133 868 923,35	0,00	133 868 923,35	0,00	133 868 923,35	133 868 924,53	– 1,18
DE	2007DE06RPO015	51 957 366,10	0,00	51 957 366,10	0,00	51 957 366,10	51 957 366,11	– 0,01
DE	2007DE06RPO017	35 530 668,81	0,00	35 530 668,81	0,00	35 530 668,81	35 530 668,81	0,00
DE	2007DE06RPO018	4 837 457,91	0,00	4 837 457,91	0,00	4 837 457,91	4 837 457,91	0,00
DE	2007DE06RPO019	186 767 637,25	0,00	186 767 637,25	0,00	186 767 637,25	186 767 637,25	0,00

Państwo członkowskie	CCI	Wydatki 2013 r.	Korekty	Ogółem	Kwoty, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane	Zatwierdzona kwota rozliczona za rok budżetowy 2013	Płatności okresowe zwrócone państwu członkowskiemu za rok budżetowy	Kwota podlegająca zwrotowi od (-) lub płatna na rzecz (+) państwa członkowskiego (*)
		i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii - iv	vi	vii = v - vi
DE	2007DE06RPO020	126 784 016,99	0,00	126 784 016,99	0,00	126 784 016,99	126 784 016,99	0,00
DE	2007DE06RPO021	46 018 979,79	0,00	46 018 979,79	0,00	46 018 979,79	46 019 446,34	- 466,55
DE	2007DE06RPO023	107 488 779,90	0,00	107 488 779,90	0,00	107 488 779,90	107 488 779,93	- 0,03
EE	2007EE06RPO001	126 354 432,67	0,00	126 354 432,67	0,00	126 354 432,67	126 354 622,82	- 190,15
ES	2007ES06RAT001	2 699 506,08	0,00	2 699 506,08	0,00	2 699 506,08	2 699 506,08	0,00
ES	2007ES06RPO002	39 287 287,70	0,00	39 287 287,70	0,00	39 287 287,70	39 287 347,33	- 59,63
ES	2007ES06RPO004	9 948 454,64	0,00	9 948 454,64	0,00	9 948 454,64	10 278 838,70	- 330 384,06
ES	2007ES06RPO005	30 429 329,43	0,00	30 429 329,43	0,00	30 429 329,43	30 429 329,44	- 0,01
ES	2007ES06RPO006	12 276 812,82	0,00	12 276 812,82	0,00	12 276 812,82	12 276 812,82	0,00
ES	2007ES06RPO007	133 356 956,86	0,00	133 356 956,86	0,00	133 356 956,86	133 356 929,78	27,08
ES	2007ES06RPO008	120 063 594,07	0,00	120 063 594,07	0,00	120 063 594,07	120 063 595,49	- 1,42
ES	2007ES06RPO009	42 760 315,52	0,00	42 760 315,52	0,00	42 760 315,52	42 760 312,36	3,16
ES	2007ES06RPO010	93 302 082,46	0,00	93 302 082,46	0,00	93 302 082,46	93 415 736,90	- 113 654,44
ES	2007ES06RPO011	96 056 143,10	0,00	96 056 143,10	0,00	96 056 143,10	96 056 116,07	27,03
ES	2007ES06RPO012	9 605 181,55	0,00	9 605 181,55	0,00	9 605 181,55	9 605 181,33	0,22
ES	2007ES06RPO013	40 890 414,45	0,00	40 890 414,45	0,00	40 890 414,45	41 008 945,50	- 118 531,05
ES	2007ES06RPO014	18 968 083,85	0,00	18 968 083,85	0,00	18 968 083,85	18 968 084,47	- 0,62
ES	2007ES06RPO015	17 440 397,34	0,00	17 440 397,34	0,00	17 440 397,34	17 439 870,09	527,25
ES	2007ES06RPO016	7 378 938,80	0,00	7 378 938,80	0,00	7 378 938,80	7 378 941,52	- 2,72
ES	2007ES06RPO017	22 321 331,40	0,00	22 321 331,40	0,00	22 321 331,40	22 320 969,57	361,83
FI	2007FI06RPO001	331 806 407,76	0,00	331 806 407,76	0,00	331 806 407,76	331 853 661,89	- 47 254,13

Państwo członkowskie	CCI	Wydatki 2013 r.	Korekty	Ogółem	Kwoty, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane	Zatwierdzona kwota rozliczona za rok budżetowy 2013	Płatności okresowe zwrócone państwu członkowskiemu za rok budżetowy	Kwota podlegająca zwrotowi od (–) lub płatna na rzecz (+) państwa członkowskiego (*)
		i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii – iv	vi	vii = v – vi
FI	2007FI06RPO002	2 333 555,42	0,00	2 333 555,42	0,00	2 333 555,42	2 333 555,42	0,00
FR	2007FR06RPO001	870 561 273,84	0,00	870 561 273,84	0,00	870 561 273,84	871 240 472,64	– 679 198,80
FR	2007FR06RPO002	15 945 548,51	0,00	15 945 548,51	0,00	15 945 548,51	15 945 581,19	– 32,68
FR	2007FR06RPO003	16 566 211,10	0,00	16 566 211,10	0,00	16 566 211,10	16 566 211,15	– 0,05
FR	2007FR06RPO004	12 870 693,06	0,00	12 870 693,06	0,00	12 870 693,06	12 884 347,90	– 13 654,84
FR	2007FR06RPO005	23 716 944,57	0,00	23 716 944,57	0,00	23 716 944,57	23 716 945,03	– 0,46
FR	2007FR06RPO006	47 353 734,75	0,00	47 353 734,75	0,00	47 353 734,75	47 354 604,75	– 870,00
HU	2007HU06RPO001	488 440 120,46	0,00	488 440 120,46	0,00	488 440 120,46	488 367 811,52	72 308,94
IE	2007IE06RPO001	321 600 879,23	0,00	321 600 879,23	0,00	321 600 879,23	321 597 909,38	2 969,85
IT	2007IT06RAT001	5 739 453,45	0,00	5 739 453,45	0,00	5 739 453,45	5 739 453,45	0,00
IT	2007IT06RPO001	26 101 736,62	0,00	26 101 736,62	0,00	26 101 736,62	26 115 464,35	– 13 727,73
IT	2007IT06RPO002	13 934 964,22	0,00	13 934 964,22	0,00	13 934 964,22	13 934 964,04	0,18
IT	2007IT06RPO003	74 412 930,10	0,00	74 412 930,10	0,00	74 412 930,10	74 412 930,43	– 0,33
IT	2007IT06RPO004	20 028 568,61	0,00	20 028 568,61	0,00	20 028 568,61	20 036 023,32	– 7 454,71
IT	2007IT06RPO005	42 156 869,89	1 285 828,70	40 871 041,19	0,00	40 871 041,19	40 873 284,25	– 2 243,06
IT	2007IT06RPO006	15 828 545,98	0,00	15 828 545,98	0,00	15 828 545,98	15 842 357,78	– 13 811,80
IT	2007IT06RPO007	92 277 508,99	0,00	92 277 508,99	0,00	92 277 508,99	92 277 640,74	– 131,75
IT	2007IT06RPO008	19 576 025,89	0,00	19 576 025,89	0,00	19 576 025,89	19 577 291,91	– 1 266,02
IT	2007IT06RPO009	60 493 655,95	0,00	60 493 655,95	0,00	60 493 655,95	60 493 655,95	0,00
IT	2007IT06RPO010	53 571 538,99	0,00	53 571 538,99	0,00	53 571 538,99	52 847 443,99	724 095,00
IT	2007IT06RPO011	11 452 008,76	0,00	11 452 008,76	0,00	11 452 008,76	11 452 028,81	– 20,05

Państwo członkowskie	CCI	Wydatki 2013 r.	Korekty	Ogółem	Kwoty, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane	Zatwierdzona kwota rozliczona za rok budżetowy 2013	Płatności okresowe zwrócone państwu członkowskiemu za rok budżetowy	Kwota podlegająca zwrotowi od (-) lub płatna na rzecz (+) państwa członkowskiego (*)
		i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii - iv	vi	vii = v - vi
IT	2007IT06RPO012	44 748 298,33	0,00	44 748 298,33	0,00	44 748 298,33	44 845 581,90	- 97 283,57
IT	2007IT06RPO013	3 056 780,14	0,00	3 056 780,14	0,00	3 056 780,14	3 056 780,11	0,03
IT	2007IT06RPO014	77 784 956,83	0,00	77 784 956,83	0,00	77 784 956,83	77 784 953,83	3,00
IT	2007IT06RPO015	16 279 466,81	0,00	16 279 466,81	0,00	16 279 466,81	16 287 891,49	- 8 424,68
IT	2007IT06RPO016	72 589 147,74	0,00	72 589 147,74	0,00	72 589 147,74	72 678 747,80	- 89 600,06
IT	2007IT06RPO017	64 873 608,54	0,00	64 873 608,54	0,00	64 873 608,54	64 878 548,52	- 4 939,98
IT	2007IT06RPO018	104 574 776,80	0,00	104 574 776,80	0,00	104 574 776,80	104 574 775,63	1,17
IT	2007IT06RPO019	141 147 110,44	0,00	141 147 110,44	0,00	141 147 110,44	141 281 980,21	- 134 869,77
IT	2007IT06RPO020	140 867 300,26	0,00	140 867 300,26	0,00	140 867 300,26	141 031 688,43	- 164 388,17
IT	2007IT06RPO021	164 995 430,68	0,00	164 995 430,68	0,00	164 995 430,68	165 079 479,78	- 84 049,10
LT	2007LT06RPO001	251 014 977,59	0,00	251 014 977,59	0,00	251 014 977,59	251 016 471,02	- 1 493,43
LU	2007LU06RPO001	10 062 399,48	0,00	10 062 399,48	0,00	10 062 399,48	10 106 570,17	- 44 170,69
LV	2007LV06RPO001	182 447 017,03	0,00	182 447 017,03	0,00	182 447 017,03	182 447 017,03	0,00
MT	2007MT06RPO001	9 622 621,42	0,00	9 622 621,42	0,00	9 622 621,42	9 622 621,42	0,00
NL	2007NL06RPO001	99 472 352,79	0,00	99 472 352,79	0,00	99 472 352,79	99 726 051,61	- 253 698,82
PL	2007PL06RPO001	1 806 188 697,68	0,00	1 806 188 697,68	0,00	1 806 188 697,68	1 806 191 428,81	- 2 731,13
PT	2007PT06RAT001	4 131 731,46	0,00	4 131 731,46	0,00	4 131 731,46	4 131 731,31	0,15
PT	2007PT06RPO001	44 696 408,92	913 212,81	43 783 196,11	0,00	43 783 196,11	43 783 186,91	9,20
PT	2007PT06RPO002	586 470 491,24	0,00	586 470 491,24	0,00	586 470 491,24	586 462 206,07	8 285,17
PT	2007PT06RPO003	22 073 226,85	0,00	22 073 226,85	0,00	22 073 226,85	22 073 205,64	21,21
SE	2007SE06RPO001	181 801 899,32	0,00	181 801 899,32	0,00	181 801 899,32	181 801 843,62	55,70

Państwo członkowskie	CCI	Wydatki 2013 r.	Korekty	Ogółem	Kwoty, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane	Zatwierdzona kwota rozliczona za rok budżetowy 2013	Płatności okresowe zwrócone państwu członkowskiemu za rok budżetowy	Kwota podlegająca zwrotowi od (–) lub płatna na rzecz (+) państwa członkowskiego (*)
		i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii – iv	vi	vii = v – vi
SI	2007SI06RPO001	125 941 693,50	0,00	125 941 693,50	0,00	125 941 693,50	126 090 950,22	– 149 256,72
SK	2007SK06RPO001	195 379 480,69	0,00	195 379 480,69	0,00	195 379 480,69	195 379 530,67	– 49,98
UK	2007UK06RPO001	531 265 484,57	0,00	531 265 484,57	0,00	531 265 484,57	531 374 046,06	– 108 561,49
UK	2007UK06RPO002	58 821 232,49	0,00	58 821 232,49	0,00	58 821 232,49	58 821 401,09	– 168,60
UK	2007UK06RPO003	112 691 696,58	0,00	112 691 696,58	0,00	112 691 696,58	123 600 128,53	– 10 908 431,95
UK	2007UK06RPO004	47 804 760,73	0,00	47 804 760,73	0,00	47 804 760,73	47 807 176,80	– 2 416,07

(*) W przypadku gdy płatności osiągnęły 95 % całkowitego wkładu EFRROW w program rozwoju obszarów wiejskich — art. 24 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 (o którym mowa w art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, zmienionego art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1310/2013), kwota pozostająca do zapłaty zostanie wypłacona wraz z zamknięciem programu.

ZAŁĄCZNIK II

Rozliczenie rachunków agencji płatniczych

Rok budżetowy 2013 — EFRROW

Wykaz agencji płatniczych i programów, których rachunki zostały wyłączone i które podlegają kolejnej decyzji w sprawie rozliczenia rachunków

Państwo członkowskie	Agencja płatnicza	Program
Bułgaria	State Fund Agriculture (SFA)	2007BG06RPO001
Dania	Danish AgriFish Agency (DAFA)	2007DK06RPO001
Hiszpania	Dirección General de Fondos Agrarios de la Consejería de Agricultura, Pesca y Medio Ambiente de la Junta de Andalucía Organismo Pagador de la Comunidad Autónoma del Principado de Asturias	2007ES06RPO001 2007ES06RPO003
Grecja	Payment and Control Agency for Guidance and Guarantee Community Aids (O.P.E.K.E.P.E.)	2007GR06RPO001
Rumunia	Paying Agency for Rural Development and Fishery (PARDF)	2007RO06RPO001

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1897/2000 z dnia 7 września 2000 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 w sprawie organizacji badania prób losowych dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie, dotyczące operacyjnej definicji bezrobocia

(Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich L 228 z dnia 8 września 2000 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 5, tom 4, s. 32)

Strona 33, załącznik I pkt 1 lit. b):

zamiast: „[...] przed końcem dwóch tygodni poprzedzających tydzień referencyjny;”,

powinno być: „[...] przed końcem dwóch tygodni następujących po tygodniu referencyjnym;”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL